

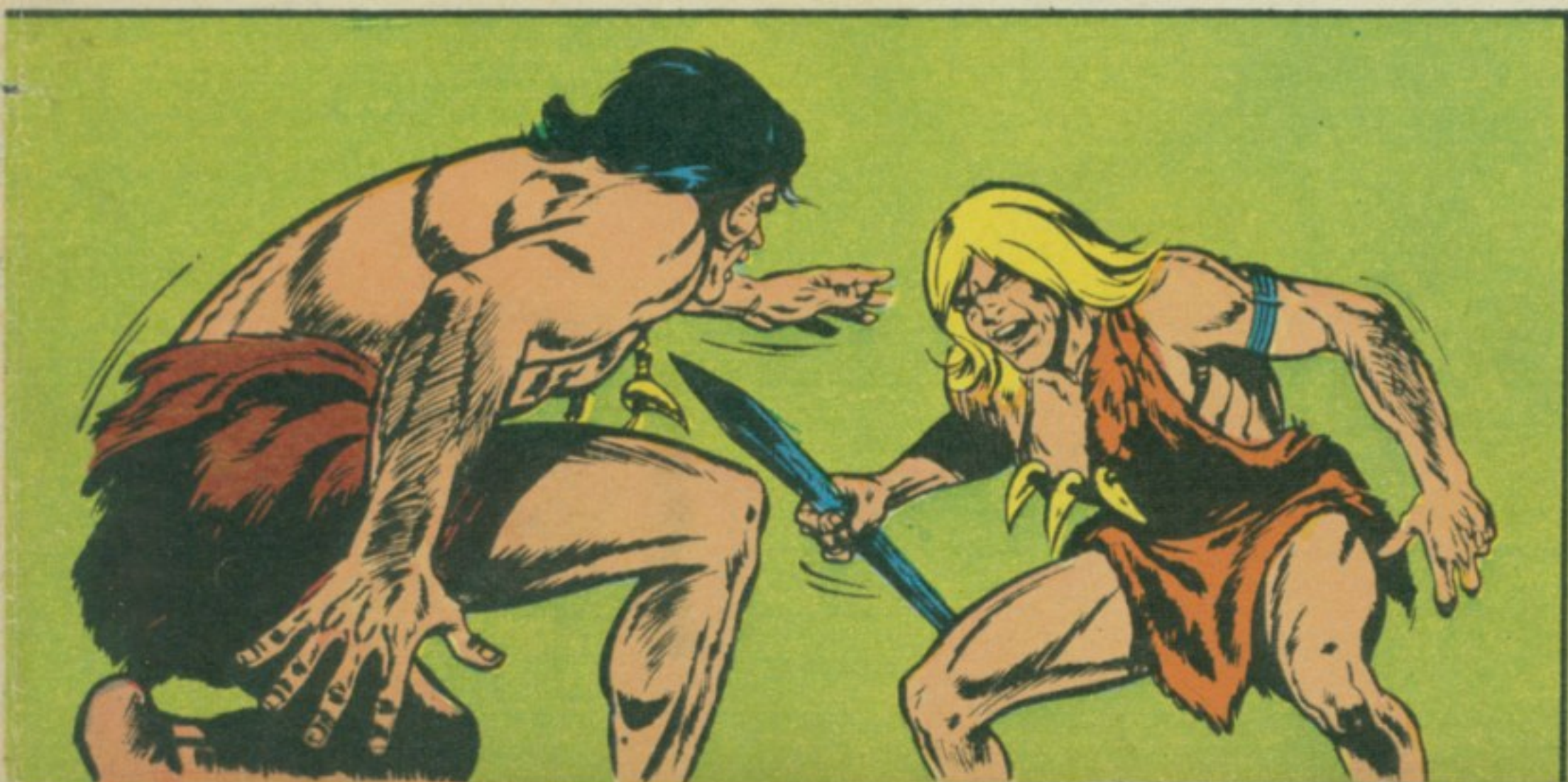
ПОЛИТИКИН

БРОЈ
1132

ЗАБАВНИК

7. IX 1973. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXIV

3
динара



ТУНГА

КОМПЛЕТАН
СТРИП



Ripley

Веровати или не!

ГРОБ КИНТАХУКА

ПОГЛАВИЦЕ
ИНДИЈАНСКОГ
ПЛЕМЕНА ЛИСИЦА
КОЈЕ ЈЕ ПРИПАДАЛО
КЛАНУ МЕДВЕДА
ЧУВАЈУ ДВА
КАМЕНА МЕДВЕДА.
КИНТАХУК ЈЕ
САХРАЊЕН НА
ИНДИЈАНСКОМ
ГРОБЉУ НА
ОСТРВУ ПЕНОК
КРАЈ
ОБАЛА
АЛАСКЕ.



СЕНЕКА

(3-65)
РИМСКИ ФИЛОЗОФ
И ДРЖАВНИК
ИМАО ЈЕ 500 СТОЛОВА
ОД ЛИМУНОВОГ ДРВЕТА
ОД КОЈИХ ЈЕ
СВАКИ ВРЕДЕО
МИЛИОН СЕСТЕРЦИЈА
ШТО УКУПНО
ИЗНОСИ ОКО
340.000.000 Н.Д.



СТЕПЕНИШТЕ

КОЈЕ У ПОЛЕНСИ,
НА ОСТРВУ МАЈОРКИ,
ВОДИ ДО ЈЕДНЕ КАПЕЛИЦЕ
ИМА
365 СТЕПЕНИКА—
ПО ЈЕДАН ЗА СВАКИ ДАН
У ГОДИНИ.

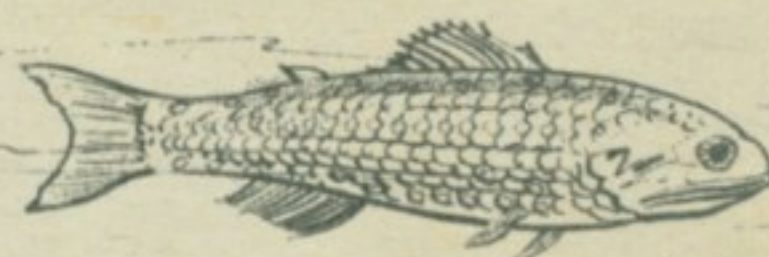
ЈЕДНОНОГИ АЛПИНИСТ

ЏОРџ ЈАНГ
ЈЕ ИЗГУБИО
ЈЕДНУ НОГУ У ПРВОМ СВЕТСКОМ
РАТУ А САМО ГОДИНУ ДАНА
ПОСЛЕ ТОГА ПОНОВО ЈЕ ПОЧЕО
ДА СЕ БАВИ ПЛАНИНАРЕЊЕМ И ТАКО
КАО ИНВАЛИД, УСПЕО СЕ НА
НАЈВИШЕ ВРХОВЕ АЛПА—
ПОРЕД ОСТАЛИХ И НА
МАТЕРКОРН (4505 М.)
И МОНТ РОЗУ (4638 М.)



МУЖЈАК

ЈЕДНЕ ВРСТЕ
МАЛИХ
ГРАЂИВИХ
МУВА
ПРИВЛАЧУ ПАЖЊУ
ЖЕНКЕ ПОМОКУ ПЛЕНА
КОЈИ ЈЕ УБИО У ЛАКУ, СЈАЈНУ
МРЕЖУ ИСПРЕДЕНУ ОД СЛУЗИ
КОЈУ ЛУЧИ ИЗ ПРЕДЊИХ НОГУ.



СВЕТЛЕКА САРДИНА

ДУБОКОВОДНА САРДИНА
SCOPELUS
ИМА ПО ЧИТАВОМ ТЕЛУ
СВЕТЛЕКЕ
ТАЧКИЦЕ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

Људи су одвајкада покушавали да пишу. У почетку су цртали по зидовима пећина, касније су урезивали слова у глинене плоче. Египћани су први користили за писање чађ помешан са водом или уљем. Кинези су опет први имали неку врсту мастила које су добијали мешајући раствор танина и соли гвожђа, док су Римљани за писање употребљавали црну течност коју лучи сипа. У средњем веку мастило је прављено од храстових шишарки.



детаљна испитивања до којих су крајем 1967. године дошли амерички лекари показала су да пушачи који дневно попуше двадесетак цигарета умиру тридесет пута више од рача на плућима него непушачи. Данас се сматра да је дим од дувана опаснији од самог дувана. Анализе су откриле више од хиљаду разних са-



стојака у њему. И због тога је веома тешко установити који састојци изазивају рак. Међутим, научници су успели да изолују једну супстанцу коју су назвали бенз-алфа-пирен и која може да изазове канцер ткива и самим додиром. Данас је доказано да је дим од цигарете опаснији од дима који испушта лула па чак и цигара.

мада је фудбал старог порекла, у савременом облику постоји у Енглеској од 1863. године, односно од 1875. у осталој Европи. Такмичење за светски фудбалски куп одржано је први пут



у Монтевидеу, у Уругвају, 1930. године. На овом првенству учествовала је и наша репрезентација, чији је члан био и Александар Тирнанић.



полазак са атлетске стазе оглашава стартер са три команде. Прва гласи: „На своја места!“, друга је питање: „Спремни?“, а трећа је пуцањ из пиштоља на који такмичари полазе. Ако један такмичар крене пре пуцања и сви остали морају да се врате на старт.



назив тенис потиче од француске речи »tenez« — држите — којом је обележаван почетак саме игре. Када су прихватили игру од Француза Енглези су је из дворане пренели на ливаду. Прва правила оваквог тениса донета су 1875. године а званично такмичење одржано је јула 1877. године у лондонском предграђу Вимблдону.



WALT
DISNEY

ПАПА ПАТАК



★ ХЕРОЈИ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА ★

Лекар Жарко Микић узалуд је покушавао да извади куршум, пробала је и докторка Марија, али без успеха. Неко је предложио да се нога одсече. Костји је све то дојадило, па је одлучио да сам пронађе залутали метак.



Војин Ђурашиновић - Костја, народни херој

ОПЕР

Командант је бацио последњи поглед на посаду танке коју је у предстојећем нападу припао најопаснији задатак.

— Ово је наш први оклопни аутомобил — обрадио им се желећи да их охрабри и похвали — и видите њиме. Кад набавимо прве тенкове, ви ћете их добити! Само се вечерас вратите...

— Ми у сваку борбу идемо да се вратимо — одговорио му је заповедник посаде млади Костја већ чувен по својим подвизима и ратним авантурама.

— Наравно — сложио се командант који ни сам није био много старији од Костје. — У ствари лако је погинути. Треба победити.

Сравнили су сатове, поздравили се војнички и растали. Свак на своју страну и свој део задатка. Али, и једанаест добровољаца и командант Пеко Дапчевић

знали су да има мало изгледа да ће се посада вратити из опседнутог града.

★ НЕМИРНИ МОМАК

Два пута пре тога партизани су нападали Купрес, али узалуд. Погинуло је 140 бораца а 210 рањено. Страдао је готово сав командни кадар. Сада су 2. пролетерска и 2. далматинска решиле да нападну ово упориште.

Град који су држале усташке Црне легије, укупно око 2.000 људи, био је претворен у праву тврђаву окружену рововима и бункерима. Свака зидана кућа била је запоседнута а посебно је утврђен силос. Партизани су намеравали да нападну предвече 28. децембра 1942. Дивизион хаубица — испланирано је у шта

бу — тући ће Купрес пун час, од 16 до 17. Петнаест минута пре краја паљбе танкета треба да крене из села Малована, неколико километара западно од Купреса, тако да у град уђе тачно кад артиљеријска паљба престане. Њен задатак је да изненади усташе који ни су знали да герилци имају оклопно возило и тако олакша главнини да продре у град.

Био је то необичан и тежак задатак. Пролетери су први пут ишли у борбу с оклопним возилом. Све до пре петнаест дана овај лаки тенк био је непријатељски. А онда је у борби за Ливно погођен једном бензинском флашом. Мотор „шевролет“ је изгорео, али пламен није нанео никакву штету осталим деловима возила. Ратни плен доживео је ремонт: с једног заплећеног камиона демонтиран је исти мотор и убачен у оклопни аутомобил.

Посаду је чинило 11 бораца. Најмлађи је био шеснаестогодишњи Рајко Ковачевић из Гласинаца, а најстарији Миливоје Боровић, радник из Ужица. За командира посаде одређен је 22-годишњи металски радник из Београда Војин Ђурашиновић — Костја.

Одмах на почетку рата овај немиран момак побегао је у партизане и убрзо се истакао. Кад се 1941. нашао у групи од 300 партизана које су четници у Ваљеву предали Немцима био је један од ретких који је успео да побегне. И касније кад је стекао више искуства у партизанском начину ратовања никад није признавао да је ситуација изгубљена.

С таквим човеком сви су волели да иду у акцију.

Било је негде око четири по подне кад је возач Весо Бошковић упалио мотор и танкета је из места Шућнице опрезно кренула по снегу.

Била је добро наоружана: четири пушкомитраљеза, је дан тежки митраљез и преко 10.000 метака, а за сваки случај и 150 литара бензина.

Застала је у селу Маловану и чекала знак за полазак. Тачно у 16 часова командант акције Пеко Дапчевић дао је знак — битка може да отпочне. Загрмело је, ватра из артиљеријских оруђа почела је да засипа Купрес. Борци у танкети били су нестрпљиви да испробају возило с дебелим оклопом коме ни пушка ни митраљез не могу ништа! Најзад, око пола пет Костја је наредио:

— Весо, пали светло и крећи.

★ БАРИКАДА НА ПУТУ

Десетак минута касније хаубице су, по договору, престале да туку Купрес.



РИСАО САМ СЕБЕ

Танкета је кренула у напад.

Кроз узане прорезе оклопа већ су се виделе прве куће овог босанског градића. Усташе су се у први мах изненадиле, али убрзо су меци почели да добују по оклопу. Посада је, безбедна иза металних плоча, наставила напред. Наједном, фарови су осветлили — барикаду.

— Откуд сад она овде? — опсовао је шофер. Касније се испоставило да су усташе, чим су приметиле да се приближава оклопни аутомобил с црвеном заставом, на брзину довели неколико балвана који су се налазили крај пута. Ову препреку танкета није могла да прескочи.

Шта да учиним — питао се Костја. Свако оклевање може нас скупо коштати.

— Отвори ватру! — наредио је. Из свих пет митраљеза је севнуло. Браниоци су одговорили. Ракетле су запарале небо. Возач Весо је клонуо, рањен. На његово место ускочио је Костја.

Срећом, он је служио војску као тенкиста. Али, на коју страну да крене? Пошто је неколико тренутака стајала у недоумици танкета је кренула назад. Сада сва посада пуца из покретних купола. Костја вози десном руком а левом штити очи, меци се распрскавају и кроз отвор за гледање остављају крваве трагове на његовом лицу.

★ МОРАМО РИЗИКОВАТИ

Један фар је утрнуо. Затим и други... Потпуни мрак. У том тренутку снажан тресак у предњем делу укочио је мотор! Директан погодак. Костја је осетио јак бол у левој нози, испод колена и код бутине. Али, ником тада није рекао да је рањен.

Чуло се како отиче бензин из резервоара...

Наставили су да туку у мрклом мраку. Гађали су

тачно у отворе на усташким бункерима који су сами себе одавали пламеним језичцима својих рафала. Али, припадницима Црних легија било је лакше: док су им ракетле осветљавале циљ као на длану, почели су да гађају танкету бацањем и топовима. Уз страшан фијук гранате су се распрскавале крај самог возила. Право је чудо како већ није разнето на хиљаду комадића. Костјини борци узвраћају, али већ имају тешке губитке. За два часа колико су у граду петорица су рањена. Готово половина посаде...

Кад би, бар мало ватра попустила — размишљао је Костја док му се низ ногу сливала крв и пунила чизму. Али, не. Легионари су кренули на јуриш према танкети. Чују се већ и ударци кундака по оклопу. Костја наређује да се избаци бомбе. Горњи поклопци се отварају тек толико да бомба може да прође, напољу се чују експлозије. Усред целе ове гужве посада мора да пази да свака бомба прође кроз узан отвор, иначе експлодирала би унутра!

Око возила је прави пакао. Борци су нагло затворили поклопце и сад вири кроз узане прорезе на странама оклопног аутомобила. Нападаци узмичу. Јуриш је одбијен.

... Борба за Купрес трајала је целу ноћ. Како се танкета заглавила на улазу у град, ни главни део партизанских снага није успео да продре даље. Негде пред зору посади је почела да по нестаје муниција. Начет је последњи сандук. Ускоро ће и дан а они га не смеју дочекати на овом месту. Командир Костја доноси одлуку: боље је и ризиковати живот него сачекати сигурну смрт са јутром. Треба се пробити.

★ ЛУДА ИДЕЈА

Сви борци, и рањени и здрави, наоружани последњом залихом муниције и заставом која није смела пасти у руке непријатељу, искочили су један за другим из возила. Штитећи се узајамно кренули су према северозападу одакле је ватра била најслабија...

Био је већ увелико дан кад је преморена, исцрпена и изранављена посада танкете доспела до својих ратних положаја. Другови нису могли да поверују да су сви живи...

Костја је имао више повреда на глави, али рана на левој нози била је много озбиљнија. Одмах су га упутили у Централну партизанску болницу у Босанској крајини. Два пута је оперисан, али лекари нису успели да извуку куршум који је Костји задавао велике болове. Рана никако није хтела да зарасте, па су лекари само чекали повољнију прилику да га оперишу. Тако се десило да је нова немачка офанзива јануара 1943. затекла Костју у Гламочу. Кроз град су почеле свакодневно да пролазе колоне војника, народ у збегу. Евакуисани су и рањеници.

Половином фебруара дошао је ред и на Костјину болницу. Стигле су саонице и товарни коњи, лакши рањеници кренули су пешке. Костји су дали коња... Прошли су кроз Ливно, па преко Дувна даље ка Прозору.

Пред крај фебруара стигли су у село Равно. У том крају налазило се преко четри хиљаде рањеника! Костју су заједно са петнаестак тежих сместили у једну појату. Унутра је било доста сена и, да није непријатељске канонаде која их је пратила из дана у дан, било би чак и удобно. Али, сваког дана је све горе. Земљу су потресале страховите детонације. Ударци су долазили са свих страна, као да се отворило и небо и земља, али највише из правца Прозора. Тамо се била битка за рањенике. Али, Немци су и даље навалили. Костја је једног дана зачуо митраљеску паљбу. Била је тако близу да је по неко зрно пролетело изнад њих. Ствар је озбиљна, закључио је младић. Немцима и усташама не треба дуго да стигну доде. Борци ће давати све од себе, али ако не издрже, онда је с нама готово.

И, тада му је пало нешто на памет, нешто што се ваљда нигде другде није могло родити до у његовој младићкој глави. Знао је да му, ако пригусте, ни коњ неће много помоћи, да иде пешке — не може, нога му је сва утрнула, бриди, пече... Али, можда би могао да хода кад би куршум из цеванице био извађен! То је покушао пре два месеца у Ливну доктор Жарко Микић, није успео. Покушала је докторка Марија у Гламочу, опет ништа. А можда ће он успети. Одлучио је — оперисаће сам себе.

Прво и прво, мора наћи чиме? Отишао је у кућу у којој се налазио санитет и наишао на болничарку, Дал матинку:

— Тражи Драгица једну

пинцету — слагао је не трепнувши.

Болничарка му је без речи пружила инструмент. Костја је захвалио, отишао иза појате и тамо се сакрио.

Полако је одвио рану и тада се први пут родила сумња. Шта ако не успе, ако направи још веће зло него што јесте? Колебао се само тренутак а онда дефинитивно одлучио — морао покушати!

★ БОЛ И МУКА

Узео је неколико палидрваца јер је знао да треба стерилисати пинцету и онако топлу завукао у рану. Кад је додирнуо кост, као да га је продрмала струја. Осетио је оштар бол и муку у стомаку. Морао је да застане да би се повратио.

Наново је завукао пинцету и наставио да трага дуж кости. Опет језив бол. Стегао је зубе сада већ сасвим одлучан да тај проклети метак нађе. Лутао је пинцетом лево-десно и одједном по звуку, а и јачини бола, било му је јасно да је на правом трагу. Ту је куршум! Повукао га је, али је он исклизнуо из пинцете. Држао се чврсто у кости као ексер у зиду. Али, сада је бар знао тачно где је.

Поново је под истим углом завукао пинцету и напипао куршум. Није се обазирао на болове и муку која га је обузела. Док га је зној целог пробијао, трудни се само да куршум што боље и чвршће ухвати. Најзад је био под његовом руком. Притегао је обема рукама и повукао. Од страшног бола замрачило му се пред очима. Удахнуо је дубоко и тек после неколико секунди погледао пинцету. Чекало га је изненађење. То уопште није био метак већ парче оклопног аутомобила у којем је рањен! Личило је на малу секиру. Оштрицом је било заривено у кост и отуд онај велики бол који је Костју данима мучио.

Сад кад је већ било готово, младића је обузела страшна малаксалост. Сео је дуго и одмарао се. Размишљао је: па зар тај ситан део да ми зада толико бола, због њега ми замало ни су и ногу одсекли!

Тек касније заврио је рану. Устао је и ослонио се на рањену ногу. Имао је утисак да мање боли, и све му се уопште чинило некакo лакше и сношљивије.

Одшепио је до санитета и вратио болничарки пинцету.

— Ево, више ми не треба. Ја сам себи извадио онај метак што га ви два месеца тражите — и показао јој део метала. Болничарка је занемела. Пренеражено га је гледала неко време не верујући својим очима и онда узвикнула:

— Ајме мени, ча ћу још све овде чути, прави сте ђавли.

Костја ништа није одговорио, насмешио се и вратио до појате да се одмори.

Сад је већ сасвим мирно чекао знак за покрет.

Б.П. 5



— Пробити се! — донео је одлуку Костја. Боље је и ризиковати живот него сачекати јутро и сигурну смрт у танкети. Један за другим борци су ишкани...

ДИКАН И ЛОКАЛНИ ТИРАНИН

Н. ЛЕКНИК

ЧУВЕНИ ОБРАЧУН У ШИШСАЛОНУ

Л. СРЕДАНОВИЋ





ЦАР У КАМИНУ

Два метра висок велики кнез Александар Павлович, огроман и кад седи, посматрао је људе испред себе. Откуд им толика смелост питао се истовремено смишљајући шта да им одговори — да њему, царевом сину предложе да учествује у завери против рођеног оца Павла I. Није се никако слагао с оцем, трпео је од његове самовоље и зле ђуди, али плашио га се. Добро је памтио како је једног дана на своме столу уместо књиге слободоумног Волтера нашао отворену „Историју Петра Великог“. Црвеним мастилом, нимало случајно, били су подвучени редови о Петровом сину царевину Алексеју кога је отац оптужио за заверу и лично убио — батиним.

Ипак, велики кнез је одлучио:

— У реду, господо. Нека буде тако. Само, забрањујем да се над мојим оцем изврши било какво физичко насиље.

Завереници, све сами угледни племићи, прилазили су један за другим да поздраве будућег цара.

Он је луг

Гроф Пањин, министар са свега 28 година, обавестио је после тога присутне који су поново поседали у фотеље да је, по изјави дворског лекара др Родерсона, император безнадежно и не излечиво — луд! Манија гоњења прерасла је у право безумље праћено неконтролисаним бесом. У царевом болесном мозгу све више расте страх за сопствени живот. Сећајући се како је његовог оца Петра III збацила с престола и убила жена Катарина Велика, он свуда око себе види непријатеље. На крају свог говора гроф Пањин избацује најјачи адут. Сви они знају — рекао је — да се у фебруару на двору појавио 13-годишњи царичин нећак принц Еуген од Виртемберга. У коњичкој униформи, с чизмама до изнад колена и још већим мамузама, изазвао је општи смех, али код Павла I и — неочекиване симпатије. Министар је успео да сазна како цар намерава да дечака ожени кћерком Катарином и одреди га за наследника. У исто време цела царска породица биће прогнана у Сибир а Марија Фјодоровна — пре удаје Доротеја од Виртемберга — погубљена.

Великом кнезу нису били потребни јачи аргументи да би приступио завери.

Наравно, ни Пањин ни остали говорници нису помињали ни реч о правим разлозима због којих они учес-



Завереници су продрли у царску спаваоницу и застали изненађени: соба је била празна. Док су бесно превртали по одаји, један војник је тријумфално повикао показујући на димњак — у полумраку су вириле две босе ноге!

ствују у завери. Док је цар штитио интересе високог племства, ништа им није сметало што је био тиранин, што је у крви смиривао сељачке устанке, што је увео полицијски режим. Слагали су се са њим и у спољној политици кад је гледао да угуши сваки утицај француске буржоаске револуције. Међутим, недавно је Павле I зарадио с Енглеском а племство је и те како било заинтересовано да сачува трговачке везе с овом земљом. Отуда је у заверу имао умешане прсте и енглески амбасадор лорд Витворт.

Тако су и велики кнез и племићи имали своје разлоге да уклоне Павла I. Требало је само план спровести у дело. Међутим, од одлуке до акције проћи ће доста времена.

Суморна вечера

Убрзо завера више није била тајна. Мора да се неко од уротника избрбљао, па је обавештена и царска полиција. И, мада никаквих доказа није било, завереници Чарториски и Новосилцов морали су да напусте Петроград, дон Мигуел де Рибас, Шпанац у руској служби, изненада је умро, а гроф Пањин је смењен. Велики кнез наставио је да спрема заверу. Шездесет гардиста из тележне

пратње Павла I било је уз њега! Цар, наравно, није сстао необавештен али је био далеко од тога да све зна.

— Похапсите их! Хоћу да нестану! — урлао је на шефа полиције Палена кога је недавно поставио на ово место и не сањајући да је и он такође завереник!

— Али, ваше величанство, — одговорио му је Пален. — Морате ми дати blanko наредбу за хапшење без обзира на ранг и положај. — Император је послушао. Тиме је у ствари потписао своју смртну пресуду. Пален ће у часу удара ову наредбу искористити да похапси све цареве присталице!

Споља је живот на двору и даље текао као да је све у реду. На вечери 23. марта 1801. цар је био суморан. Једини с којим је разговарао био је Пален. Шаптали су нешто један другом на уво, стално слали некакве поруке. Дворјани су приметили бледило на лицу царице и великог кнеза. Гардисти су били нервозни... Чуло се да је цар стражу пред својим одајама заменио наоружаним лакејима.

Следећих дана завладало је затишје, као пред буру. Најзад је Пален закључио да је куцнуо дванаести час. Команду над непосредном акцијом преузео је генерал Де Прерадович.

Завереници су намеравали да поштују вољу великог кнеза и цара затворе у тврђаву Шлиселбург, али када је књижевник Трош-

чински упитао шта ће бити ако цар одбије да потпише одрицање од престола, сви су у хору повикали:

— Смрт! Смрт!

Узбуна у дворцу

Ноћ је мрачна. Михајловски дворца мирује у дубоком сну. Будни су само стражари пред императоровим вратима. Један од завереника спушта покретни мост на споредном улазу у дворца и Де Прерадович са својим батаљоном улази у палату. У мртвој тишини пусти са сабљама у рукама предводе војнике с бајонетима. Прескачући по два степеника јуре ка императоровом апартаману.

Први лакеј покушава да да знак за узбуну, али пада исечен сабљама. Други слуга, полумртав од страха, сам им отвара врата. Пробуђен буком цар је у мигновењу схватио шта се дешава. Искочио је из кревета босоног, у широкој ноћној кошуљи, и покушао да отвори врата тајног пролаза који води ван палате. Али, Пален је био довољно mudar да на време поквари механизам. Цар се огледа по соби тражећи место где би се могао сакрити. Погледа му се задржава на камину...

Кад су први завереници ушли у собу, затекли су је празну. Бесно вичући почели су да претражују ода-

ју кад је одједном један војник победоносно повикао показујући у правцу каминана: тамо је вирио пар босих ногу!

Цара су извукли из каминана. Он пита зашто, шта је урадио. У општој лужви једва успева да чује да треба да потпише абдикацију. У међувремену цео двор је на ногама. Сви трче, галама је неописива, чују се пукњи. Цар у једном часу успева да побегне. Стиже га један официр, обара на земљу и стеже ешарпом око врата све јаче и јаче...

Тако је завршио један од најстрашнијих тиранина у историји руски цар Павле I.

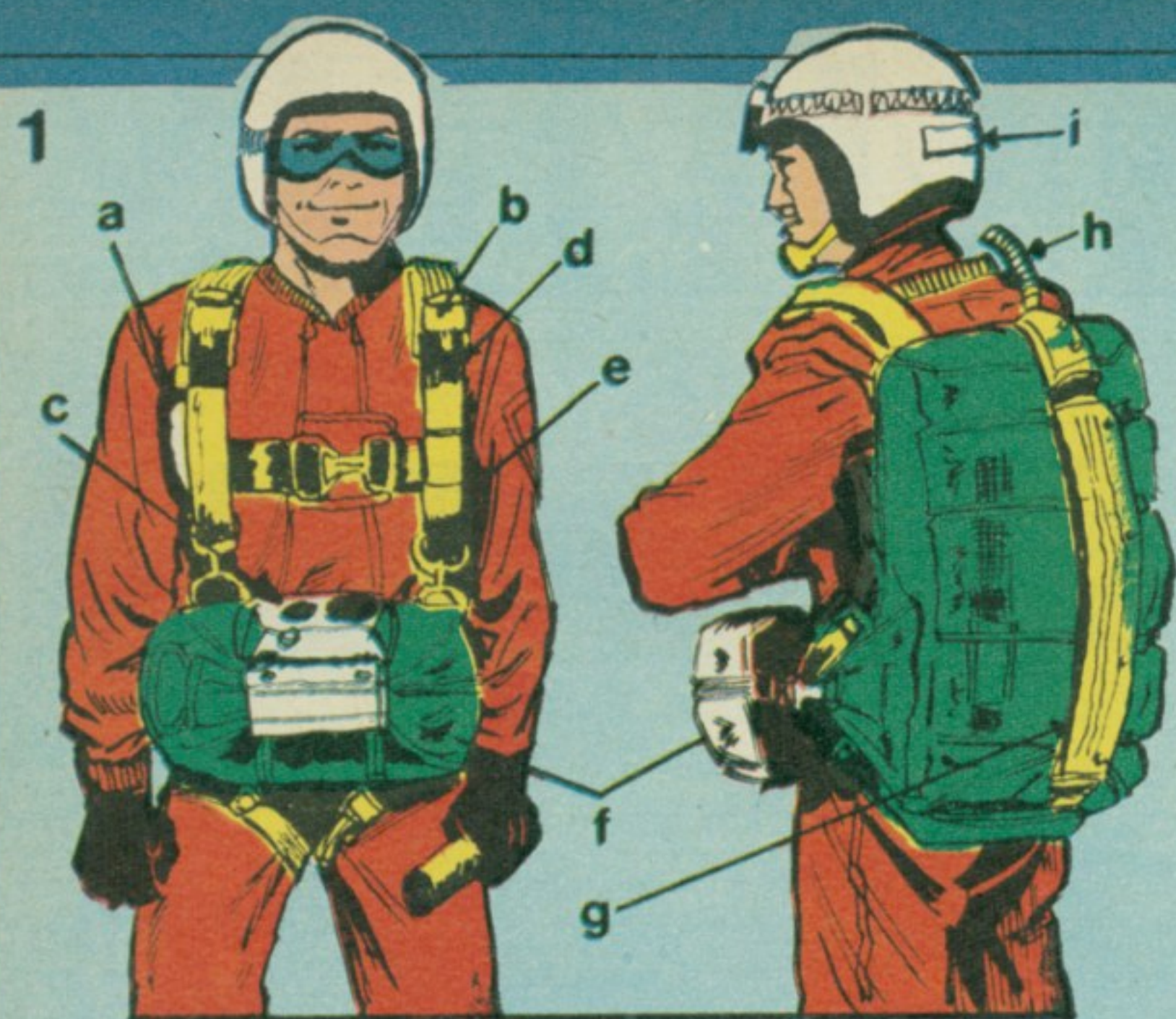
* * *

Велики кнез Александар преузео је власт као цар Александар I. Поводом његовог крунисања мадам Бенет писала је Наполеоновом министру полиције Фушеу:

— И тако смо видели младаца цара како корача у поворци с убицама свог деде испред себе, убицама свог оца иза себе и, вероватно, онима који ће га убити око себе.

Међутим, цар Александар I завршио је другачије. Због очеве смрти носио је у себи грижу савести која га је толико раздирала да је најзад, у жељи да побегне од света, проглашено да је умро. Изгледа, међутим, да се под именом Фјодор Кузмич повукао у Сибир где је живео као испосник још дуго година.

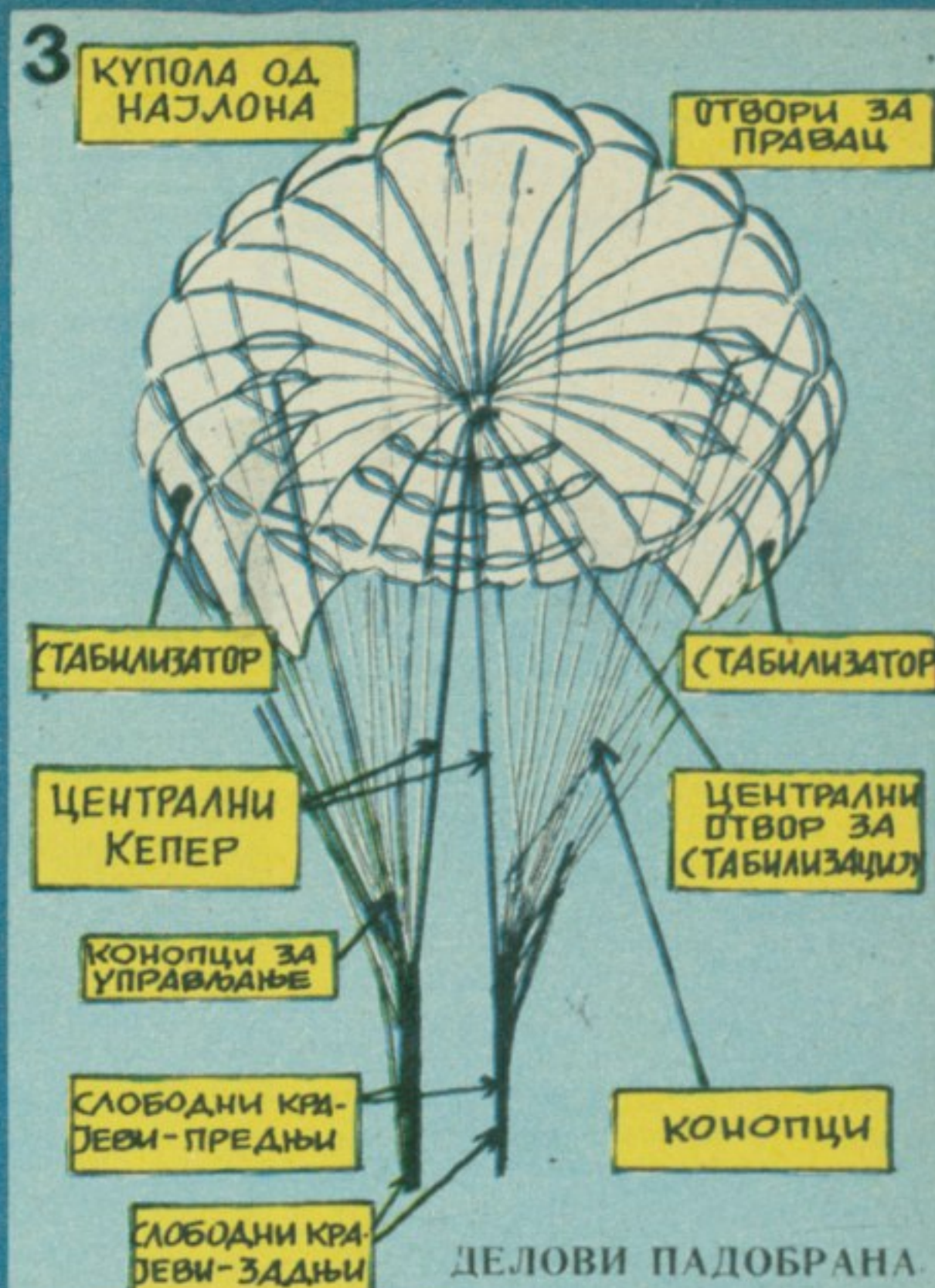
Д. А.



ОПРЕМА ПАДОБРАНЦА — а) ручица за активирање падо-
брана; б) уређај за одбацавање куполе са конопцима; в) што-
перица; д) систем веза; е) висиномер; ф) резервни падобран;
г) поклопац за затварање ранца падобрана; х) гипко црево
за сајлу која отвара падобран; и) кацига.



ИЗВЛАЧЕЊЕ ПАДОБРАНА
1) пилот-падобранчић који из-
влачи куполу са конопцима; 2)
навлака са куполом; 3) конопци;
4) ранец са системом веза.



ДЕЛОВИ ПАДОБРАНА

ПАДОБРАНСТВО ★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ СПОРТ СМЕЛИХ

Ове године у нашој земљи одржаће се два значајна су-
срета падобранаца. Од 1. до 10. септембра у Порторожу
ће се сакупити најбољи падобранци Европе, Азије и
Америке и у разним дисциплинама приказати вештину и лепоту
падобранског спорта. VIII јадрански падобрански куп, како се
иначе зове ово такмичење, представља истовремено и смотру
нових падобрана и падобранске опреме.

А од 16. до 23. IX ове године одржаће се у Бањој Луци
XXI првенство Југославије у падобранству на коме ће се за
назив првака државе 1973. године такмичити десетине падо-
бранаца из свих крајева наше земље који су се претходно ква-
лификовали на републичким и покрајинским првенствима.

У ових 19 цртежа представљамо вам шта све падобранац
треба да зна да би се бавио овим спортом.

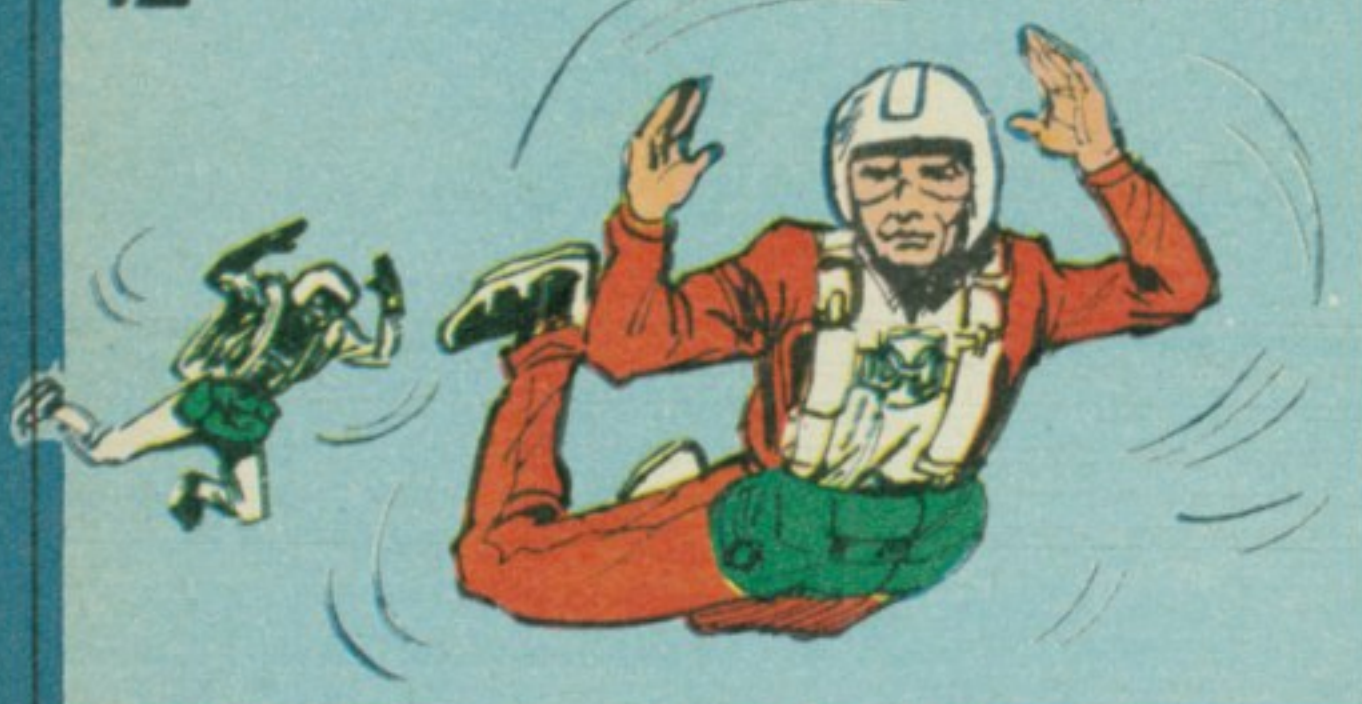


ПАРА КОМАНДЕР МК1 — USA,
24 ПОЉА — амерички падобран за
постизање врхунских резултата.



ПАДОБРАН Р.Т.С.Н-7 — 24 ПОЉА
— чехословачки спортски падобран
за постизање врхунских резултата.

12 ЗАОКРЕТ У ЛЕВО И ДЕСНО



13 ПОЛОЖАЈ ЗА ПЛАНИРАЊЕ — ХОРИЗОН-
ТАЛАН ЛЕТ



14 САДТО ОКРЕТ
НАПРЕД И НАЗАД



15 СЛОБОДАН ПАД



16 ТОНО



17 КАПЉА — поло-
жај који омогућа-
ва постизање нај-
веће брзине код
слободног падања.



4



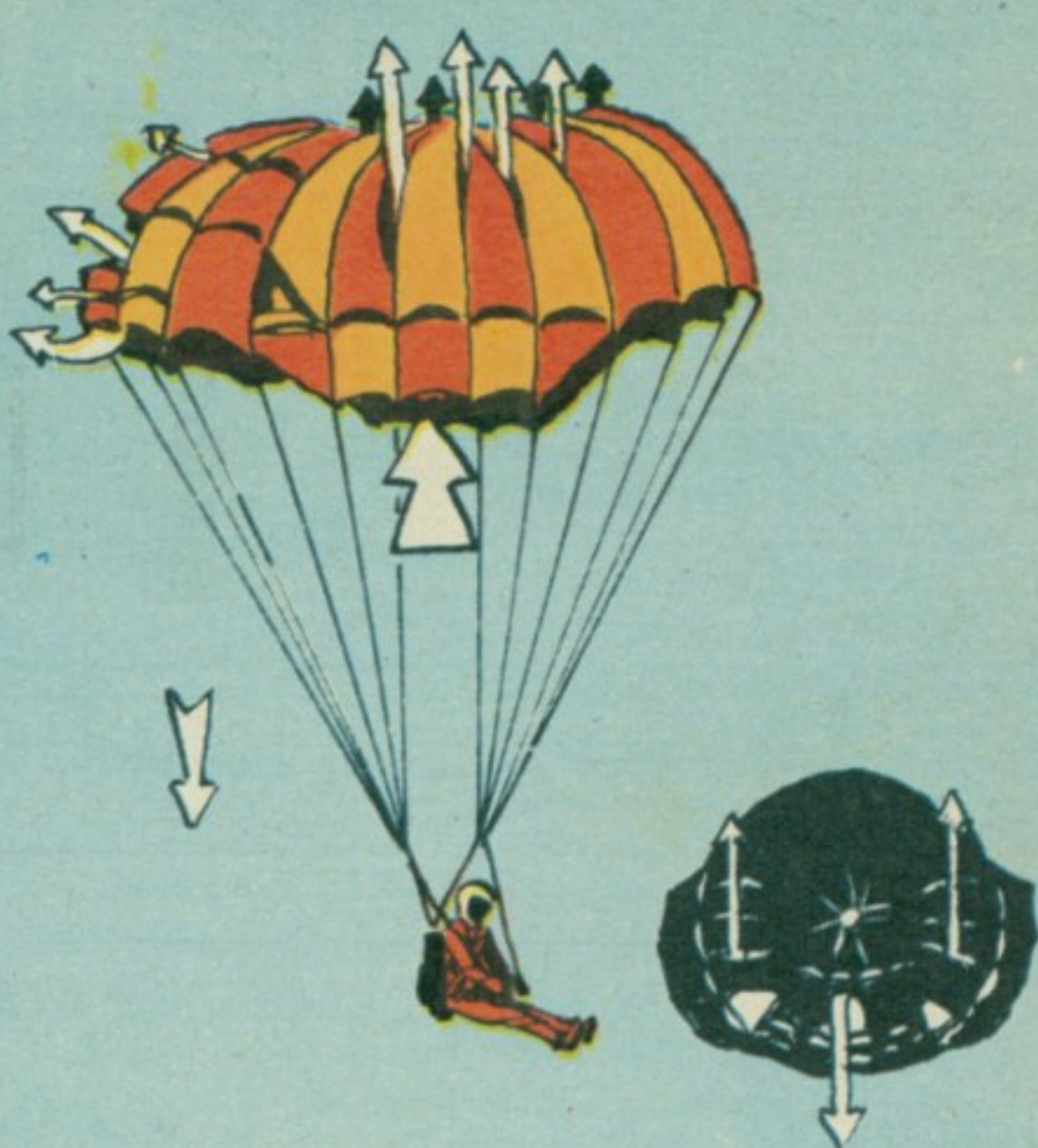
НОРМАЛНО СПУШТАЊЕ ПАДОБРАНОМ — ваздух је сабијен у куполи и излази кроз отворе за правац.

5



ПРОМЕНА ПРАВЦА — да би променио правац падобранац повлачи конопца за управљање. Отвори за правац се затварају и падобран мења правац.

6



ВЕРТИКАЛНО СПУШТАЊЕ

9



ОЛИМПИК Е.Ф.А., 24 ПОЉА — француски спортски падобран за постизање врхунских резултата.

10



УТ-2 ПАДОБРАН, СССР, 24 ПОЉА — совјетски спортски падобран за постизање врхунских резултата.

11



ПАДОБРАН ПС-06 — 124 ПОЉА — југословенски спортски падобран, тренутно један од најбољих за постизање врхунских резултата. Произвођач: Индустрија падобрана „Фрањо Клуз“, Београд.

18



ШТАФЕТА — Скачу три падобранаца. Други, искочивши за првим предаје му штафетну палицу. У међувремену трећи прати другога, приближава му се и предаје другу палицу. Штафетне палице су обојене црвено и плаво да би се разликовале и да би судије лакше контролисале. После измене палица падобранци отварају падобране и спуштају се на циљ, где се мере одлетојања до скока.

19



ЗВЕЗДА се формира од падобранаца који скачу из једног или више авиона. Падобранци следе један другога, мењањем положаја тела повећавају или смањују брзину и хватају се у круг. При формирању звезде може се постићи брзина и до 200 км/час.

Салон аутомобила у Паризу очекивао се 1948. године са великим интересовањем. Наследници Андре Ситроена обећали су све ту ново возило које ће бити мало, једноставно, економично и изнад свега издржљиво, као магарац.

Свечаном отварању изложбе 7. јунобра, поред угледних званика и великог броја посетилаца, присуствовао је и сам председник француске републике Венсан Ориол.

Нова кола су била покривена платном а када је оно најзад скинуто, гости су за тренутак остали изненађени јер је на малом аутомобилу све било ново и необично.

СУМОРАН УТИСАК

Каросерија је подсећала на сандук а мотор од две коњске снаге није обећавао богзна шта. Присутне је највише разочарала унутрашњост. Утисак је био суморан. Званично име аутомобила — ситроен 2 ЦВ готово да нико није прихватио јер су одмах након изложбе почели да му дају нова: „два коња“, „ружно паче“, „мангупче“ па чак и „пиљарски сандук“, а код нас је назван „спачек“ што на словеначком значи — наказыца.

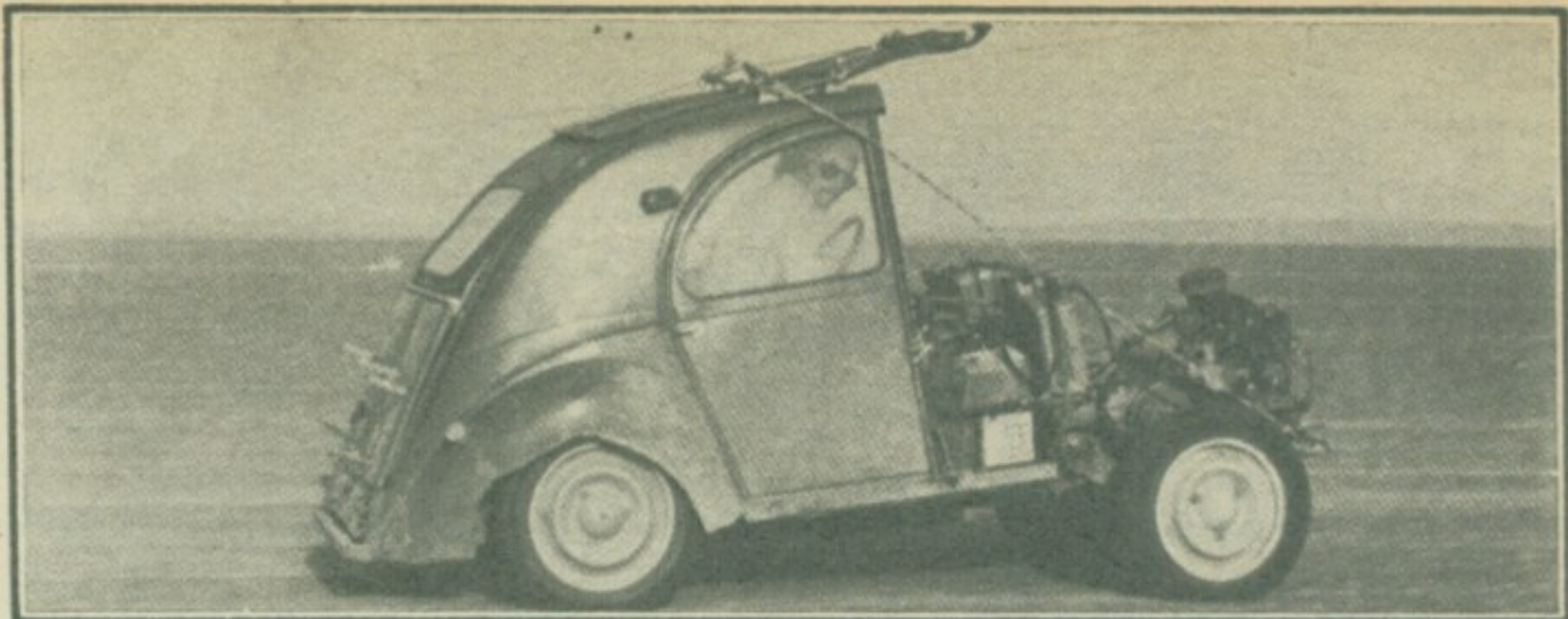
Само добри познаваоци аутомобила знали су да су Ситроенове фабрике направиле добро возило: једноставан мотор за одржавање који троши изузетно мало горива, доњи построј и вешање точкова који могу да издрже пут по сваком беспућу и каросерију која не захтева скоро никакво одржавање. Уза све то „спачек“ је био и врло јефтин.

НАКАЗИЦА

И ми коња за трку имамо!
— поручили су из Ситроено-
вих фабрика конструктори
ма Фолксвагенове »бубе«
и Фордове »плекане Лизе«

НА

ТОЧКОВИМА



Иако су га млади одмах прихватили са одушевљењем и сам „спачек“ брзо се потрудио да докаже осталим аутомобилима „којег коња ноге боље служе“. Прилику су му пружила два млада Француза из Лиона, Жак Корне и Андре Лошон, који су наумили да са њим пређу пут од Аљаске до Огњене земље, од далеког севера до крајњег југа Америке. У Боливији су доспели на висину од 4.000 метара када је због разређеног ваздуха почело да бива све мање кисеоника. Корне и Лошон су тешко дисали. И мотор „спачека“ све је чешће кашљао јер је и карбуратору недостајао кисеоник. Да би у разређеном ваздуху мотор некако извукао почели су да бацају пртљак из кола. Лошон је морао да иде пешке. Кретали су се споро али је „спачек“ упорно вукао напред да би се 1. новембра 1953. године најзад попео са својим

путницима на врх Чакалтаја висок 5420 метара, висину до које дотле ниједан аутомобил није стигао!

„Малецком“ ово као да није било довољно па се шест година касније још једанпут насмејао својој аутомобилској сабрањи. У три која је организована 1959. године под називом „Међународно такмичење у малој потрошњи бензина“ пут од 2000 километара „спачек“ је прешао трошећи просечно само 3.750 грама бензина на 100 километара! Иза себе је оставио свих 80 аутомобила, учесника трке, од којих четрдесет и четири није стигло на циљ јер су остали заглављени у сметовима Шварцвалда или у јарку крај залеђених путева.

Међутим, оно што су доживели Жак Сегал и Жан-Клод Бодо, који су 15. фебруара 1959. године својим

„спачеком“ кренули на пут око света, превазилази све „несташлуке“ овог враголана.

ДОБРЕ СУ И БАНАНЕ

После пређених 25000 километара просторствима Африке и Јужне Америке без квара, у пустињи Атакама у Чилеу „спачек“ је изненада почео чудно да се понаша. Када су стали и погледали мотор, Сегал и Бодо установили су са ужасом да је неки камен одскочио и пробушио картер из кога је исурило сво уље за подмазивање мотора. Без уља нису могли даље јер би се клипови после неколико пређених километара заглавили. У пустињи дугој 300 километара где су возила ретко налазила спас се могао очекивати тек кроз неколико да-

на. На њихову срећу, као с неба, појавио се старац на изгладнелом коњу, један од ретких Индиоса који су тумарали пустињом. Иако није знао француски старац их је мирно слушао док су му показивали картер и објашњавали своју невољу. Када је већ изгледало да су сва објашњења узалудна, старац лагано сјаха, извади из својих бисага неколико банаана, пажљиво их ољушти и убаци у картер дајући им знак да крену! Не верујући ни сами у неки успех Французи га послушаше и полако упалише кола. Прве километре прешли су опрезно, а онда као да је све у најбољем реду и преосталих 200 километара. За све време мотор „спачека“ подмазивале су банаане! После поправке у најближем граду „ружно паче“ је наставио пут прешавши више од 100.000 километара а своје власнике уписало у историју аутомобилизма као прве Французе који су колима обишли цео свет.

ПОНОС ФРАНЦУЗА

„Спачек“ има карактер сличан надимку. Конгоанци су му дали име „јапопото“ што значи „онај који пролази кроз блато“. Веома ретко изневери свог господара али га често обрадује.

У то је могао да се увери и геолог Жак Пошон који је после петнаест година боравка у Индокини са женом и троје деце решио да се врати у Париз. Иако је то могао да учини авионом или другим бржим превозним средством, он је одлучио да цео пут од 38.000 километара превали „спачеком“ склопљеним од делова послатих из Француске. Пут их је делимично водио кроз дунгле и пустињу или преко планинских врлети и гла где пута уопште није било. После осам месеци стигли су у Париз без иједног квара. Малиша „спачек“ био је само неопростиво прљав.

Доброћудан и миран он је понос Француза. Минери који су три године упорно пробијали тунел испод Монблана први су прошли кроз њега баш у „спачеку“ одбијајући сва друга понуђена кола.

Хваљен и кућен „спачек“ живи и данас после двадесет и пет година од свог настајања. Из тих, првих дана, остао је само његов досије на чијим корицама је уписана примедба једног од његових конструктора: Ситроен 2 ЦВ — кишобран на четири точка!

Б. П.



У пустињи са пробушеним картером и без капи уља у мотору „спачек“ је најзад клонуо. Спас је донео стари Индиос с неколико банаана.

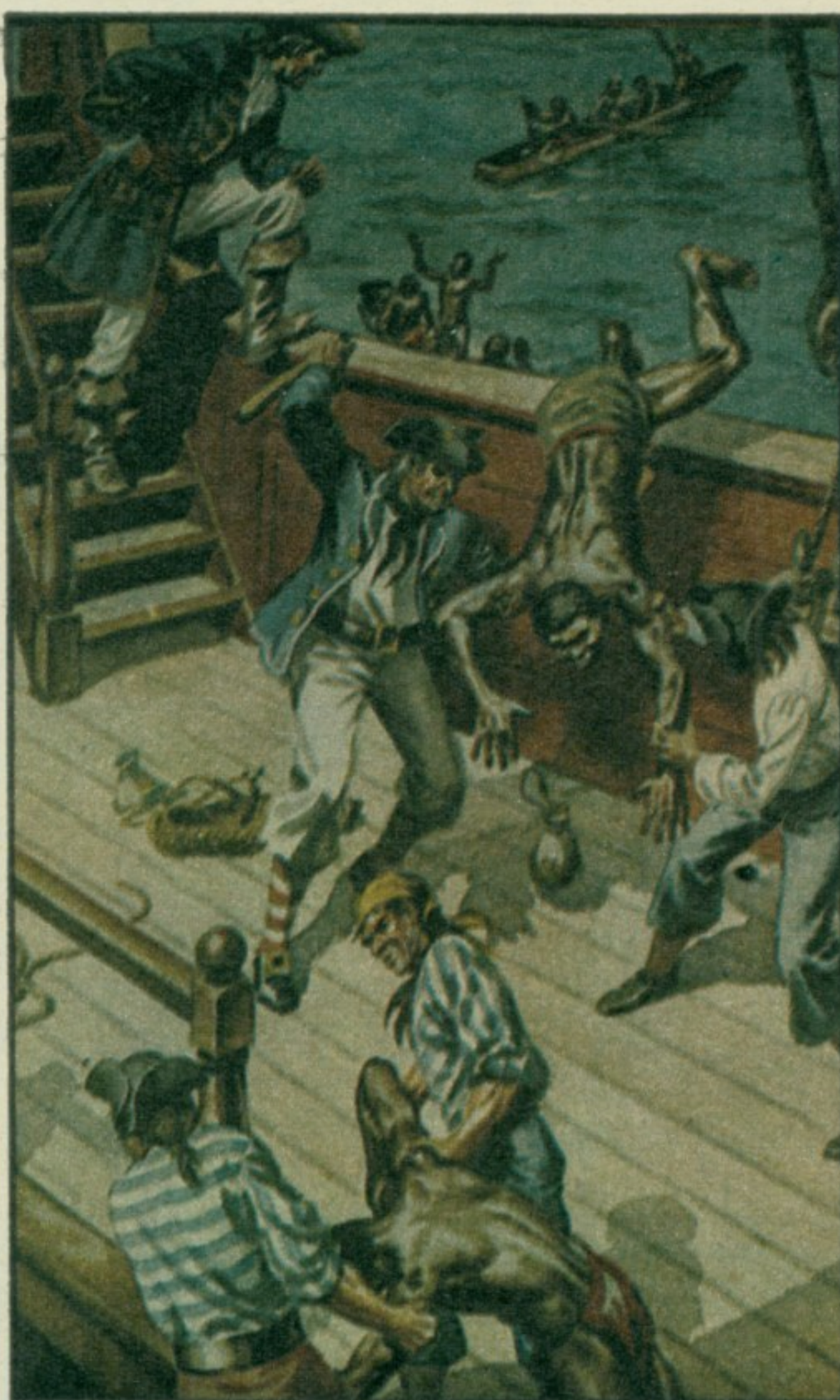


ЧУВЕНИ ГУСАРИ



5

АНА БОНИ, кћерка богатог адвоката који се населио у Каролини, још је од ране младости показивала своју неукротиву нарав. У наступу беса избола је ножем своју служавку, тајно се удала за неког морнара, због чега је отац избацио из куће и, најзад, преобучена у мушкарца укрцала се на гусарски брод. Њена слава гусарске краљице расте и она ниже успехе све док се 1720. није сукобила са једним ратним бродом са Јамајке. У борби прса у прса њени гусари су се кукавички сакрила под палубу а она је наставила јуначки да се бори са сабљом у руци, све док није ухваћена.

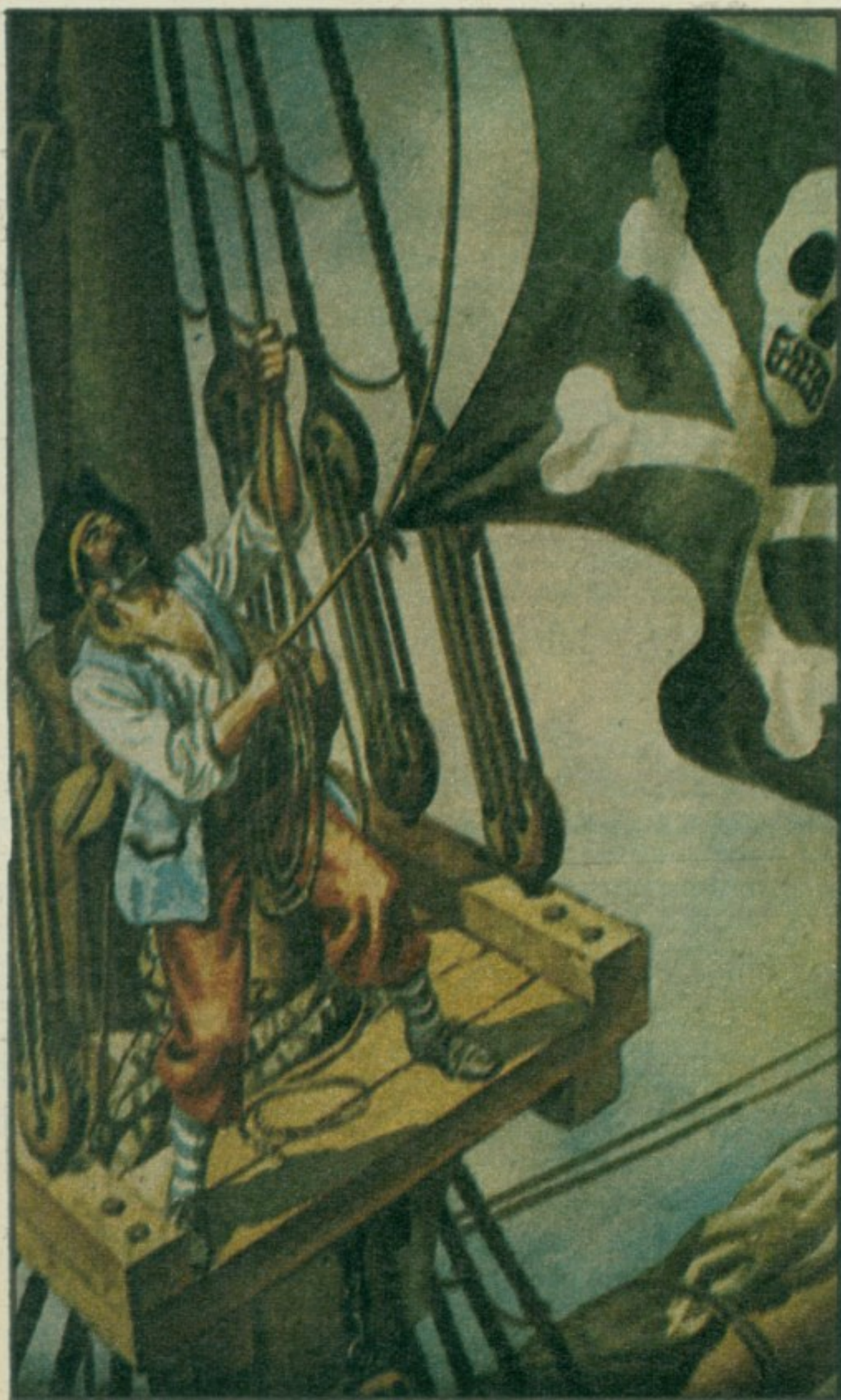


6

ЏОН АВЕРИ, познат под надимком Дугачки Бен, још првих дана свог живота на мору успео је да побуни своје другове морнаре и преузме команду над бродом. Прославио се више лукавствима него биткама. Варао је своје противнике, па чак и пријатеље. Уз обалу Гвинеје дизао би енглеску заставу, намамљивао домороце на брод, одузимао им злато а њих продавао као робове. Чак је успео да превари многе гусарске капетане наговоривши их да му предају своје благо на чување. Наравно, више га никад нису видели. И поред огромног богатства, умро је у крајњој беди.

7

ХЕНРИ МОРГАН је стекао славу на падом на Панаму. Панамски земљоуз, испресецан мочварама и џунглом, прешао је непримећен и изненада напао главни град земље. На повратку је морао да употреби 200 мула да би понео опљачкано злато и сребро. Када је ово огромно благо укрцао на брод, већину гусара оставио је на обали и кришом, у глуво доба ноћи, отпловио не оставивши својим друговима ни храну, ни бродове. Најзад је, после више година, ухваћен и одведен у Енглеску. Али уместо да му суди као гусару, Чарлс II га је произвео за витеза и наименовао за вицегувернера Јамајке!



8

КАПЕТАН КОКЛИН се налазио код Бахама када је 1717. Британија обећала слободу свим гусарима који се предају. Предао се и он али само да би се укрцао на велики једрењак који је преотео од капетана и претворио га у гусарски брод. Намамљени изгледом трговачког брода, гусарски капетани Девис и Ла Буш напали су Коклина да би, кад су измењали прве плутуне, увидели за блуду. Да би прославили овај сусрет три капетана су приредили пијанку која је трајала два дана и две ноћи. Са гусарских бродова орила се песма све док и последњи гусар није пао од умора.



У рану зору испред конака кнеза Милоша у Топчидеру неколико прописно оседланих коња нестрпљиво се пропињало, копало ногама, отимало се са улара радосно предосећајући скори покрет. Људи су их с муком задржавали. То се Риста Прендић, један од најбољих татара кнеза Милоша Обреновића, окружен својим сеизима и суруџијама, то јест коњушарима и помоћницима, спремао на далек пут.

Једну џаџар-кафу!

Татари су били гласници, односно поштари у тадашњој кнежевини Србији у којој све до 1834. године није постојала пошта као јавна установа чијим би се услугама користили грађани. Важније вести и званичну преписку носили су брзи коњаници који су име добили по Татарима, чувеним јахачима, којима није било премца у свету. Приватне, пак, пошлеке обичних грађана носиле су сахије, но ово је ишло веома споро.

По угледу на турску „пошту“ још је Карађорђе уз главне путеве поставио станице или постаје, такозване



ТАЈНА ПОРУКЕ У ТУРЕ

мезулане, у ствари друмске ханове, у којима су татари могли да замене коње, преноће и поједу нешто топло. Али, татари, који су вечито журили јер им је од брзине зависила и слава и награда, у мезуланама су се обично задржавали само колико је потребно да се изведу одморни коњи. Још пре но што би сјахао, татар је поручивао:

— Брзо једну татар-кафу!

То је значило да ханџија треба хитно да донесе шољицу суве самлевене кафе и парче шећера. Татар би то гутао с ногу, попио мало воде и одмах седао на коња остављајући да му се кафа уз пут „скува“ у желуцу.

После II српског устанка кнез Милош је преуредио мезулане и увео сталну татарску службу између Београда и Цариграда. Ханџије су, према уговору с њим, за добре и одморне коње у свако доба дана и ноћи намењене татарима, добијали од државе плату.

У Милошево време постојали су турски и српски татари. Турски су одржавали везу између београдског паши и Порте у Цариграду и носили пашина писма кнезу и војводама, док су српски кнежева писма и заповести разносили по целој Србији и, такође, одржавале везу са Цариградом.

Али, није баш увек било тако, по пропису. Српским татарима кнез Милош је често поверавао и опасне, тајне мисије о којима Турци нису смели ништа да знају. То је овог пута био случај и са Ристом Прендићем који се у цик зоре спремао да крене из Топчидера.

Ћуџи и не џиџај

Најзад се татарин Риста појавио на вратима кнежевог конака носећи у рукама важне поруке које је одмах ставио у нарочите бисаге на свом коњу. Затим је узјахао што је био знак и за суруџије и сеизе да учине исто и мали караван крене на пут. Чим су заокренули иза топчидерске цркве, суруџија Таса, познат по радозналости, упита:

— Газда-Ристо, куда ћемо?

— У Видин! — кратко одврати Риста. — Ићи ћемо цариградским друмом, према Смедереву и даље.

После извесног времена Таса се поново одлучи да упита јер се у Бугарску није често ишло, па је просто го-рео од љубопитства:

— Не идемо ваљда код самог паше?

— Не! — одговори Риста.

— За сада ћути и ништа не питај, кад буде време, објаснићу вам све!

Татарин Риста Прендић и његова пратња без тешкоћа стигли до Неготина јер је то била српска територија, па су их у Смедереву, Пожаревцу, Поречу и другим унутрњим местима чекали у мезуланама одморни коњи и све остало. Они су чак имали право да, у случају потребе, заплене коње и храну од сељака, али су то избегавали.

Када су се обрели у Неготину, после форсираног јахања, дозволили су себи и коњима мали предах јер од Неготина до Видина није било далеко. Ту је татарин Риста позвао своје помоћнике, суруџије. Ни он сам није био упућен у садржину порука које је носио јер се кнез Милош није исповедао својим татарима, али је знао да су веома важне, опасне и коме има да их уручи. Поруке су биле политичке при-

роде, а примаоци три Грка са острва Крита који су нарочито због тога допутовали у Видин.

Крит је у то време, као и неки други делови Грчке, био под турском влашћу, а Крићани су на све могуће начине желели да се ослободе и тражили су помоћ од суседних држава. Кнез Милош, који је Грке помагао у борби против Турака, издао им је достављао новац, наравно у највећој тајности. Татарин Риста носио им је у Видин Милошево овлашћење да им његови румунски пословни партнери исплате повелику суму новца.

Дипломајски скандал

Ако би ове поруке случајно пале у шаке видинском паши, не само да би се Риста Прендић са дружином рђаво провео већ је могло

доћи до правог дипломатског скандала са опасним последицама. Прендић је саопштио својим помоћницима да су поруке врло важне и опасне, па треба да буду још опрезнији него иначе.

— Плашим се неке преметачине наших бисага — рекао им је. — Писма су написана на турском. Ако их Турци прочитају, готови смо!

— Побогу брате, зар није било никог да писма напише на грчком.

— Никога ко би смео да буде упућен у ствар. Секретар књажев Паун Јанковић рекао ми је да ова писма чува од Турака као очи у глави!

— Ма, не треба да се плашимо — упаде суруџија Анастас. — Нас скоро никад не претресају. Стави ти писма негде у своју одећу и биће све у реду!

— Невоља је што су Грци стигли у Видин у незгодно време. Овде су били неки



КА БАНУ

С правом источњачком хладнокрвношћу дозволио је лажни Селим-ага да му премегу бисаге и опипавају одећу. Војници су најзад пронашли нека писма...

— Не смеју. Они, као турски поданици, могу да путују само по турској царевини.

Збаћемо ње Селим-ага

Док су сензи припремали коње, Риста са Тасом и Анастасом уђе у једну љубавну просторију неготијске мезулане и скиде свој велики тарабош фес са густом кићанком какве су носили многи Срби тога доба, а татари нарочито. Из једне мале бисаге он извади диван турбан са зеленим украсом какав су могли да носе само прави Турци и они који су били на хаџилуку у Меки и Медини. Таса и Анастас устукнуше.

— Одакле ти то?

— Дао ми господарев секретар Паун. Рекао ми је да ако откажу све друге варке, турбан ће сигурно помоћи!

— Изиграваћеш Турчина?

— Тако је. Пошто добро говорим турски, неће ми бити тешко. Правићу се да сам бољи Турчин од самог падишаха и бољи муслиман од пророка Мухамеда. Паун ми је издао и турски пасош на име ефендије Селима Карасманоглуа!

„Селим-ага“ поступао с поштовањем, као према сународнику. Но, како је било као неко опсадно стање, а ага је радио за кнеза Милоша, морао је и њега, истина мање педантно, да претражи. „Селим-ага“ се није бунио, напротив с правим источњачким миром допустио је да му премегу бисаге и опипавају одећу.

Најзад су нађена нека писма. Сви су претрнули, Таса и Анастас, мада су знали где се налазе поруке, почели су да се врпоље. „Шта ће бити, мислили су, ако је Риста неко писмо заборавио!“ Садок-беј је писма пажљиво прочитао и задржао их рекавши да ће их он уручити коме треба. Потом је дозволио да татари крену за Видин. Он и „Селим-ага“ церемонијално су се поклонили један другом. Чим су мало замакли, Таса и Анастас покуњено упиташе Ристу:

— Узеше ти писма, како го да их ниси добро сакрио? Требало је да их ставиш у турбан!

— Та писма су и била за оне који врше претрес. Какви бисмо ми гласоноше били без писма! — насмеја се Прендић. — Праве поруке су у мом турбану, а за остала писма ич ме није брига.

— Па, каква су то писма што их задржа Садок-беј?

— На турском. Дао ми их је Паун Јанковић, књажев секретар. То су поздравни и добре жеље видинском паши!

Риста Прендић, коме су повераване најважније пошљике, био је строг на дужности, али сасвим други човек, трошација и кавалер,

међу пријатељима у друштву. О његовој дарежљивости причале су се приче од Београда до Цариграда. Говорило се да је из обести своје коње поткивао сребрним потковицама. Све до II светског рата у Алексинцу је постојала његова кућа, за оно доба права палата.

Погуби џаџара Бојдана

Поред њега чувен је био и Богдан Ђорђевић, звани татар Богдан. Када би се из далека зачула његова труба, све живо склањало се с пута јер је он немилосрдно гazio све пред собом. Његов највећи подвиг је пут од Цариграда до Београда 1830. године када је у Србију за 4 дана донео султанов хатишериф. Колико је тај пут био напоран види се по томе што је на самом улазу у Београд коњ под њим угинуо.

За ревносну службу кнез Милош је татару Богдану дао чин пуковника и звање кавалира. Од богатих награда овај кнежев татарин купио је у Параћину велико имање са чувеним воденицама на Црнцу које се и данас користе. Његова кућа са доклатима на обали реке није била ништа мање раскошна од кнежеве. У њој се данас налази параћинска болница.

У Србији се годинама причало о једном необичном доживљају познатог татара Пекета. Требало је хитно отићи у Цариград и донети

неку важну одлуку Порте. Што пре изврши задатак и награда у дукатима биће му већа. Пекета се бацио у седло и полетео. Није му толико било до награде колико да се истакне и осветла образ.

Пекеџа сџаба у седлу

Чим је у Цариграду примио Портин хатишериф, Пекета је без задржавања узјахао одморног коња и кренуо натраг. Али, негде на пола пута, умор га је савладао, а глава почела да му пада на груди. Ипак из руке није испуштао узде и камчију бојећи се свим силама да не заспи. Својим пратиоцима, који су се смењивали у свакој мезулани, наредио је да певају не би ли му песмом одагнале сан.

Узалуд. Заспао је док је коњ јурио. Пекета се држао у седлу слатко сањајући. Лепо је у сну видео себе како долази кући и како се мртав уморан свлачи и баца у постељу. И уснули татар заиста је почео да се свлачи. Бацао је са себе један по један комад одела: кабаницу, гуњ, антерију, свилени појас, фес, затим торбу са поштом, кубуре и јатаган.

Момци који су јахали за њим купили су по друму разбацане ствари док је татар Пекета и даље неуморно јурио, гологлав, распасан, заспао, али — чврсто у седлу! Кад је коњ сам застао код следеће мезулане, пратиоци су га једва оспевали. Он им је запретио да ником ништа не казују и обећао им добру напојницу чим стигну у Београд.

Тако је непојмљивом брзином за оно доба преношена званична пошта. Тек 15. октобра 1834. године у Србији је уведена пошта по угледу на остале европске земље, а татари су се повукли у „пензију“.

Б. З.

немири, па се окупила силна турска војска из других пашалука. Нисам кукавица, али зебем кад на све то помислим.

— Баво нека носи те Грке, зашто нису дошли код светлог књаза у Београд!? — упаде суруџија Таса. — Тако би нас поштедели мука.

— Је ли? — осмехну се Риста. — Онда ја не бих добио 1000 проша, а ви по дуплу плату!

— Хиљаду гроша! — узвикну Анастас. — Шта ли је рекао књажев хазнадар (бла гајник) Јакшић!?

— Рекао је: „Да није много?“ — одмахну руком Прендић. — То увек каже, али је књаз милостив. Он му је заповедио: „Подај, подај, ја ће доћи, ја неће доћи!“ И право је казао.

Док су тако разговарали и Риста премишљао шта да чини, Таса је поново рекао, као да жели да потврди:

— Ипак би било боље да су Грци дошли код нас!

— Ти ћеш, значи, изигравати турског татарина у књажевој служби! Онда ћемо те звати Селим-ага.

— Добро! Ја ћу сва важна писма потрпати у овај турбан који нико неће смети да ми скида, поготово не Турци. Реците и сензи да сам се прерушио да се не би збунили.

Сви су претрнули

До Видина су стигли мирно, али у близини пада дружина наиђе на јак одред турске коњице под командом Садок-беја. Турци нису хажали што су ово татари кнеза једне полузависне државе већ их одмах опколише и почеше да саслушавају. Све бисаге редом прегледане су, суруџије и сензи претресени до голе коже. Наравно, ништа није нађено.

Садок-беј је једино према



ЦРНА БРАДА И КОМАНДОСИ



БУДИ МИРАН, МРКИ!

Кад је ловац Курт Рандоу стигао на Цејлон, купио је имање на ивици џунгле и ускоро подигао логор. Био је то огроман ограђен простор под ведрим небом, опкољен ровом — будући зверињак. Јер, Курту је било доста опасног занимања професионалног ловца и сад је намеравао да се бави набављањем животиња за зоолошке вртове. Није знао да човек не мора ићи у прашуму да би се срео с опасношћу и да је мир у зоолошком врту често само привидан. Довољна је само једна секунда непажње па да се деси драма.

Тог јутра Курт је примио поруку да му из Индије стиже пошиљка од девет медведа младунаца. Биле су то прве животиње ове врсте у логору, па је разумљиво што су се сви узбудили. Курт је одмах позвао дечака Сузу који му је био десна рука у послу, па су се заједно упутили да провере је ли све спремно за долазак нових становника.

Терен одређен за медведе био је као измишљен за њих: стење пуно рупа и избочина, степенасте шпиле, поточић.

Истог поподнева Курт је с помоћником Харијем и десетак домородаца кренуо у Коломбо да преузме пошиљку, а Суза је остао да с нестрпљењем чека мечиће.

ЗАБОРАЉЕНА ВРАТА

Управник зверињака вратио се после два дана. Суза је издалека спазео воловска кола с кавезима и потрчао према њима дижући облаке прашине босим ногама. Иза решетака угледао је на гомили девет медведића. Били су стари једва који месец, с меканим крзном кафе не боје, округли као јастучићи. Мечићи су смештени у ограђен простор и убрзо се привикли на нову средину. Суза је постао не само њихов чувар већ и пријатељ. Улазио је слободно међу њих, хранио их бананама, плодовима хлебног дрвета, а понекад и слатким куваним пиринчем који је за њих био права посланица. Зато је био веома жалостан кад је од газде чуо да ускоро намерава да их транспортује за Европу.

Дошао је и тај дан. Курт је обавестио Сузу да жели да погледа медведе и одабере преи пар који треба да путује за један велики зоолошки врт у Холандији. Кад су ушли у ограђен простор, медведиће је било тешко препознати. За пола године они су израстали у велике животиње. Ипак, видело се да су млади јер су се одмах сви скачући и гурајући се окупали око Сузе који им је делио коцке шећера и чешкано иза ушију. Само један није прилазио.

Суза му је дао име Мрки. Био је најјачи међу својом сабраћом која су га зато признала за вођу. Стајао је по страни непријатељски пратећи Курта који се поигравао бичем. И, било је довољно да дошљак направи један неопрезан покрет руком — па да почну невоље. Звер се усправила на задње шапе

Курт је по други пут тог дана направио грешку: Ђут што му је медвед исцпеао винђакну пошао је према животињи с бичем у руци.

и бачила на управника имања. Курт је брзо реаговао, замахнуо је корбачем и ошинуо животињу преко леђа. Суза је узалуд викао:

— Мрки, буди миран! Буди добар. — Кад је видео да ништа не помаже, отрчао је да тражи помоћ.

Млади медвед је мумлајући направио заокрет и поново кренуо у напад. Курт га је дочекао бичем. Немилице је ударао по њему све док се животиња покуњено није повукла.

Тада је Курт направио другу грешку истог дана. Могло је мирно да напусти простор за медведе, али он је тада спазео да му је Мрки канцама исцпеао нову кожно винђакну, па је бесан поново кренуо према њему да га научи памети. Бич је непријатно фијукнуо секуну ваздух. Мрки се прибио уза стену.

У том тренутку зачула се необична галама: најпре слоновска рика, па урлик леопарда а одмах затим и тигра. Курт се окренуо од Мрког и угледао иза себе — празан простор! Хари је трчао према њему као без душе:

— Медведи су побегли! Суза је у брзини заборавио да затвори гвождена врата...

Курт је схватио да мора нешто хитно да уради да се не би десила права катастрофа. Почео је да удара у звоно за узбуну и ускоро су се искупили сви момци с мрежама, моткама, бичевима.

ПАНИКА У ЛОГОРУ

Пуна два часа трајала је трка за несташним младим медведима који су се растрчали по целом логору правећи неописиву гужву. Птице су избезумљено лепетале крилима, мајмуну су подигли паклену дреку. Најзад су сви медведи били иза ограда. Сви осим Мрког који је несташа. Тада се пред Куртом појавио Суза. Гледао је у земљу јер се осећао крив:

— Пустите ме, ја ћу га ухватити и вратити — обратио се газди. До вечери биће овде. — Али, Курт није пристао. Био се толико разбеснео на медведа да је хтео лично да га нађе и среди.

Сад је било најважније не дозволити Мрком да изађе из логора и докопа се прашуме. Таман су момци кренули да затворе врата, кад се изнебуха појавио Мрки и шмугнуо између њих — у слободу. Сви су појурили за њим и успели да му пресеку пут, па је уплашена животиња направила полукруг и упутила се према малом језеру. Са

сиће. Курт је, напротив, наредио људима да дигну што већу галаму не би ли бегунца натерали да сиђе. Мрки се узвртео. Прелазео је с гране на грану и најзад стигао до врха који се налазио изнад саме воде. Кад се један момак попео горе да му набаци омчу, Мрки је одскочио уназад и плуснуо у воду.

Сви су стајали на обали верујући да ће га сад лакше ухватити. Али, несташни медвед као да их је вукао за нос. Пливао је укруг, као у циркусу, а кад би се приближио гомили подизао је главу, шумно је тресао лево-десно и све их испрскоа. Курт је био на прагу нервног слома.

Изненада, Мрки је променио правац и упутио се ка стенама на другој обали. Лако је искочио и дочепао се стења. Курт је прво мислио да га остави ту и изнури глађу, а онда му је синила нова идеја — истераће га ватром!

Прикупили су доста сувог грања и лишћа и с врха стене која се дизала над језером почели да бацају на бегунца упаљене снопове.

Први покушаји остали су без успеха. И поред опаљеног крзна медвед није показивао намеру да се преда, само се вртео укруг и жалосно цвилео. Тада Суза није издржао. Скочио је у воду и запливао док му је Курт на обали претио да се сместа врати. Дечак је пливао као жабац. Уз помоћ лијана извукао се из воде и успентрао на стење. Курт је наредио да престану да бацају запаљено грање.

Суза је довикнуо газди да слободно иду у логор. Он ће довести Мрког.

Сутрадан ујутру у логору су се појавили дечак и медвед. Курт је из бараке у којој је била смештена управа видео да су ватром опаљени бокови медведа облепљени бластом. Кад су пролазили поред њега, Суза му је довикнуо:

— Видите, газда, мек је као памук.

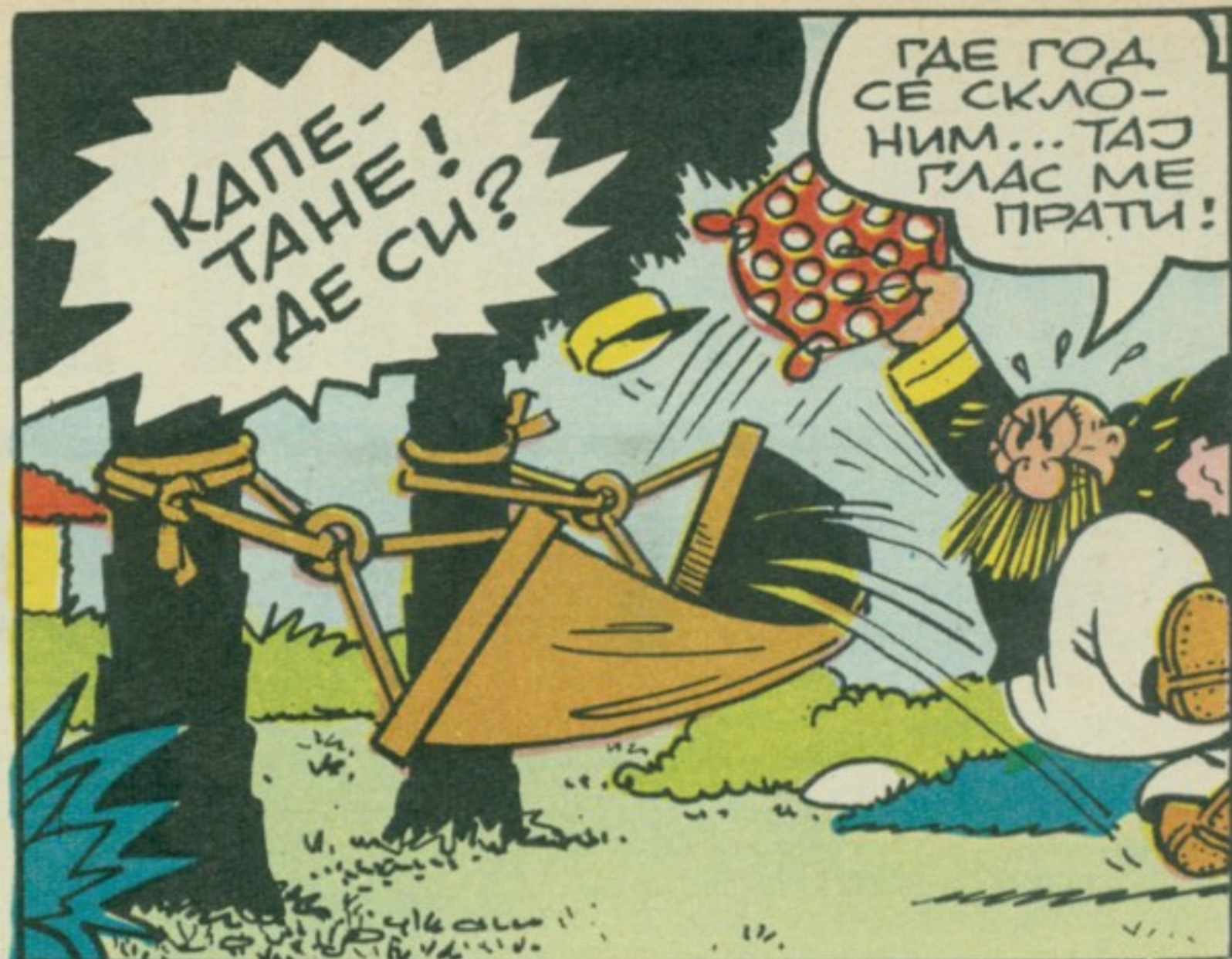
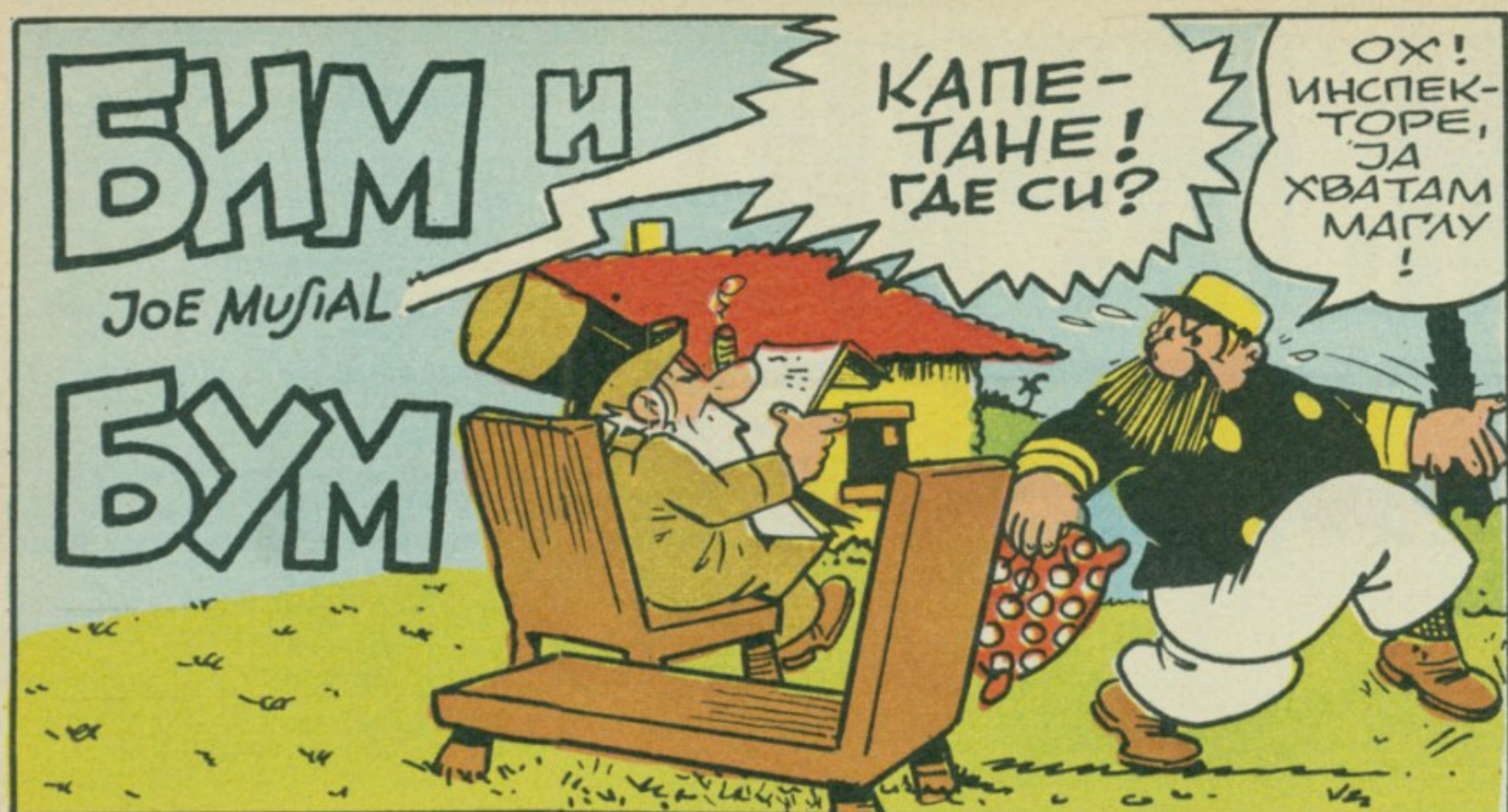
С. С.

МЕК КАО ПАМУК

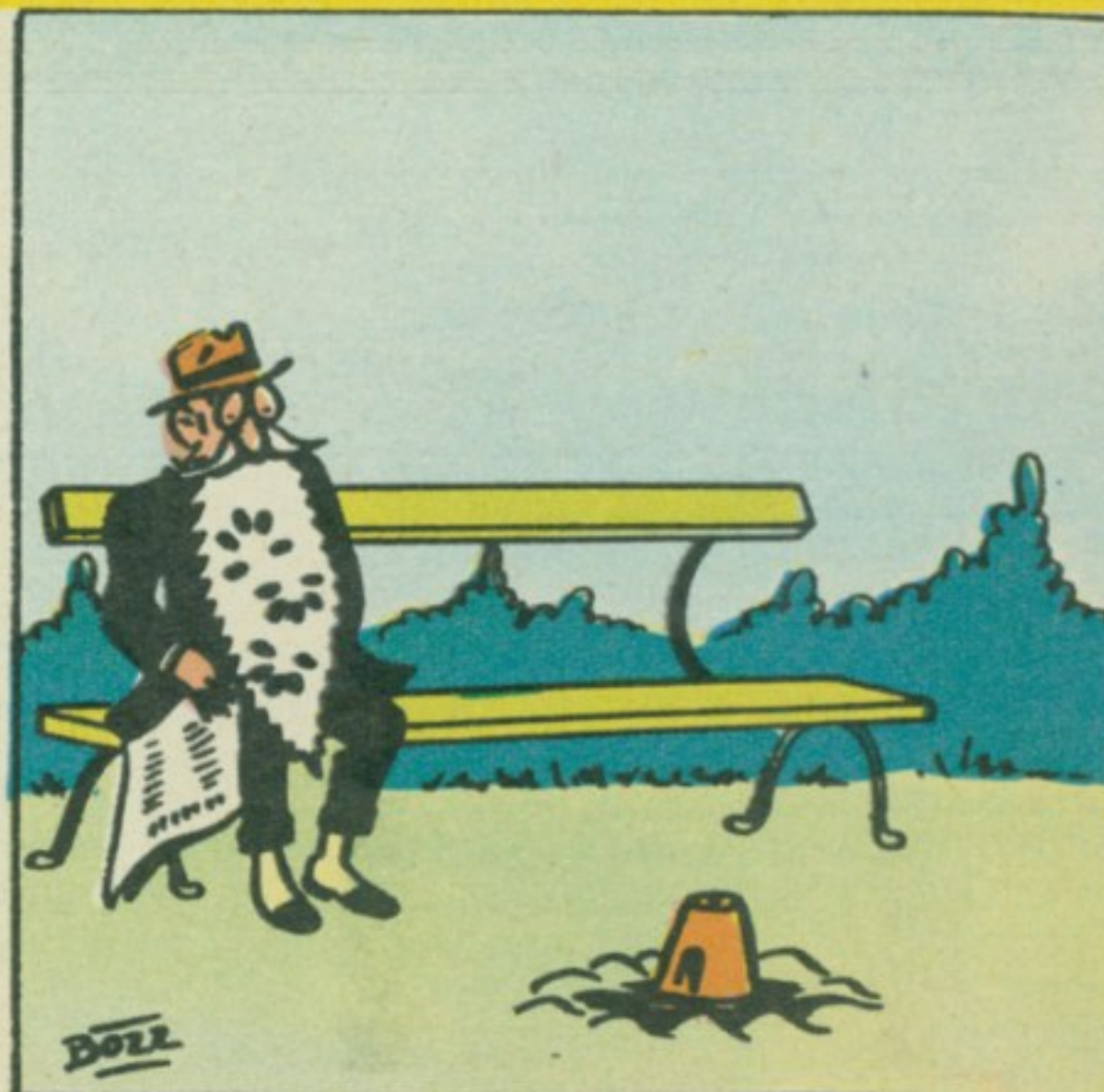
Није послушао Сузу који је говорио да ће бити најбоље да се сви удаље а он ће Мрког натерати да



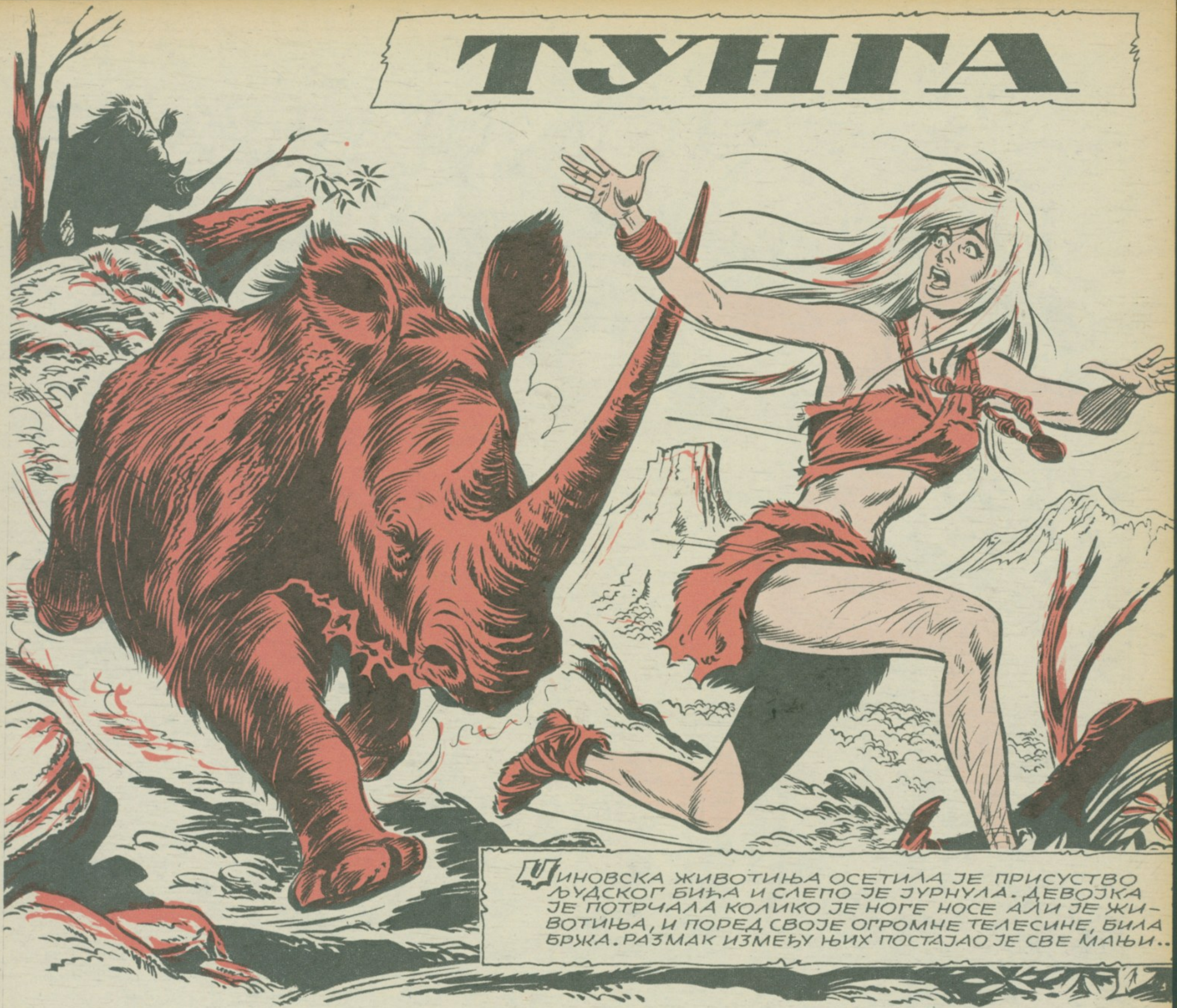
Логор је захватила права паника: зачула се рика слонов, урлик леопарда а одмах затим и тигра. Птице су избезумљено лепетале крилима а мајмуну подигли паклену дреку.



ГАВРА



ТУНГА



ШИНОВСКА ЖИВОТИЊА ОСЕТИЛА ЈЕ ПРИСУСТВО ЉУДСКОГ БИЋА И СЛЕПО ЈЕ ЈУРНУЛА. ДЕВОЈКА ЈЕ ПОТРЧАЛА КОЛИКО ЈЕ НОГЕ НОСЕ АЛИ ЈЕ ЖИВОТИЊА, И ПОРЕД СВОЈЕ ОГРОМНЕ ТЕЛЕСИНЕ, БИЛА БРЖА. РАЗМАК ИЗМЕЂУ ЊИХ ПОСТАЈАО ЈЕ СВЕ МАЊИ...

ПОСЛЕДЊИМ ОСТАЦИМА СНАГЕ ДЕВОЈКА СЕ БАЦИЛА У ШИПРАЖЈЕ ИЗБЕГАВШИ СТРАШНИ РОГ...

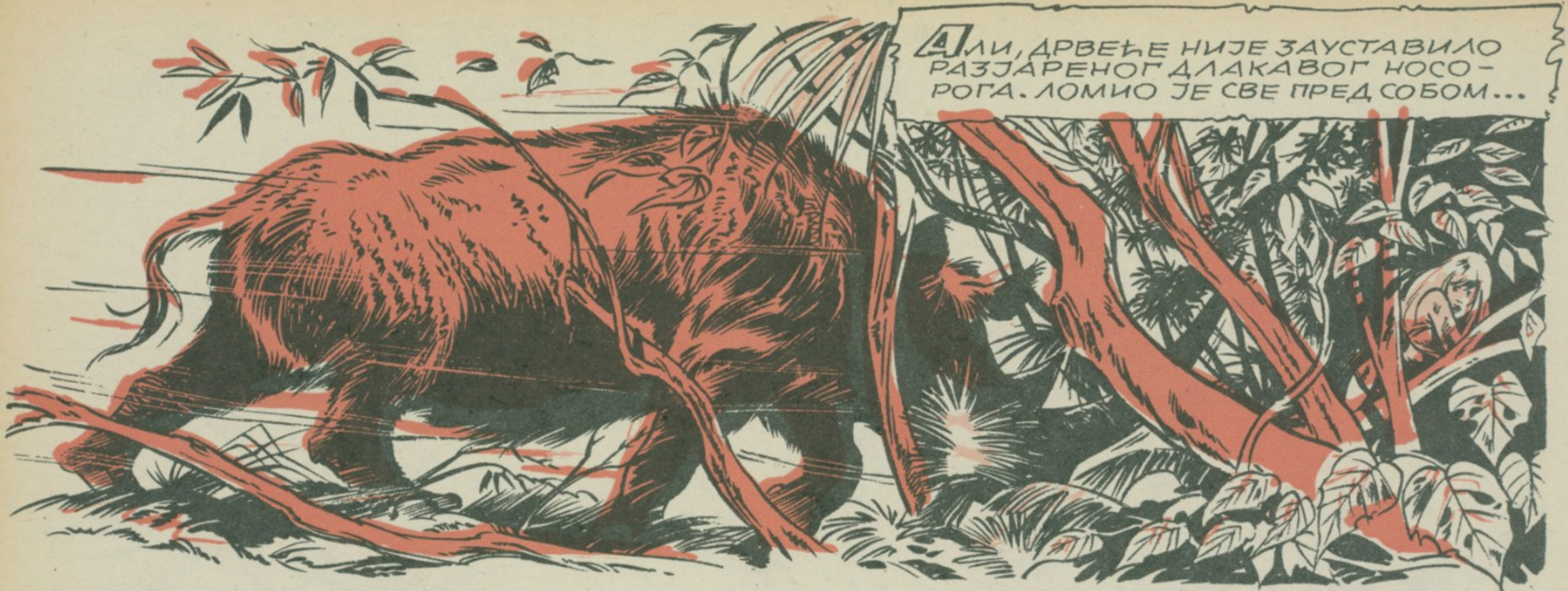


1132

МОЖДА ЋЕ ОВЕ ГРАНЕ ЗАШТИТИТИ ОХАМУ... АЛИ... ОХ... РАНИЛА ЈЕ НОГУ БЕЖЕЊИ!



А.Б.И.



Али, дрвеће није зауставило
разжареног длакавог носо-
рога. Ломио је све пред собом...



"Нос
са рогом"
стићи
ће
Охаму!

Не марећи за
бол у нози
девојка је
наставила да
бежи. Падала
је, вукла се
на коленима
док су јој
трновите
гране пара-
ле
кожу...



Дуго се тако пробијала не осврћући
се...



Охама је
прошла кроз шу-
му... она више
нема ша-
ге...



Ох, зашто
Охама није
чекала тунгин
повратак...
Зашто је сама
пошла да тражи
вару? С тунгом
би била
сигур-
на...



Ох... у
Охамини
глави све
се окреће! И
дрвеће се
окреће...

Али, пре но што се онесвестила
угледала је изнад себе, као кроз
маглу, обресе два човека... два
непозната човека...



EDITIONS LOMBARD 5:30

ЗА ТО ВРЕМЕ ЛОВАЦ ТУНГА
ЈЕ САВЛАДАО НЕКОЛИКО
КЛАНАЦА, ПРЕШАО МНОГЕ
ДОЛИНЕ И НАЈЗАД, ИЗБИО НА
ПРОСТРАНУ ВИСОРАВАН...

ЖЕНЕ ИЗ
ПЛЕМЕНА
КАЗАЛЕ СУ ДА
ЈЕ ОХАМА НАПУСТИ-
ЛА ЛОГОР ПРЕ
ПАСКОЗОРЈА...

ТУНГА РАЗУМЕ ПРИВР-
ЖЕНОСТ ЧОВЕКА ЖИ-
ВОТИЊИ И ЖИВОТИ-
ЊЕ ЧОВЕКУ...

У ИСТОМ ТРЕНУТКУ, У ЈЕДНОЈ
ОБЛИЖЊОЈ ПЕЈИНИ...

ЖЕНА
СЕ
БУДИ!

ОООХ!
ТУНГА...
ВАРА...
ГДЕ СУ?

АЛИ, ТА ОХА-
МИНА ЛУБАВ
ПРЕМА ВУЧИЦИ
ВАРИ НАВЕЛА ЈЕ
ОХАМУ НА НЕО-
ПРЕЗНОСТ!

ОХ?!

НЕКА СЕ ДЕВОЈКА
НЕ ПЛАШИ... РОАК
И ЈУРК СУ ЈЕ
НАШЛИ И
ЧУВАЛИ...

ОХАМА НЕ ПО-
ЗНАЈЕ ВАС!
ОДАКЛЕ СТЕ
ДОШЛИ? ШТА
ТРАЖИТЕ НА
ТЕРИТОРИЈИ ГМУ-
РА? АКО ВАС НА-
ШИ РАТНИЦИ
ВИДЕ... УБИЋЕ
ВАС...

СЕЋАЊЕ СЕ ВРАЋА...
"НОС СА РОГОМ"...
ТРИЊЕ... ВАРА!
ОХАМА МОРА
ДА ИДЕ!
ООООХ!

ДЕВОЈКА ИМА ОТЕ-
ЧЕНУ НОГУ! ОД БОЛА
НЕ МОЖЕ ДА ИДЕ!

© EDITIONS LOMBARD - S. 31







НАПРЕД, ДЕВОЈКО!
ЈУРК НЕЋЕ ДА ЗБОГ
ТЕБЕ ИДЕ ПОЛАКО!

ОХАМА НЕ
МОЖЕ ВИШЕ!
НОГА ЈЕ МНО-
ГО БОЛИ!



ВАРА!!

ВУКОВИ!



ЈУРК
ЗНА КАКО
ДА ЈЕ
НАТЕРА!
НАПРЕД...
ПОЛА-
ЗИ!

АААХ!

ТУНГА,
УПОМОЋ!
ВАРА!
ВАРА!
УПО-
МОЋ!



КРО! СТАНИ! ЈА
САМ ЈУРК, БРАТ
ТВОГ ГОСПО-
ДАРА! НЕ!



ПРОКЛЕТА ЗВЕР! НЕЋЕ
ДА СЛУША! НАПАДА
ЈУРКА... ДА ОДБРАНИ
СВОЈУ ВУЧИЦУ!



ЈУРК НЕ МОЖЕ САМ
ПРОТИВ ДВА ВУКА!
МОРА ДА СЕ ОВА-
КО СПАСАВА!

© EDITIONS LOMBARD



ОХ, ВАРА! ВАРА ЈЕ
ЧУЛА ОХАМИН ПОЗИВ!
САД ВАРА ВИШЕ НЕЋЕ
НАПУШТАТИ ОХАМУ...
ВАРА ЋЕ ЈОЈ ПОМОЋИ
ДА НАЂЕ ХОРДУ
ГМУРА!

У ИСТОМ ТРЕНУТКУ НА ОБЛИЖЊОЈ ВИСОРАВНИ...

ТРАГОВИ „НОСА С РОГОМ“... А ЧУПЕРЦИ ОТКИНУТИ С КРЗНА ПРИПАДАЈУ ОХАМИ...



ОНА ЈЕ ПОБЕГЛА У ШУМУ ПРЕД „НОСЕМ С РОГОМ“... ВИДЕО САМ И ИЗЛОМЉЕ-НЕ ГРАНЕ... ОХ... ТАМО СЕ НЕШТО КРЕЋЕ...



ЈЕСИ ЛИ ТИ ОНАЈ КОГА ЗОВУ ТУНГА?



ТУНГУ ЈЕ ИЗНЕНАДИЛА МИРНОЋА СТРАНОГ РАТНИКА. БОЈАО СЕ ПРЕВАРЕ...

КАКО СТРАНАЦ ЗНА ТУНГИНО ИМЕ? И ШТА РАДИ НА ТЕРИТОРИЈИ ГМУРА?



РОАК ЈЕ ЈЕДАН ОД ПОСЛЕДЊИХ ИЗ НЕСТАЛЕ ХОРДЕ! ПОШАО ЈЕ ГМУРИМА! РОАК ЈЕ НАШАО ДЕ-ВОЈКУ ОХАМУ С РАЊЕНОМ НО-ГОМ! ОНА ЈЕ САВЕТОВА-ЛА РОАКУ ДА ГОВОРИ С ТУНГОМ!

ОХАМА ЈЕ ЖИВА? РАЊЕ-НА? ГДЕ ЈЕ?

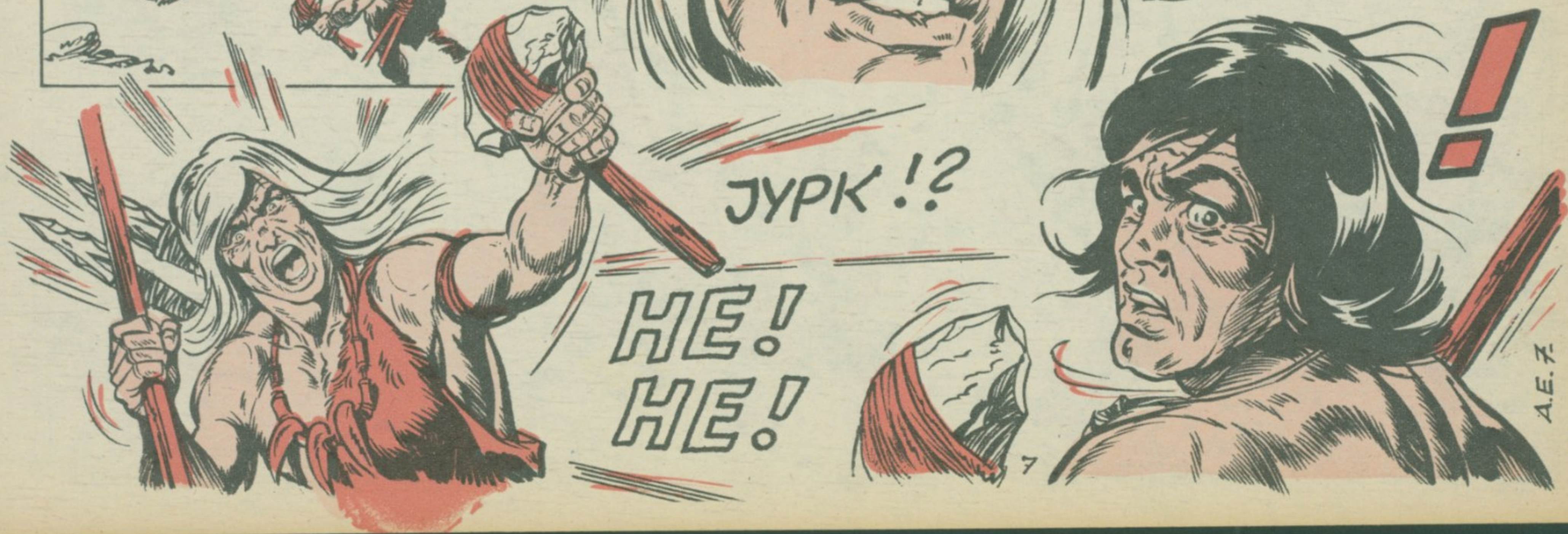


ОХАМА ЈЕ ГОВОРИЛА ИСТИНУ! ТУНГА ИЗГЛЕДА ХРАБАР И ПЛЕМЕНИТ РАТНИК! РОАК ОСЕЋА ДА МОЖЕ ДА МУ ВЕ-РУЈЕ! ОН ЋЕ ГА ОДВЕСТИ ДЕ-ВОЈЦИ...



ЈУРК!?

НЕ!
НЕ!



ТУНГА СЕ МУЊЕВИТО
ОКРЕНУО. ЗАСЛЕПЉЕН
СУЊЕМ ЈЕДВА
ЈЕ НАЗРЕО
ОБРИСЕ ЧОВЕКА
КОЈИ ЈЕ ХИТНУО
КОПЉЕ! У ИСТО ВРЕМЕ
ОСЕТИО ЈЕ БОЛ...



КЛОПКА! ТО ЈЕ
КЛОПКА! СТРАНИ
РАТНИЦИ СУ
КУКАВИЦЕ!



ДЕВОЈКА ЈЕ ПОБЕГЛА! ОНА ЋЕ
ЈАВИТИ СВОЈОЈ ХОРДИ!
ОВОГА ТРЕБА
УБИТИ!

РОАК ТО НЕ
ЖЕЛИ! ЈУРК ЈЕ
ТРЕБАЛО ДА
ОСТАНЕ...



НОСЕВИ
С РОГОМ!



АЛИ, ПРЕ НО
ШТО СУ РАТНИЦИ
НАСРНУЛИ
ЈЕДАН НА
ДРУГОГ,
ЗЕМЉА ПОД
ЊИМА
ПОЧЕЛА ЈЕ
ДА ТУТЊИ...



СВА ТРОЈИЦА СУ ПОКУША-
ЛА ДА ИЗБЕГНУ НАПАД
АЛИ ЈУРК, НАЈМАЊЕ
ОКРЕТАН, НИЈЕ
УСПЕО ДА
УЗМАКНЕ...



ДРУГИ НОСОРОГ НАВАЛИО
ЈЕ НА ТУНГУ КОЈИ ЈЕ, ДОК
ГА ЈЕ РАНА НА РУЦИ ПЕКЛА,
ПОКУШАО ДА КОПЉЕМ
ОДБИЈЕ НАПАД...

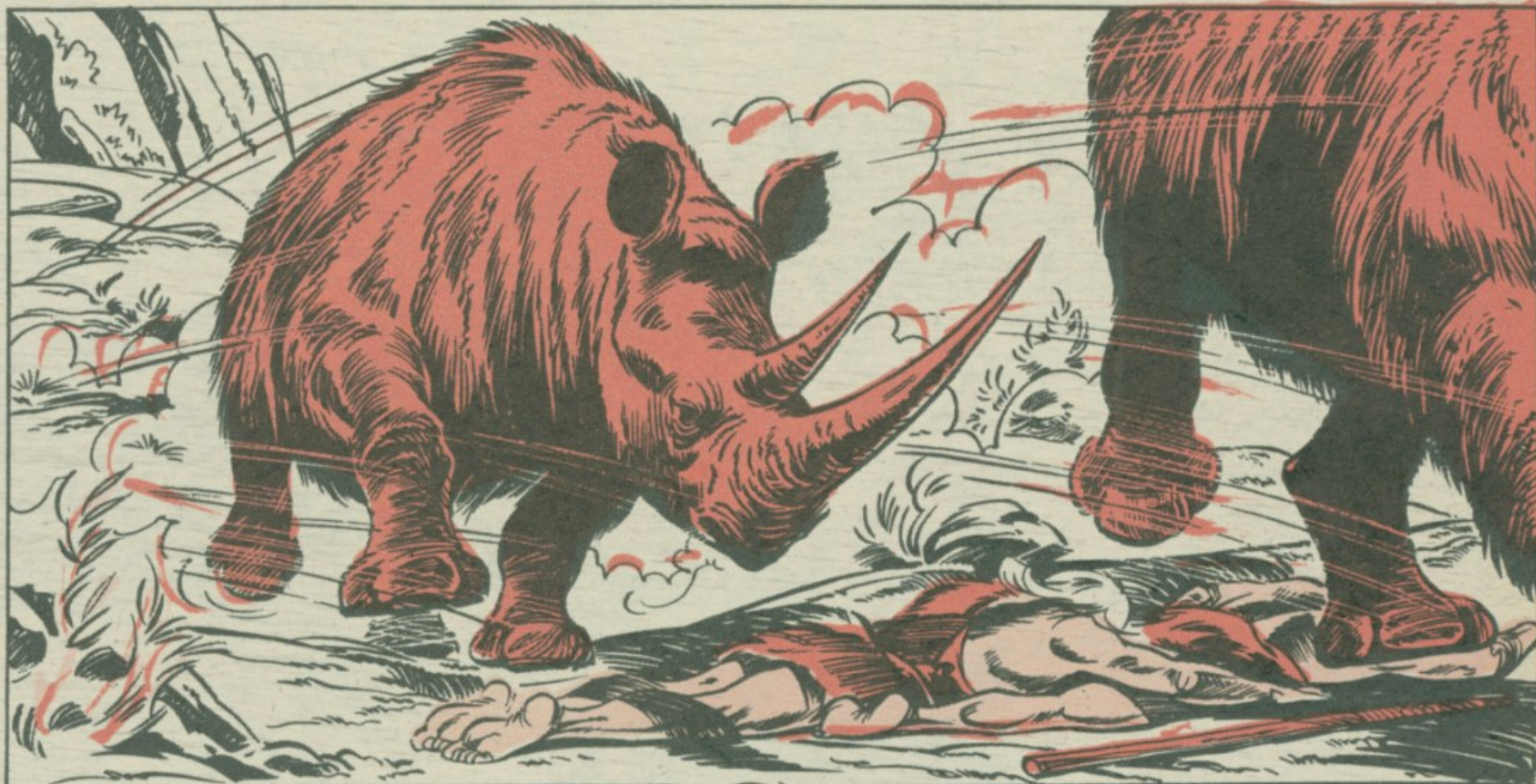


ИЗБЕГАО ЈЕ
ДИРЕКТАН НАПАД,
АЛИ ЈЕ ПАО...

РОАК ЈЕ ИЗБЕГАО ПРВИ НАЛЕТ. АЛИ, КАД ЈЕ ВИДЕО ДА ЈЕ ТУНГА У ОПАСНОСТИ, ПОТРЧАО ЈЕ ПРЕМА ЊЕМУ...



НОСЕВИ С "РОГОМ" СЕ ВРАЋАЈУ! БРЗО... ИЗА ОНОГ УЗВИШЕЊА!!



ТЕШКЕ ЖИВОТИЊЕ СУ ПРОТУЋАЛЕ... НЕ ЗАУСТАВЉАЈУЊИ СЕ. ТУНГА И РОАК СУ СПАСЕНИ...



БОРБА ИЗМЕЂУ ТУНГЕ И РОАКА НИЈЕ ЗАВРШЕНА!



ЗАР ТУНГА НЕ РАЗУМЕ? РОАК НЕ ЖЕЛИ ДА СЕ БОРИ! И ТУНГА НИЈЕ НАОРУЖАН...

ТУНГА! НЕ!!

ОХАМА!



ДОБРО ЈЕ! ТУНГА ЈЕ НАШАО ОХАМУ! НЕКА ОНА ИСПРИЧА ТУНГИ ДА РОАК ХОЋЕ ПРИЈАТЕЉСТВО! АЛИ, РОАК НЕ ЖЕЛИ ДА СЕ НАМЕЋЕ! ПОВУЊИ ЊЕ СЕ У БРДА СА СВОЈИМ ВУКОМ! КАД ТУНГА ТО ЗАЖЕЛИ МОЖЕ ДА ГА ПОТРАЖИ!



РОАК СЕ НЕ БОЈИ БОРБЕ... НЕКА ТУНГА ТО ЗНА! АЛИ РОАК ИЗНАД СВЕГА ЖЕЛИ ПРИЈАТЕЉСТВО С ПРАВИМ ЉУДИМА!



КРАЈ

ПЛОЗОРНИЦА ДОГАЂАЈА ЈЕ
ЈЕДАН НАУЧНИ ИНСТИТУТ
ГДЕ СУ СЕ ОКУПИЛИ СВИ
НАЈВЕЋИ УМОВИ
КОЈИ СУ СВОЈ ЖИВОТ
ПОСВЕТИЛИ НАУЦИ.
ЈЕДНОГ ДАНА
ЊИХОВ ПРЕДАНИ РАД
БИО ЈЕ
ДОВЕДЕН У
ПИТАЊЕ...

ХОМО

ВЕРНЕРОВ

ИСТРАЖИВАЧКИ
ИНСТИТУТ

СУПЕРНОР

ПРОПУСНИЦУ,
МОЛИМ!...
ОХ,
ОПРОСТИТЕ!
НИСАМ ВАС
ОДМАХ
ПРЕПОЗНАО,
ДОКТОРЕ
ВЕРНЕР!
ПРЕТПО-
СТАВЉАМ
ДА И БЕЗ
ПРОПУСНИЦЕ
МОГУ ДА ВАС
ПУСТИМ
У ВАШ
ИНСТИТУТ!
ОСТАЛИ СУ
ВЕЋ
СТИГЛИ!

ХВАЛА,
ФРЕДЕ!

ДОКТОРЕ ВЕРНЕР! ДО-
БРО ЈЕ ШТО САМ ВАС СРЕО
ПРЕ САСТАНКА! ТРЕБА
ДА ВАС УПОЗОРИМ НА
СТАРОГ ХОРНЕРА!
ЗАИСТА ЈЕ ДУБОКО
ЗАБРАДИО СТОМ
ТЕОРИЈОМ О НЕКАК-
ВОМ НАЦИОНЕКУ!
НАМЕРАВА ДА О
ТОМЕ ГОВОРИ.

СУВИШЕ
ЈЕ РАДИО!
ПОСЛАЋУ ГА
НА ОДМОР!
ХВАЛА НА
ОБАВЕШТЕ-
ЊУ, ВОЛМАК!

АХ...
СВИ СТЕ
ВЕЋ ТУ!
ДОБРО
ЈУТРО!

ДОБРО
ЈУТРО,
ДОКТО-
РЕ!



ДОКТОРЕ ВЕРНЕР,
ДРАГО НАМ ЈЕ ДА
СТЕ МОГЛИ ДА ДОЂЕ-
ТЕ ЧАК ИЗ ВАШИНГ-
ТОНА НА ОВАЈ СА-
СТАНАК! МИСЛИМ
ДА МОЖЕМО ИЗО-
СТАВИТИ РЕДОВАН
ИЗВЕШТАЈ ДОКТО-
РА ХОРНЕРА О РЕ-
ЗУЛТАТИМА ТЕСТО-
ВА ДА БИСМО
ПРЕШЛИ НА
ПРОЈЕКТ!

ОД-
ЛИЧНО!

ЧЕКАЈТЕ! НЕ МО-
ЖЕТЕ ПРЕСКОЧИТИ
МОЈ ИЗВЕШТАЈ!
МОЈИ РЕЗУЛТАТИ
СУ ОД ЖИВОТНЕ
ВАЖНОСТИ!



ПОШТЕДИТЕ
НАС ТЕ ГЛУПО-
СТИ, ХОРНЕР! ДО-
ВОЉНО ЈЕ ШТО
МИ, ВАШЕ КОЛЕ-
ГЕ, МОРАМО
ДА ВАС СЛУША-
МО! ДОКТОРА
ВЕРНЕРА ТО
НЕ ЗА-
НИМА!

МО-
РАМ
ДА КА-
ЖЕМ ДА...

ОПРОСТИТЕ,
ДОКТОРЕ
ВЕРНЕР!
ОВО СЕ ТИЧЕ
ЦЕЛОГ СВЕТА!
МОРАМ ДА
НАСТАВИМ...



ОХ! ОНДА
ДА ВАС
ЧУЈЕМО И
ДА СВРШИМО
С ТИМ!

ХВАЛА! КАО
ШТО ЗНАТЕ, ЈА САМ
ОБАВИО СВЕ ТЕСТОВЕ
ДА БИСМО ДОБИЛИ ТАЧ-
НУ СЛИКУ О ФИЗИЧКОМ И
ПСИХИЧКОМ СТАЊУ СВИХ
ЧЛАНОВА ИНСТИТУТА!
СВЕ ЈЕ У РЕДУ... СЕМ
ЈЕДНОГ ТЕСТА!



ТО ЈЕ
ТЕСТ ПОМО-
ЋУ УГЉЕНИКА
14 КОЈИМ СЕ
ОДРЕЂУЈЕ
СТАРОСТ!
ТЕСТИРАЊЕ
ЈЕ, КАО ШТО
ЗНАТЕ, БИЛО
АНОНИМНО!
И ТАЈ ТЕСТ
ЈЕ ОТКРИО
ДА ЈЕ
ЈЕДАН
ОД НАС
СТАР
4725
ГОДИНА!



ШТА...?

ЗАБОГА,
ХОРНЕР,
СЕДИТЕ ПРЕ
НО ШТО ВАС
ПРОГЛАСЕ
ПОТПУНО
ЛУДИМ!

МЕТОД ЈЕ МОЖДА
НЕПОГРЕШИВ...
АЛИ ВИ НИСТЕ,
ХОРНЕР...

ТРЕНУТАК!
ТО ЈЕ ЗАНИМ-
ЉИВО! РЕЦИМО
ДА ЈЕ ХОРНЕР У
ПРАВУ! ПОЗИВАМ
ТОГ НАЦИОВЕКА
ДА СЕ ЈАЗ 1!

ЗНАМ... ЗНАМ ДА ТО ЗВУЧИ
НЕВЕРОВАТНО... МЕТОД ЈЕ
НЕПОГРЕШИВ... ЈЕДАН ОД
НАС ЈЕ ВИШЕ НЕГО ЧОВЕК...
ОН ЈЕ ХОМО СУПЕРИОР!





НИКО СЕ
НЕ ЈАВЉА?
ВИДИТЕ,
ХОРНЕР!
САД МО-
ЖЕМО ДА...

ЧЕКАЈТЕ!
ПА
ЈАСНО ЈЕ
ДА СЕ
НЕЋЕ
ЈАВИТИ!

ЈЕР ЗАШТО БИ
ИНАЧЕ ТОКОМ
СВИХ ОБИХ ГО-
ДИНА ЧУВАО
СВОЈУ ТАЈНУ?
ОН МОРА ДА
ИМА НЕКИ
ЦИЉ! ЗАТО
ТРЕБА
ШТО ПРЕ
ОТКРИТИ И
ЊЕГА И ЊЕГОВЕ
НАМЕРЕ!

ДОСТА
ТИХ
ГЛУПОСТИ...
ПРЕЋИМО
НА
ПОСАО!



ПОСЛЕ САСТАНКА
ЗАБРИНУТИ ХОРНЕР
ВРАТИО СЕ У СВОЈ
КАБИНЕТ ГДЕ ЈЕ
РАДИО ДО ДУБОКО
У НОЋ...

НИСУ МИ ПОВЕРО-
ВАЛИ! МОРАМ ИХ
НЕКАКО УБЕДИТИ...
ИНАЧЕ ЋЕ ЧИ-
ТАВО ЧОВЕ-
ЧАНСТВО
БИТИ УНИ-
ШТЕНО!

ЈА ВАМ
ВЕРУЈЕМ,
ДОКТО-
РЕ!



ВИ МИ ВЕРУЈЕ-
ТЕ? А КО
СТЕ
ВИ?

ЗАР НЕ
ПОГАЂАТЕ!
ХОМО СУПЕ-
РИОР... НАТ-
ЧОВЕК... ТАКО
СТЕ МЕ ВИ НАЗ-
ВАЛИ! ПРИ-
КЛАДНО
ИМЕ!

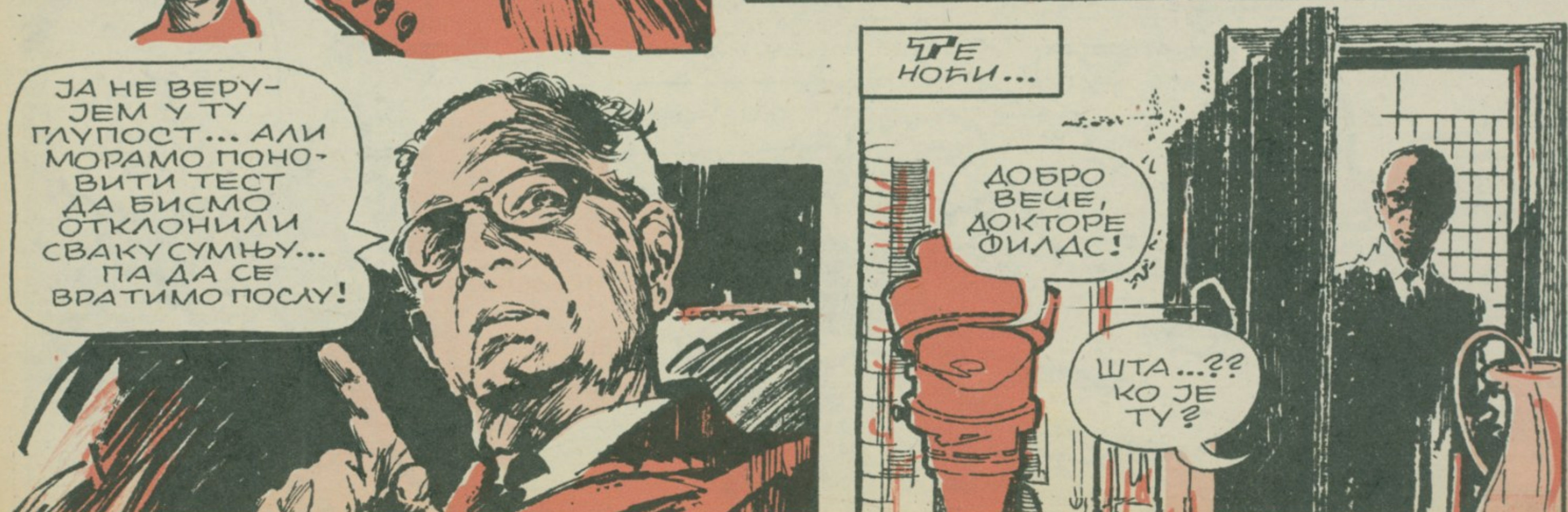
А... АЛИ... КО
СТЕ ВИ У
СТВАРИ? И
ШТА НАМЕ-
РАВАТЕ?



ЈА САМ
ПРОИЗВОД
ЕВОЛУЦИЈЕ!
НОВА И БОЉА
ВРСТА! ДО МОГ
РОЂЕЊА ДОШЛО
ЈЕ, ВЕРОВАТНО,
СЛУЧАЈНОМ КОМ-
БИНАЦИЈОМ СУПЕ-
РИОРИЈИХ ГЕНА!
И САСВИМ ЈЕ ПРИ-
РОДНО ДА ОБИЧАН
ЧОВЕК УСТУПИ
ЗЕМЉУ МЕНИ...
КАО ШТО СУ
ЈЕ МАЈМУ-
НИ УСТУ-
ПИЛИ
ЧОВЕ-
КУ!



ТРАГАМ ЗА ВЕЛИКОМ ТАЈНОМ
СВЕОПШТЕ МОЌИ... ЗА СПОСОБНО-
ШЋУ ДА СТВАРАМ И УНИШТАВАМ
МАТЕРИЈУ! НАУКА СТАРИХ ЕГИП-
ЋАНА НИЈЕ МОГЛА ТО ДА МИ ПРУ-
ЖИ... БИЛА ЈЕ ЈОШ ПРИМИТИВНА!
РАДИО САМ ЗА НАЦИСТЕ И ВЕЋ
СМО БИЛИ НАДОМАК ЦИЉУ КАД
ЈЕ НАШ ИНСТИТУТ БОМБАРДО-
ВАН! ЧИНИ МИ СЕ ДА МИ ВАШ
ПРОЈЕКТ ПРУЖА
ШАНСУ...





НЕ МОГУ ДОЗВОЛИТИ ДА СЕ СУТРА СПРОВЕДЕ ТАЈ ТЕСТ! МОЈА СТАРОСТ ОД 4725 ГОДИНА МОРА ОСТАТИ ТАЈНА!

ЗНАЧИ... ХОРНЕР ЈЕ БИО У ПРАВУ!



ДА, ТАЧНО! ПОШТО САМ ЊЕМУ ПРЕ НО ШТО ЈЕ УМРО СВЕ ОБЈАСНИО, ОБЈАСНИЋУ И ВАМА...



НЕ-ВЕРО-ВАТНО!

СЛУЧАЈНА КОМБИНАЦИЈА СУПЕРИОРНИХ ХРОМОЗОМА! ИПАК, ТРЕБА ВАС СПРЕЧИТИ! ВИ НИСТЕ НОВА РАСА... ВЕЋ НАКАЗА! ТРЕБА ВАС УНИШТИТИ!



НЕМОГУЋЕ! ЈА НЕ МОГУ БИТИ УБИЈЕН! ТО САМ ОТКРИО КАД ЈЕ НАЦИСТИЧКИ ИНСТИТУТ БИО БОМБАРДОВАН! СВИ СУ ПОГинуЛИ... АЛИ МОЈЕ КЕЛИЈЕ СУ СЕ ОДМАХ РЕГЕНЕРИСАЛЕ!

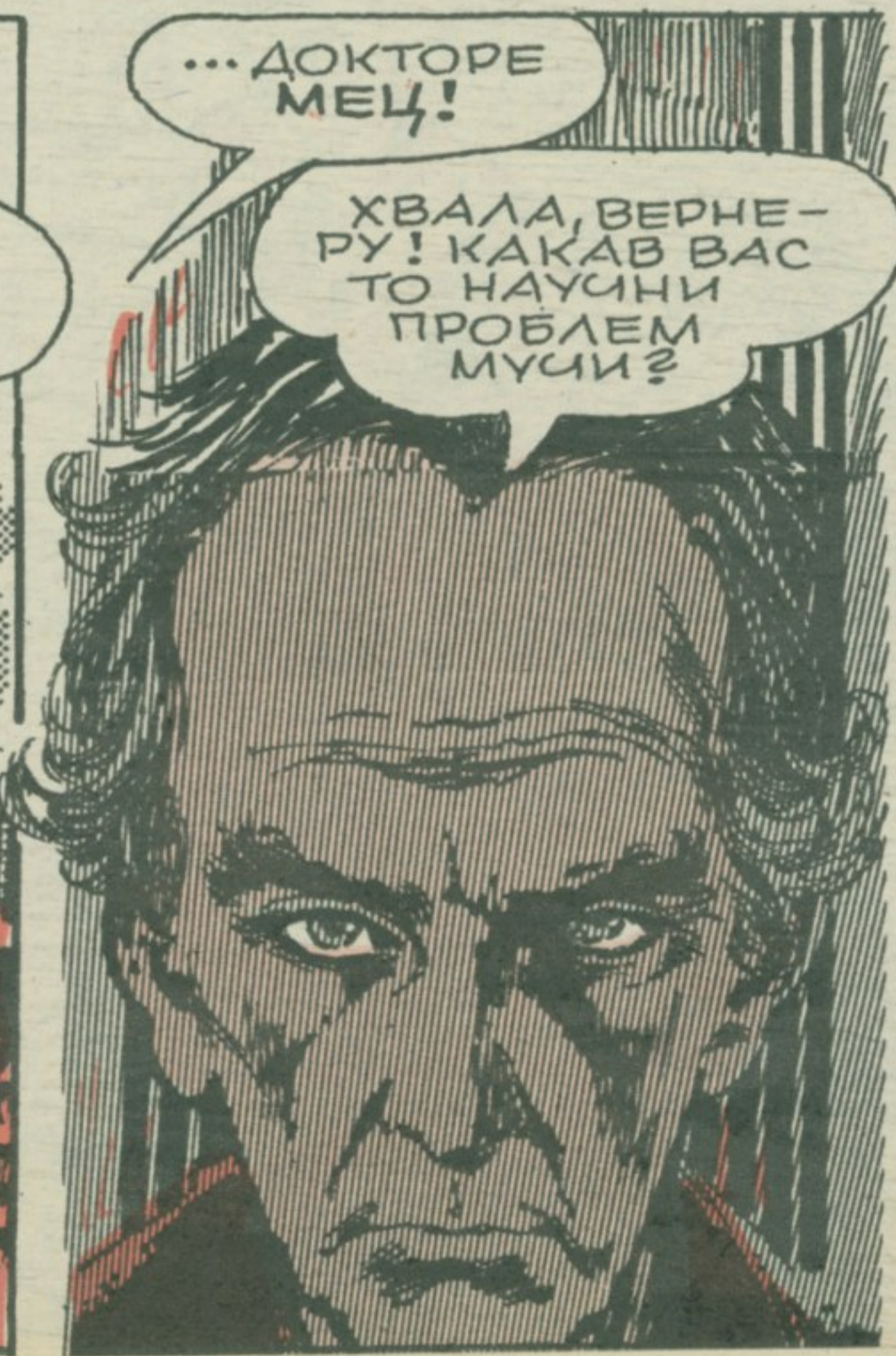
ВИ! ТО СТЕ ВИ! НЕ! НЕ! МОЈЕ СРЦЕ БОЛИ... АААХ!

ПОШТО ЈЕ И ФИЛДС УМРО... ПРЕД САМ ТЕСТ... ПРИМОРАНИ СМО ДА ПРИХВАТИМО ХОРНЕРОВУ ТЕОРИЈУ! ТО ЧУДОВИШТЕ ПОСТОЈИ!

АКО ЈЕ ТАКО... ОН ЈЕ ЈЕДАН ОД НАС ОВДЕ!

ЈЕДАН ОД ВАС ДВОЈИЦЕ! ЈА НИСАМ СТАЛНИ ЧЛАН ИСТРАЖИВАЧКЕ ЕКИПЕ!

НЕ МОЖЕТЕ СЕ ИСКЉУЧИТИ, ДОКТОРЕ ВЕРНЕРУ! И ВИ СТЕ ПРОШЛИ КРОЗ ХОРНЕРОВЕ ТЕСТОВЕ! А ПОШТО ТАЈ НАТЧОВЕК КОРИСТИ НАШ "ПРОЈЕКТ" ЗА СВОЈЕ ЦИЉЕВЕ... ВИ СТЕ МОЖДА НАЈСУМЊИВИЈИ!





ОВДЕ ЈЕ НАЂЕНО
ФИЛДСОВО ТЕЛО!
СРЦЕ МУ ЈЕ
БУКВАЛНО
ЕКСПЛОДИРАЛО!
НАШ НЕПРИЈА-
ТЕЉ ИМА НЕКУ
ВРСТУ ВЛАСТИ
НАД НАШИМ
ТЕЛИМА!

ПССТ...
ЈУ-
ЈЕМ
НЕ-
ШТО...
НЕКО
ЗУЈА-
ЊЕ!



ШУМ ДОЛА-
ЗИ
ОДАВДЕ!
ФИЛДС ЈЕ
ИМАО УКЉУЧЕН
ДИКТАФОН И
УМРО ЈЕ НЕ ИС-
КЉУЧИВШИ ГА!
ВРАТИЋЕМО ТРА-
КУ... ДА ЧУЈЕМО
**ШТА ЈЕ НА
ЊОЈ!**



...АЛИ МОЈЕ
ЋЕЛИЈЕ **ОДМАХ**
СУ СЕ РЕГЕНЕ-
РИСАЛЕ!
...ВИ! ТО СТЕ ВИ!
НЕ! НЕ! МОЈЕ
СРЦЕ! БОЛИ...
ААХ!

НЕВЕРОВАТ-
НО! НЕ МОГУ
ДА ПРЕ-
ПОЗНАМ
ГЛАС...
А ФИЛДС
НИЈЕ
ИЗГОВО-
РИО
ЊЕГОВО
ИМЕ!

ДА! АЛИ САД
ИПАК МНОГО ВИ-
ШЕ ЗНАМО О ТОМ
ЧУДОВИШТУ И
ЊЕГОВИМ
НАМЕРА-
МА!



АКО СЕ ЊЕГОВЕ ЋЕЛИЈЕ
ОДМАХ РЕГЕНЕРИШУ... КАО
ШТО ЈЕ РЕКАО ФИЛДСУ... ОНДА
ОН ЗАИСТА НЕ МОЖЕ
БИТИ УБИЈЕН!

У ТОМ
СЛУЧАЈУ
МИ СМО
ВЕЋ ПО-
БЕЂЕ-
НИ!

ЈОШ НЕ! НАШЕМ
НЕПРИЈАТЕЉУ
ПОТРЕБАН ЈЕ
ЗАВРШЕН „ПРОЈЕКТ“
ДА БИ МОГАО ДА
ОСТВАРИ СВОЈ
ПЛАН! ДА НИЈЕ
ТАКО, ВЕЋ БИ
НАСУБИО!

АЛИ
ЈА САМ
УПРАВО
РЕШИО
КЉУЧНИ
ПРОБЛЕМ!
ПРОЈЕКТ
ЈЕ
ГОТОВ!

ИДИОТЕ!
ЗАШТО СТЕ ТО
КАЗАЛИ?
ИЗРЕКЛИ СТЕ
УПРАВО СНО
ШТО ОН
ЖЕЛИ ДА
ЗНА!

ПОШТО КЕРН ДРЖИ
У РУКАМА КЉУЧ
РЕШЕЊА, МОЖЕМО
УЗЕТИ КАО ТАЧНО
ДА ОН НИЈЕ
НЕПРИЈАТЕЉ! САД
ТАЈ КЉУЧ ТРЕБА
ЧУВАТИ!

И ТАКО...

НА
СТОЛУ

СУ СВЕ МОЈЕ
БЕЛЕШКЕ ЗА КО-
НАЧНО РЕШЕЊЕ
ПРОЈЕКТА!

ОВА СОБА ИМА
НАЈМОДЕРНИЈЕ
АЛАРМНЕ УРЕЂА-
ЈЕ! ЧАК НИ ТАЈ
НАЧОВЕК НЕ МО-
ЖЕ ДА ПРОДРЕ
ОВАМО А ДА НЕ
БУДЕ ОТКРИВЕН!

СЕМ АКО ТО
НИЈЕ КЕРН!
У ТОМ СЛУЧАЈУ
ОН ВЕЋ ЗНА
СВЕ ШТО
МУ ЈЕ
ПОТРЕБНО!

НАДАЈМО
СЕ!

НАДАЈМО СЕ ДА ТО
НИЈЕ КЕРН! ЈЕР АКО
ЈЕ ТО ОН... ОНДА ЈЕ У
ЊЕГОВИМ РУКАМА
НЕОГРАНИЧЕНА МОЋ!
ЧУДНО ЈЕ ДА ЈЕ
ХОРНЕР ГОТОВО
СЛУЧАЈНО ОТКРИО
ЊЕГОВО
ПОСТОЈАЊЕ...

ДА ЈЕ ТО ЈОШ
САМО НЕКОЛИ-
КО ДАНА
ОСТАЛА
ТАЈНА...
ОН БИ
УСКОРО
ЗАВЛАДАО
СВЕТОМ!

МОЖДА
ВЕЋ
ВЛАДА!

САД ТРЕБА
ДА СЕ
ПОВУЧЕ-
МО!
АКО НЕКО
ПОКУША
ДА УЋЕ
ОВАМО...
ЗНАЋЕ-
МО!

Али КАСНО
ТЕ НОЋИ...

ДОБРО
ВЕЧЕ, КЕРН!
ЗНАТЕ
КАКВИ СУ
МИ ПОДАЦИ
ПОТРЕБНИ!
ДОШАО САМ
ПО ЊИХ И...
ДОВИЋУ ИХ!

ТАЈ ГЛАС!
МОРА ДА ЈЕ...
НИСАМ НИ
СЛУТИО...

НИ РЕЧИ, КЕРН!
ФИЛДСОВ ТРИК
С ДИКТАФОНОМ
НЕЋЕ И ДРУГИ
ПУТ УСПЕТИ!
НЕЋЕТЕ ОДАТИ
МОЈ ИДЕНТИТЕТ!
ДАЋЕТЕ МИ
РЕШЕЊЕ
ПРОЈЕКТА...

ОД
МЕНЕ
ГА
НЕЋЕТЕ
ДОБИТИ...

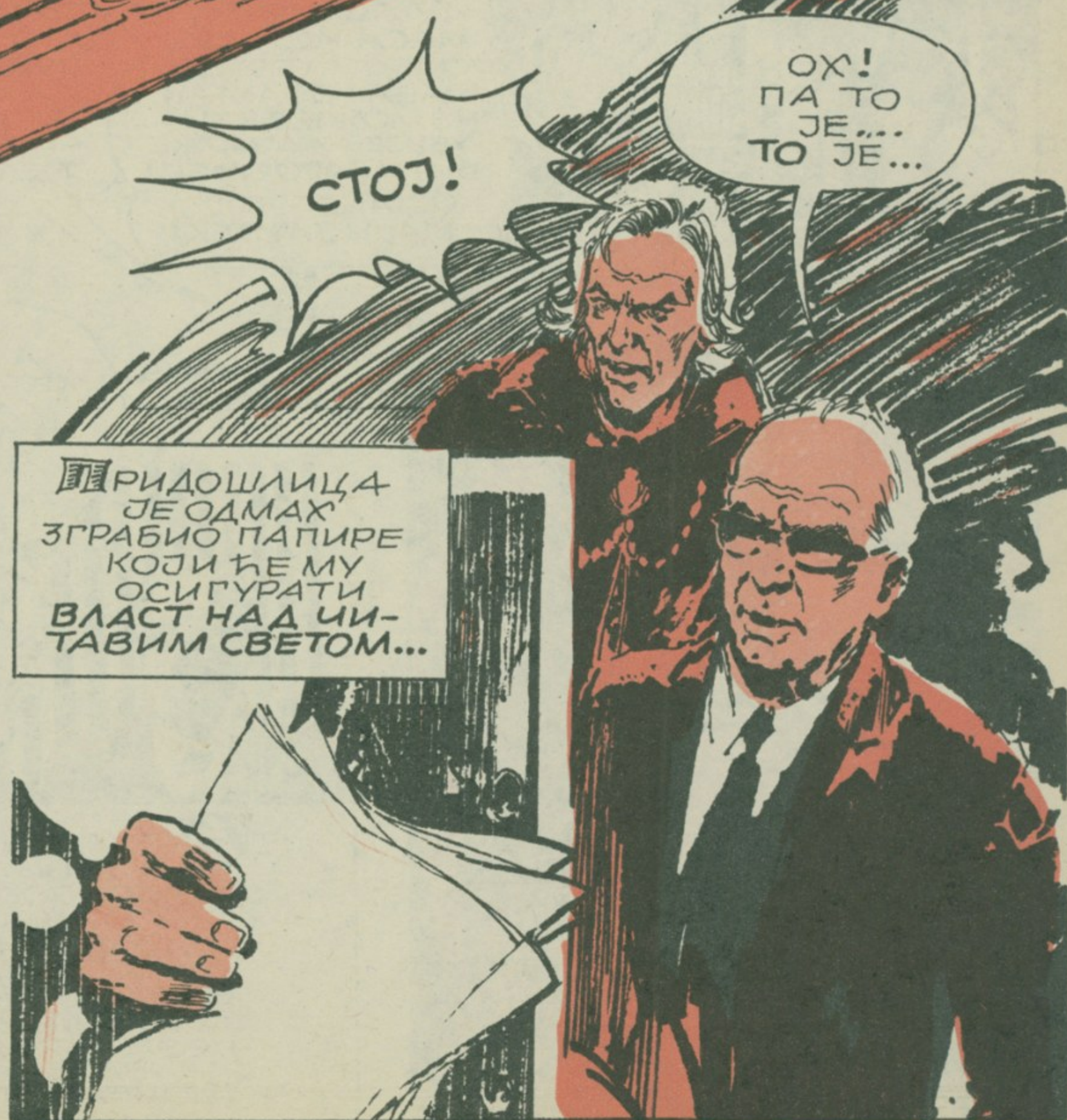
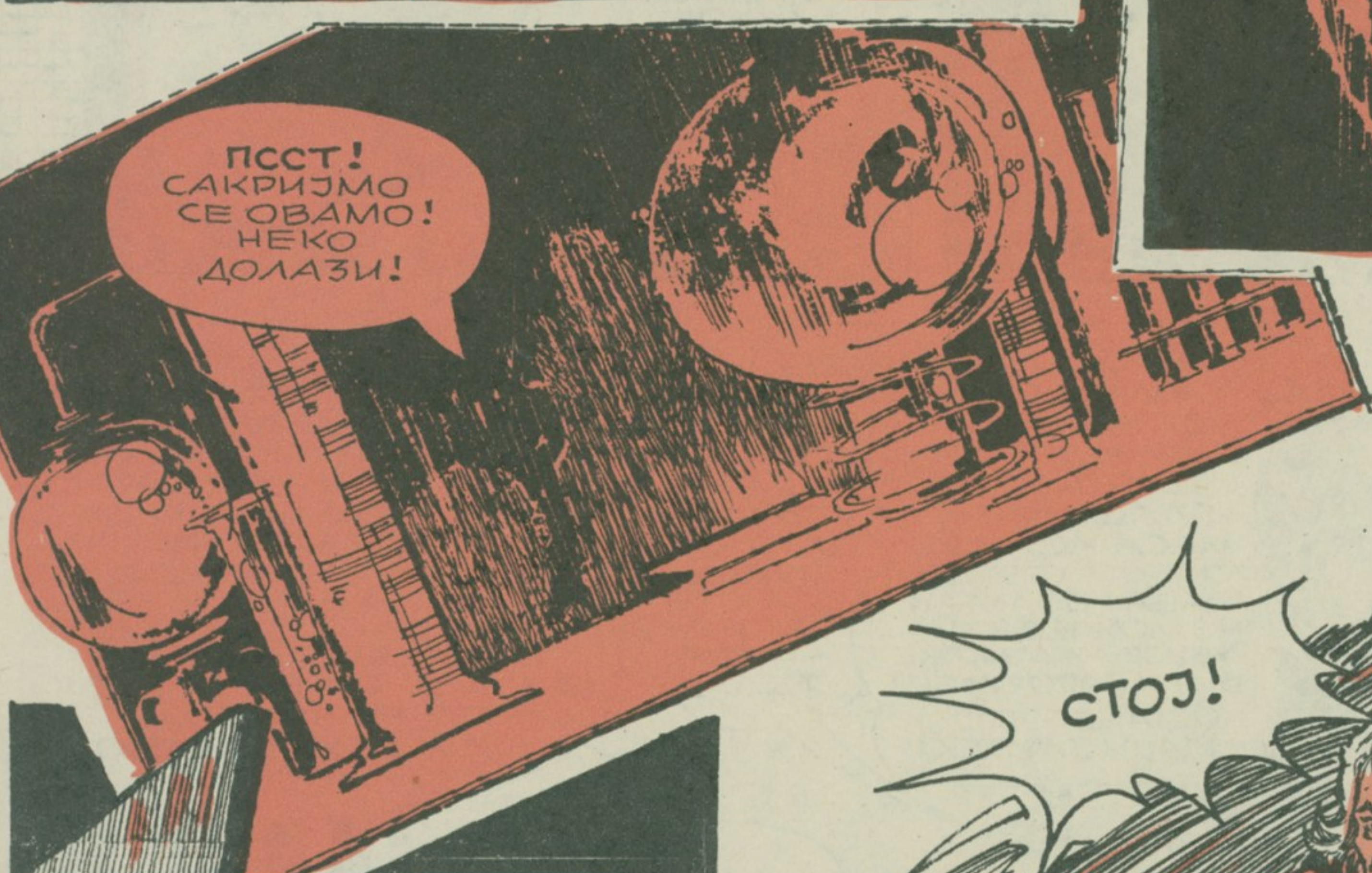




КЛИК!

УЛАЗ
ЗАБРАЊЕН







ВОЛМАК!

ШТА... ЗАМКА!
ПРЕТПОСТАВЉАО
САМ ДА ЋЕТЕ МИ
ПОСЛЕ КЕРНОВОГ
САМОУБИСТВА
ПОСТАВИТИ
КЛОПКУ!
АЛИ, ТО ВАМ
НИШТА НЕ
ВРЕДИ!



ЈА ВЕЋ ДРЖИМ
У СВОЈИМ РУКАМА
ТАЈНУ КОЈА МИ
ОМОГУЋУЈЕ ДА
ЗАВЛАДАМ
СВЕТОМ!
НЕ МОЖЕТЕ МЕ
СПРЕЧИТИ! ЧЕКА
ВАС СУДБИНА
КОЈА ЈЕ ЗАДЕ-
СИЛА ХОРНЕРА
И ФИЛДСА!



ПРЕРАНО
ЛИКУЈЕТЕ,
ВОЛМАК!
ИМАМ ЈА
ЗА ВАС...

АХ!
ШТА...
НЕ
МОГУ
ДА СЕ
ПО-
КРЕ-
НЕМ...



ШТА...
ШТА ЈЕ
ТО!

МАЛА ЗАМКА КОЈУ
САМ МУ ПРИПРЕМИО!
ИЗОВОГ ШМРКА
ШИКНУЛА ЈЕ
ЈЕДНА НОВА
ПЛАСТИЧНА
МАСА КОЈА СЕ
СМЕСТА СТВРД-
ЊАВА! ВОЛМАК
НЕ МОЖЕ БИТИ
УБИЈЕН АЛ' МОЖЕ
БИТИ ЗАРОБЉЕН!
ОСТАЋЕ У ТОЈ
МАСИ ЗАУВЕК!

ГЕНИ-
ЈАЛНА
ЗАМКА!
А ЈА САМ
БИО СИ-
ГУРАН
ДА СТЕ
ВИ НЕ-
ПРИЈА-
ТЕЉ!

А МЕНИ, ОПЕТ, НИЈЕ
БИЛО ЈАСНО ШТА
ЋЕТЕ ВИ УОДАЈИ
ЈЕР САМ ЗНАО ДА
ЈЕ ВОЛМАК НЕПРИ-
ЈАТЕЉ! ПОСУМЊАО
САМ НА ЊЕГА И ЗАТО
САМ ГА ЈЕДНОМ УБО
НОЖЕМ! ЊЕГОВЕ
ЋЕЛИЈЕ СУ СЕ ТАКО БРЗО
РЕГЕНЕРИСАЛЕ ДА
НИЈЕ НИ ОСЕТИО
УБОД!

А ПРОЈЕКТ?
КЕРН ЈЕ МРТАВ
А ЊЕГОВ
ИЗВЕШТАЈ ЈЕ
ЗАПЕЧАЋЕН
С ВОЛМА-
КОМ!



БЕЗ
БРИГЕ!
ПОДМЕТНУО
САМ МУ
ЛАЖНЕ
ПАПИРЕ...
ПРАВИ СУ
У СЕФУ!

ВЕРОВАТНО СТЕ
И ВИ
ЈОШ ПРЕ ПОСЛЕДЊЕ
СТРАНИЦЕ
ОДГОНЕТНУЛИ
ДА ЈЕ ВОЛМАК
ХОМО СУПЕРИОР.
ЖЕЉА ЗА
НЕОГРАНИЧЕНОМ
ВЛАШЋУ
ДОНЕЛА МУ ЈЕ
БЕДАН КРАЈ!

М
И
Ц
К



ПРЕЉУПКО

ПОШТО ТЕЛЕВИЗИЈА
ЈОШ НИЈЕ ПРОНА-
ЂЕНА ИДЕМ ДО
ПИТАГОРЕ...

... ДА МЕ
МАЛО
ЗАБАВИ
СВОЈИМ
ГЛУПО-
СТИ-
МА!

ЗДРАВО, ПАМЕТЊАКОВИЋУ!
ЈОШ ТЕ ДРЖИ ТАЈ ХОБИ?

$$a + b\frac{1}{2}n = 13 + b^3(\frac{n}{0})$$

$$x - (n + a) = 1 + 1$$

РЕЦИ МИ...
ЧЕМУ СЛУЖЕ
ТЕ ТВОЈЕ
ШКРАБОТИНЕ?

ПОМОЋУ ЊИХ ЋУ ДА
ЗАВЛАДАМ СВЕТОМ,
ПРИЈА-
ТЕЉУ!

ПАЗИ БОГАТИ!

УМ ВИШЕ
ВРЕДИ ОД
ОБИЧНЕ
СНАГЕ...

... И ДА БИХ ТИ ТО
ДОКАЗАО, КЛАДИМ СЕ
ДА ЋУ ТЕ ПОБЕДИТИ
У ТРЦИ НА СТО
МЕТАРА!

ХА! ХА!
ДАЋУ
ТИ
ФОРЕ...

... ЈЕР ЈЕ ЧАК И
БАШТЕНСКИ ПУЖ
БРЖИ ОД ТЕБЕ!

ПОЊИМО!

ХА!
ХА!
ХА!

ЈА ЋУ МАЛО ДА СЕ
ОДМАКНЕМ... А КАД
ИЗБРОЈИМ ДО ТРИ...
ТИ КРЕНИ!

ЈЕДАН, ДВА,
ТРИ...
ЕВО МЕ...
СТИЖЕМ!
ХО! ХО!

ЋАО!

??

ХЕЈ? ШТА ЛИ ЈЕ
ТО ОН ОПЕТ
ИЗМИСЛИО?

УХ! ТАКО
БРЗО
ТРИМ
ДА...

ГЛАВ!

ШКРИИП!

... НЕ МОГУ
ДА СЕ ЗА-
УСТАВИМ!

ПА? ЈЕСИ Л' СЕ УВЕРИО
У МОЈУ ТЕОРИЈУ? ЗНАО
САМ ТИ, ЗБОГ СВОЈЕ
СНАГЕ, НЕЋЕШ МОЋИ
ДА СЕ ЗАУСТАВИШ!

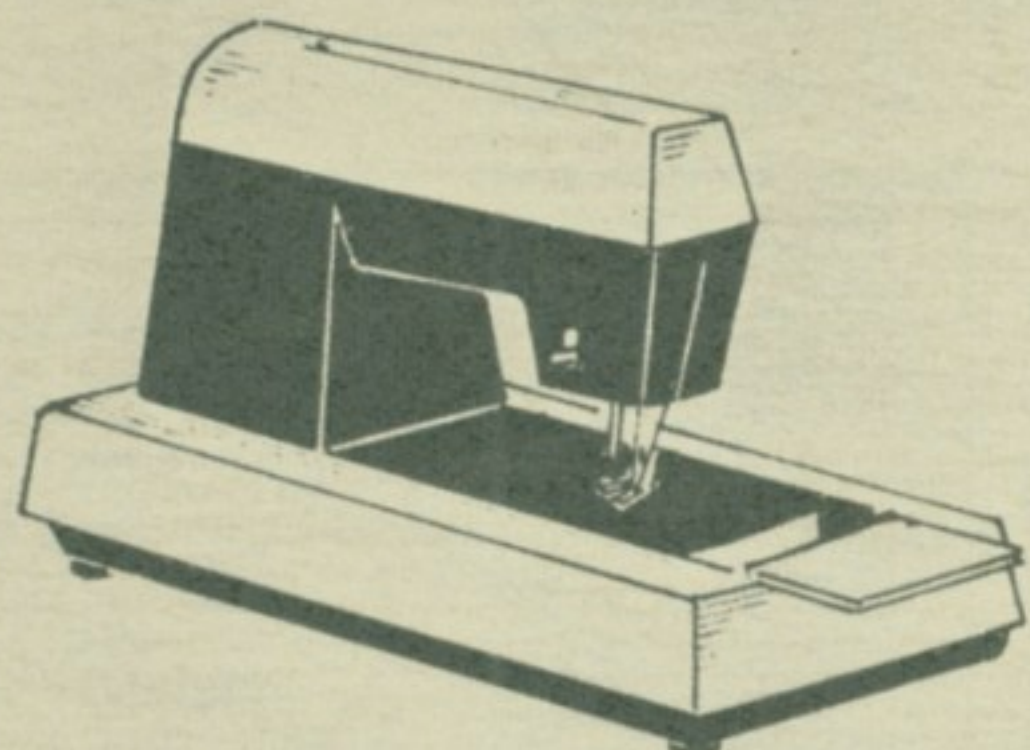
СТО МУ ЗУБАТИХ ТИГРО-
ВА! ПРЕШАО МЕ ЈЕ...
АЛИ ИДУЋИ ПУТ НЕЋЕ
МИ УМАЊИ! ЧАСНА ПЕ-
ЋИНСКА РЕЧ!

БИП
БИП
УЋ! ДА ЈЕ
ПАО НА МЕНЕ...
СПРЕСКАО БИ МЕ!

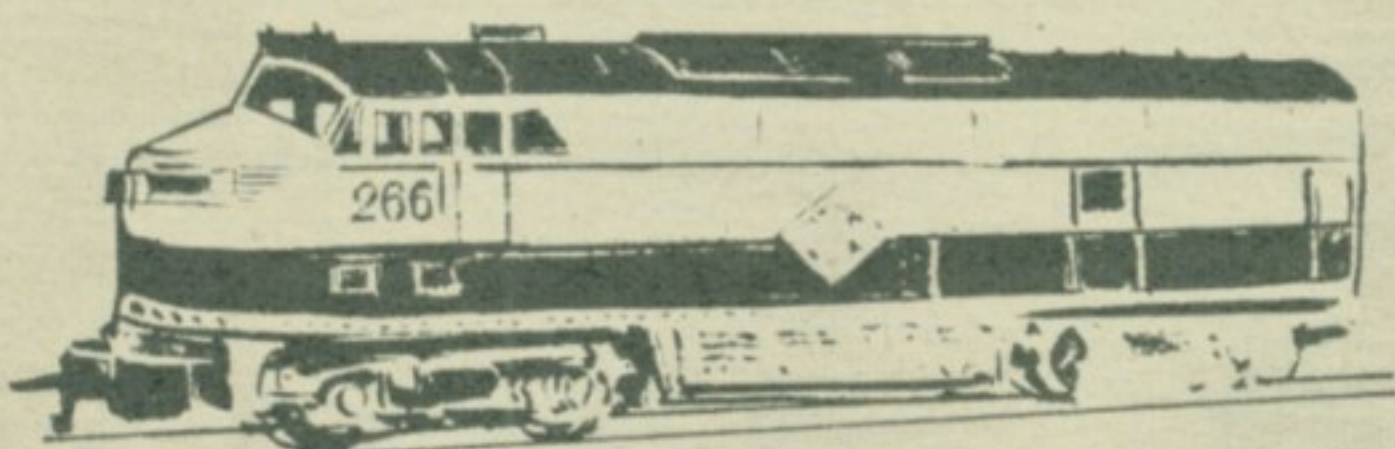


ХОБИ ДВАДЕСЕТОГ ВЕКА

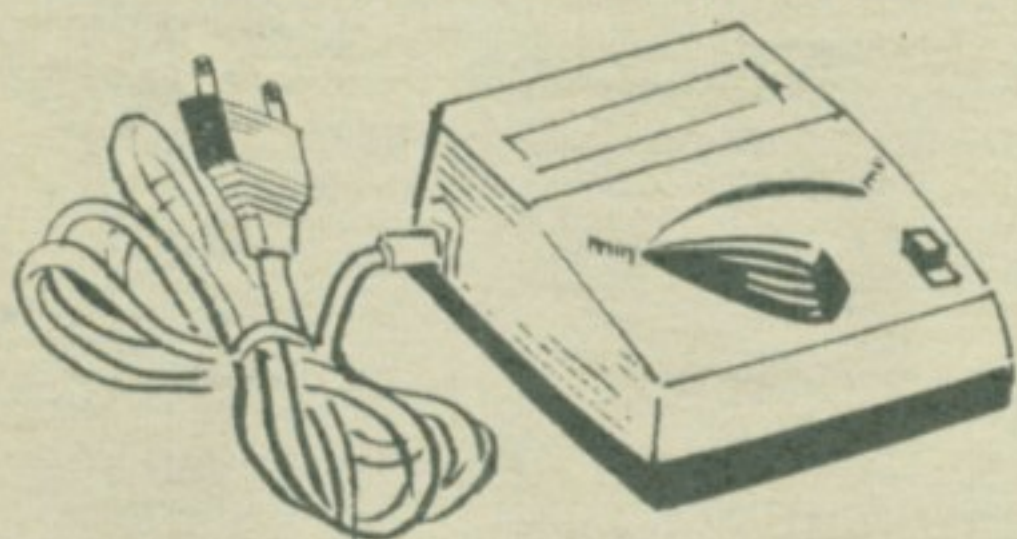
"МЕХАНОТЕХНИКА"
ИЗ ИЗОЛЕ
ВАМ ОМОГУЋАВА
ДА НАБАВИТЕ



1. ЕЛЕКТРИЧНА ШИВАЋА МАШИНА Е-073
цена 149.— динара
За девојчицу никад није рано да се припреми за живот
2. ШИВАЋА МАШИНА НА МЕХАНИЧКИ ПОГОН Е-041, КЛАСИЧНА
цена 85.— динара
И уз ову машину девојчице ће открити лепоту шивења



3. ГАРНИТУРА ТЕРЕТНОГ ВОЗА „ХО“, РАЗМАК ИЗМЕЂУ ТРАЧНИЦА 10,5 цм
цена 150.— динара
Железница је позив мушкараца



4. ТРАНСФОРМАТОР СА УГРАЂЕНИМ РЕГУЛАТОРОМ И ОСИГУРАЧЕМ ЗА „Н“ И „ХО“ СИСТЕМ
цена 95.— динара
Научите шта је то железница

НАРУЧБЕНИЦА

Пошаљите ми:

1. Електричну шиваћу машину од 149.— дин.
2. Шиваћу машину од 85.— дин.
3. Гарнитуру теретног воза од 150.— дин.
4. Трансформатор од 95.— дин.

(Заокружити број модела који желиш да купиш)
Платићу поштару кад ми донесе пакет кући (поузећем) као и трошкове паковања и поштарине.

(Читко: име и презиме)

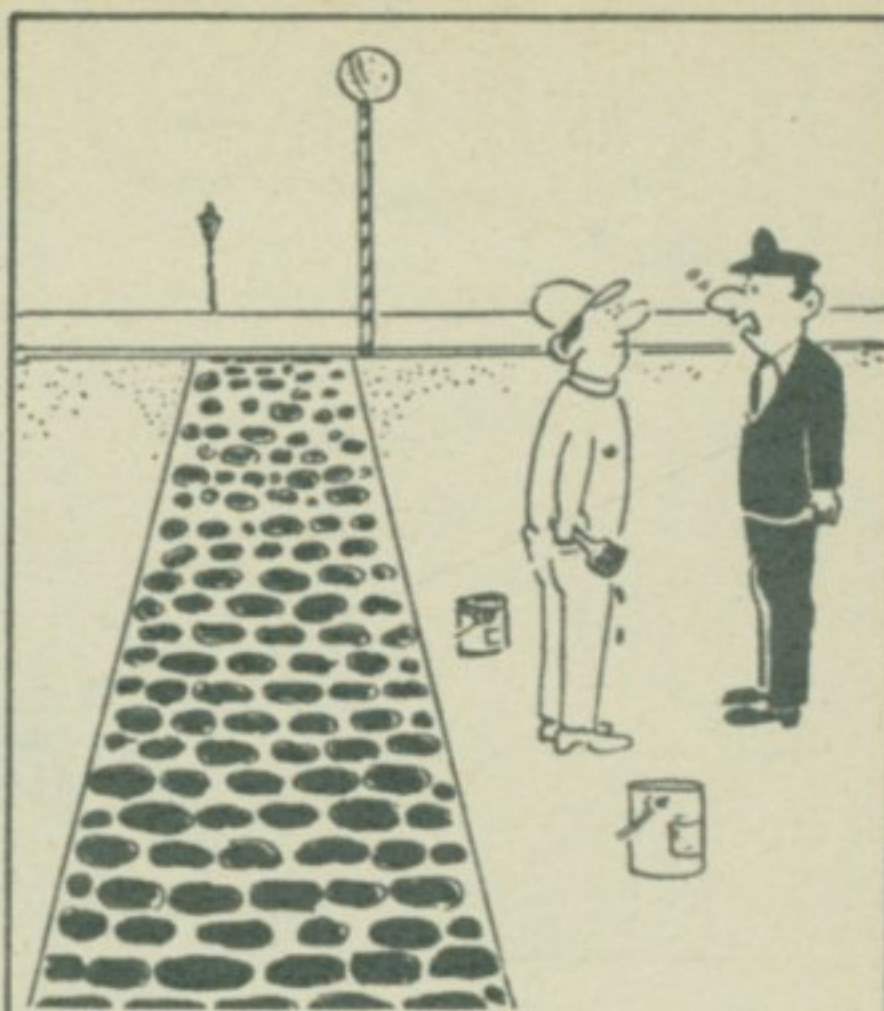
(Пошт. број, место, улица и број)

Наручбеницу попуњава лице које ће платити. Попуни, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи.

хумор



— Шта ћеш да будеш кад порастеш, снце?



— Нисам рекао жирафа него зебра!



— Сместа се губите одатле!



— Вратите ми бар огледалце!



СПОРТСКИ
ЛИСТ
КОЈИ СЕ
НАЈВИШЕ
ЧИТА У
ЈУГОСЛАВИЈИ

tempo

ДОНОСИ СПЕЦИЈАЛНЕ
ПРИЛОГЕ ЗА НАЈМЛАЂЕ
ЧИТАОЦЕ:

- Асови о себи: КАКО САМ ПОЧЕО
- Спортска енциклопедија
- Приче за историју спорта
- Правила спортских игара и тренинга
- „ТЕМПО“ своје читаоце учи како да буду здрави, снажни и лепо грађени

tempo

ИЗЛАЗИ СРЕДОМ
И СТАЈЕ 2 ДИНАРА

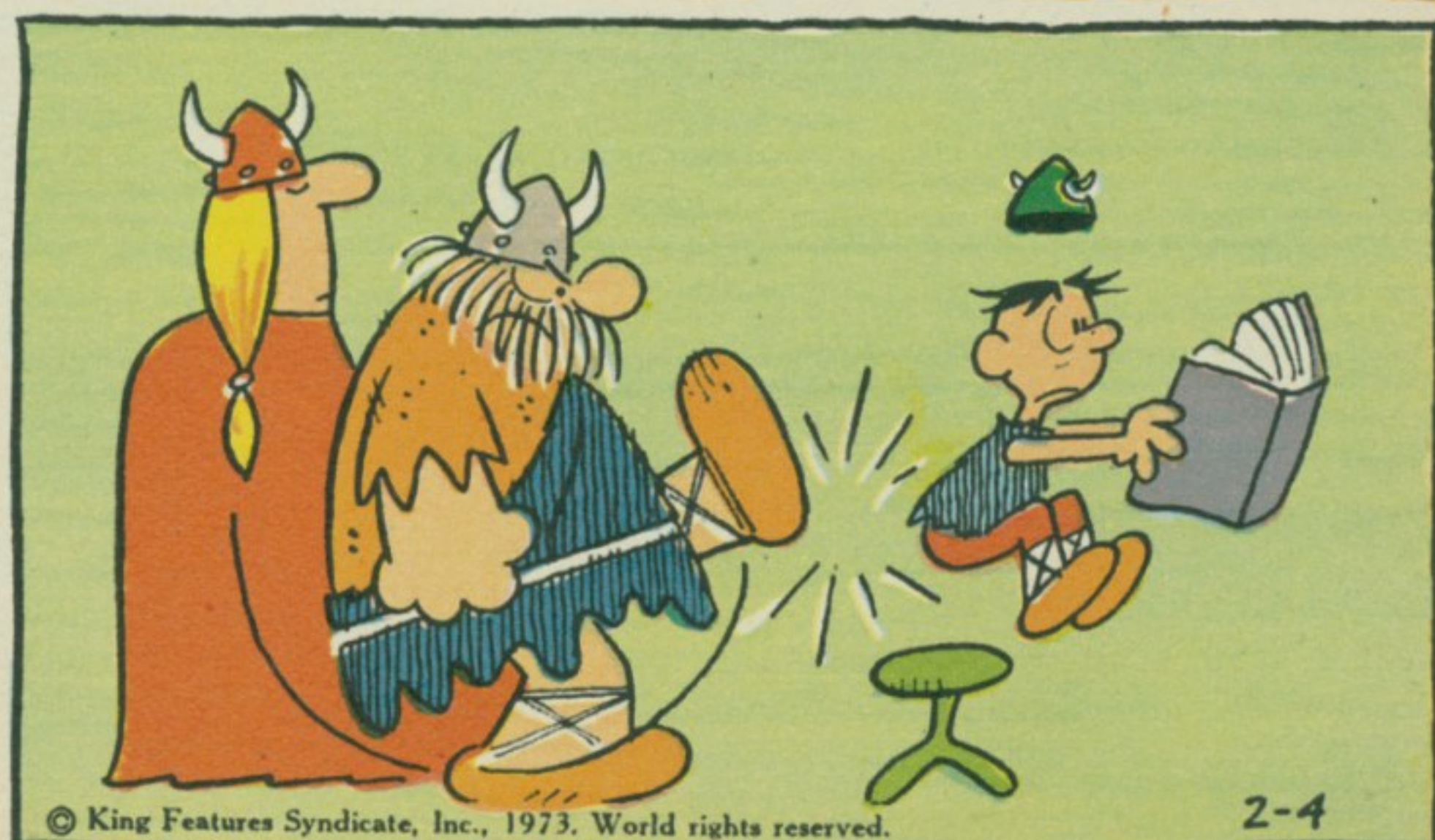
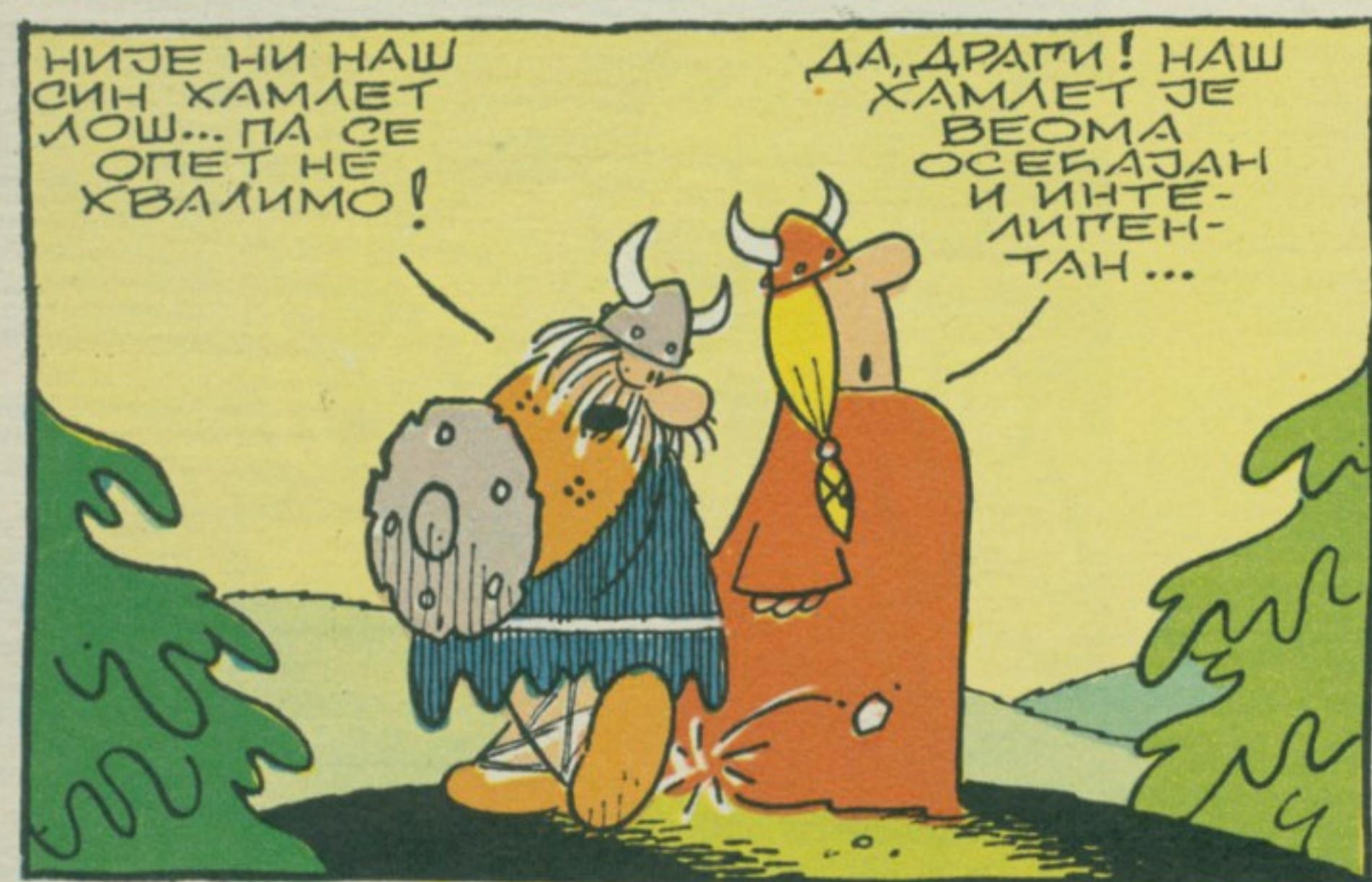
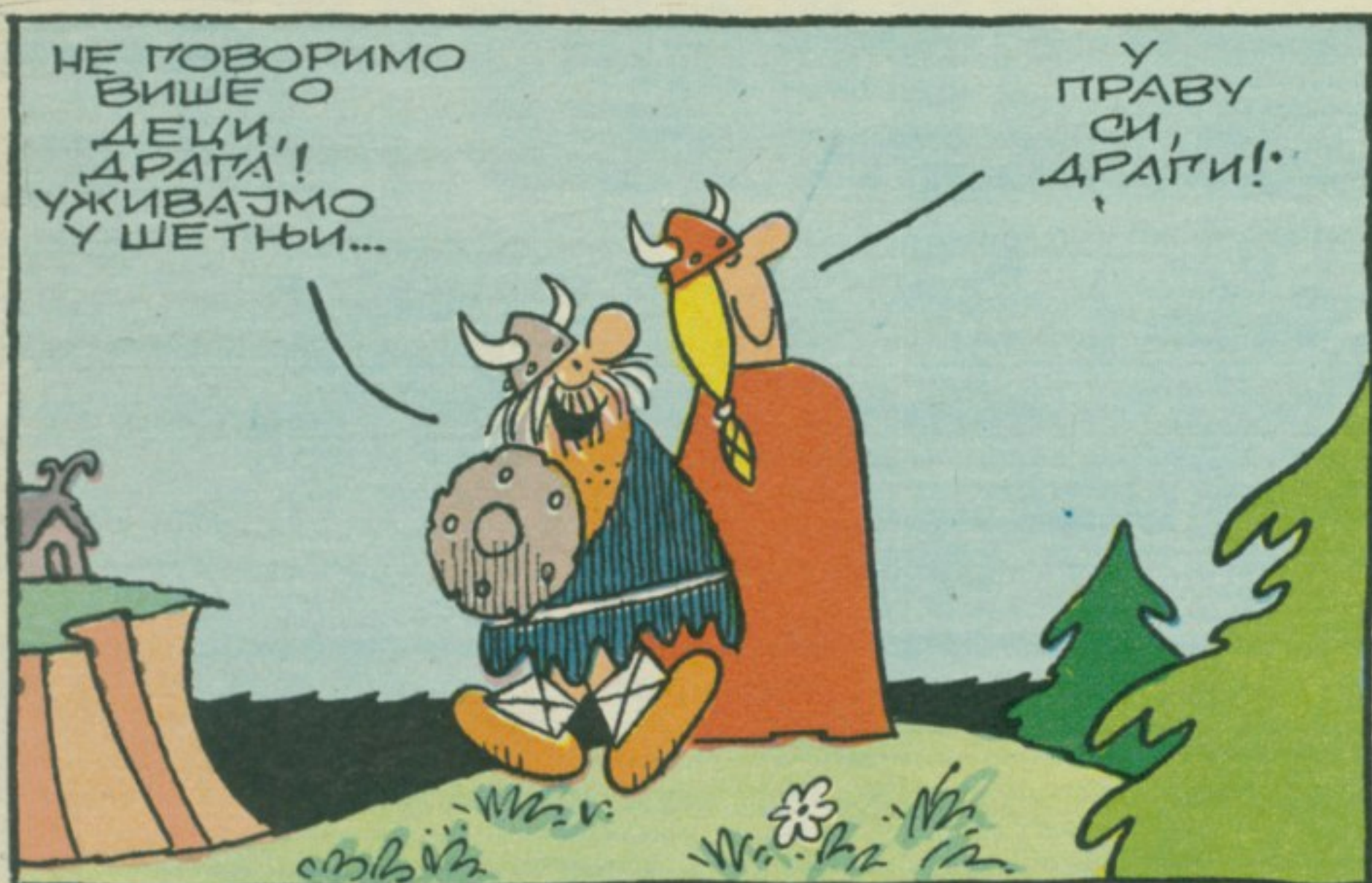
$$\log x = \cos 60^\circ$$

$$\Rightarrow x = \sqrt{10}$$

КАКО СЕ
РЕШАВАЈУ
ЗАДАЦИ ИЗ
МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“. Нудимо вам четири књиге које садрже целовиту израду свих задатака из математике за гимназије, техничке и остале средње школе (I књига — Алгебра за I разред, II књига — Алгебра за II разред, III књига — Тригонометрија и алгебра за III разред и IV књига — Аналитичка геометрија, низови, диференцијални и интегрални рачун и стереометрија за IV разред). Наручите дописницом или писмом са знаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п.п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам донесе (поузећем). Цена сваке књиге је 50 динара. Ко наручи све четири књиге заједно, платиће свега 160 динара!

ХОТАР СТРАШНИ



ЈА НИСАМ ДОБАР

Оклевао сам пре но што сам одговорио на куцање. Становао сам у усамљеној кући на једном малом острву у Карипском мору и осим мог шефа нико није знао да сам овде. Нисам очекивао посетиоце бар још недељу дана кад је мој партнер Кери, кога још нисам познавао, требало да стигне из Порторика. Куцање се поновило. Отворио сам врата.

Угледао сам zgodну девојку с малим кофером у руци. Осмехнула се као да се познајемо сто година, подигла на прсте, пољубила ме у образ и рекла:

— Здравно, душо. Ја сам Кери, твоја жена. Могу ли ући?

Наравно, није ми била жена, али обрадовао сам се. Први пут откако сам упао у тај посао с дијамантима, помислио сам да све то не мора тако лоше ни да испадне.

ЛАНАЦ КРИЈУМЧАРА

На западној обали Африке, око осам степени северно од екватора, окружена Гвинејом и Либеријом, налази се Сијера Леоне, земља која је вековима била британска колонија. До 1930. године била је то изразито сиромашна држава, а онда се пронађена велика налазишта дијаманата и становници ове земље постали су преконоћ фантастично богати. Разуме се, не сви, не обичан сељак и ли радник. И касније, кад се осамосталила, влада младе државе није имала снаге да национализује своје главно богатство — руднике дијаманата — већ је приватна енглеска компанија КАСТ наставила да користи рудно благо Сијера Леонеа, да се богати и напредује док је народ и даље живео у бедности.

Али, није прошло дуго од оснивања ове фирме а било је оних који су схватили да рад за компанију није једини начин да се извуче корист из новооткривених рудника дијаманата. Било је и других, чак и уносних начина. На пример, кријумчарење дијаманата!

И тако, појавили су се илегални копачи дијаманата, углавном домороци који су свој плен продавали испод руке трговцима. Како су ови плаћали одмах и у готовом новцу, њихов промет је стално растао. Трговина није опала ни кад је компанија успела да код владе издејствује доношење закона по коме се домородац код кога се пронађе ово драгоцено камење проглашава за злочинца.

Али, каква је у свему томе била моја улога? Мене је унајмио један од највећих трговаца кријумчара на овој територији. Био му је потребан човек који ће камење изнети из Сијера Леонеа у неку другу земљу где ће бити продато. То је био мој посао, заправо наш — Керин и мој. Обично, рекли су нам, изаћи из Сијера Леонеа није никакав проблем. Било је довољно одрешити кесу и цариници су изненада престајали да се интересују за ваш пртљаг.

Највећи део дијаманата одлазио је на тај начин у мароканску луку Тангер а одатле на све стране света, из руке у руку професионалних кријумчара. Међутим, и поред тога што је целим путем било неопходно потплаћивати, све то заједно није било ништа према добити главног шефа која је била огромна. Ова тајна трговина озбиљно је оштетила посао компаније. Влада Сијера Леонеа је тврдила да илегални купци дијаманата наносе штету од 40 милиона долара годишње! То није било сасвим тачно. Штета је у ствари износила око 50 милиона!

РИЂОКОСИ ИРАЦ

Како сам ја упао међу те кријумчаре — кратка је прича. Откако сам се вратио из рата у Индокини ништа ми није ишло од руке. Линда се удала за другог, посао сам изгубио и ништа ме више није везивало за Њујорк. Једне вечери, кад сам био у највећој кризи, посетио ме је председник читавог ланца банака, последња особа за коју би ико помислио да је повезана с међународном кријумчарском организацијом. Неки друг из војске испричао ми је да ми храброст не недостаје а да сам тренутно без новца. Одмах је прешао на ствар. Предао ми је дебео коверат и рекао:

— Проверите садржај и потпишите признаницу. — У коверту је била гомила новца какву до тада нисам видео, 10.000 у америчким доларима, 5.000 у чековима, авионске карте за једно осиртво у Карибима и пасош на лажно име — Џеј Серимен.

Пасош и карта, то је било у реду, али чему сав тај новац. То сам му и рекао.

— Од овог часа ви сте богат послован човек а то значи да морате имати довољно готовине. — И отишао је не рекавши више ни речи.

У ствари нешто је и рекао кад је већ био на вратима: да ће ми се придружити партнер Кери Флин,

и ја сам, ко зна зашто, био убеђен да је то неки риђокоси Ирац.

... Међутим, оно што сам видео кад сам отворио врата никако није могао бити мушкарац већ права правцата жена која је извесно време требало да глуми моју супругу. Одмах ми се допала не само зато што је била zgodна већ зато што је умела да се смеје. Кућа је наједном живнула.

Поред нас двоје ту су становали још и Педро, човек који је заједно са мном стигао из Њујорка а био је наш шофер и телохранитељ и његова жена Кале, куварица. Одлична.

Од шефа је Кери донела упутства да на овом забаченом месту треба да се припремимо за акцију. Нас двоје глумићемо у Африци младенце с Кариба. Тај део посла био је најлакши за обоје. Али, постојала је и друга страна медаље: морали смо у послу да функционисемо као одлични унгран тим спреман да се свочи са сваком ситуацијом, од подмићивања цариника до сусрета с киднаперима авиона. Радили смо дуго и упорно усавршавајући технику. Открио сам да Кери може да буде и опасна. У горбици је стајало носила револвер а знала је да барата њиме тако добро да сам се запрепастио. Наравно, нисам то показао. У себи сам мислио: нека, нека, луткице, једно је избушити мецима мету, а нешто сасвим друго кад та мета и сама пуца!

СВЕ ИДЕ НАОПАКО

Најзад је стигла порука да кренемо у Африку. Педро и Кале ће пре нас у Либерију где ће припремити терен и успоставити везу. Кад Кери и ја стигнемо, изнајмићемо их као послугу. Кад је све то било готово, нас двоје смо добили налог да пренесемо велику пошиљку драгог камења, најпре до Тангера а одатле до Белгије. Мада смо радили први пут, до Марока смо стигли без икаквих тешкоћа. Међутим, пут од Тангера до Европе испао је неочекивано опасан.

Прво, Кери и ја стигли смо у Тангер с недељу дана закашњења и наш човек за везу је с правом био бесан. До брода који је кретао за Француску остао је свега један час. Тако се десило да смо се укрцали с дијамантима који су вредели 125.000 долара, а да прет-

ходно нисмо добили потпуна упутства. Све што смо имали било је место где нас чека веза, време, једно име и један телефонски број у Паризу.

Била је мркла ноћ кад смо неколико дана касније пристали уз француску обалу. Да би избегли царину, капетан брода Горст, наш човек, спустио је Кери и мене чамцем негде између Тулона и Марсеља. Кад смо пристали, нашли смо се у непознатој земљи, с кријумчареним дијамантима, лажним пасошима, без виза и без франака, само с телефонским човеком који је живео преко хиљаду и по километара одатле. Није нам преостало ништа друго него да се с драгоценим врећама усентрамо до аутопута и ту покушамо аутостоном да се пребацимо на место састанка.

И, тада се догодило нешто што се збива, ваљда, једном у милион случајева. Наишла су једна кола и ја сам подигао палац. Пошто је јурио као луд, возач је успео да заустави тек нешто даље,

стотинак метара од нас а онда се возећи уназад вратио до нас.

ТРКА С ПОЛИЦИЈОМ

— Улазите брзо! — повикао је. — Жандарми су ми за петам. Нема ни два километра. Ја сам Пјер. — Кери и ја смо запрепашћени упали у кола а возач је додао: — Тај проклети Горст још никад није искрцао људе на право место!

Тако смо нашли везу у Француској!

Касније смо сазнали да је неко обавестио Интерпол о товару дијаманата на броду који плови за Марсељ, они су то јавили француској полицији која је почела да мотри на целу област и приметила нашег човека. Он је покушао да напусти уговорено место, али су га опазили. Сад смо све троје јурили вртоглавом брзином спасавајући голи живот.

Полицијска кола су се приближавала и било је само питање минута кад ће нас



— Ох! Убила ме је — зачуо се Кериов крик. — Доктора! Нађите ми доктора, дају вам све дијаманте!

МОМАК

Већ смо били разменили робу са Крангом и пошли ка ландрOVERу кад је одјекнуо пуцањ. Пао сам погођен у леђа!

ухватити. То би се и десило да Пјер није био прави професионалац. Знао је да је најважније да Кери и ја не будемо ухваћени. Подразумева се, ни дијаманти, а за њега самог — није важно. Уосталом, шта му могу кад нема доказа. Извукао је из џепа нешто франака, здресар и све то предао мени.

— Скренућу у поље — упозорио нас је — Кад кажем да искочите, не оклевајте. Обоје. Затим сачекајте један час пре но што кренете. Идите лево и наићи ћете на малу кафану. Уђите и кажите човеку за шанком да је Пјер рекао да Ивета дође по вас...

УСПОСТАВИТЕ НОВ КАНАЛ!

Десет дана касније, још помало угрувани од исцакања из кола, Кери и ја били смо поново у Африци овог пута у Алжиру. Чекали смо следећи задатак. Били смо за 12.500 долара богатији него кад смо кренули, али за мене је важније

од тога било то што сам у близини Кери. Није била много приљива и само уз гред ми је рекла да не памети родитеље, да је одрасла по домовима и кад јој је било доста сиротиње а још више прилика, побегла је. „Овакав живот — говорила је — макар није досадан“. Је дног дана оставиће посао и удати се за поштеност момка у неком малом граду на Западу. Заиста, била је сјајна девојка и добар друг.

Ускоро смо поново били на задатку. Нову гомилу дијаманата требало је пребацити у Белгију. Спори брод до Француске није више долазио у обзир, па смо решили да идемо авионом што је значило ризичан сусрет с цариницима а они, на жалост, нису сви подмитљиви. Али, вредело је покушати јер нам је обећано десет одсто од укупне вредности дијаманата.

Имали смо среће! Три недеље касније били смо богатији за нових 30.000 долара! Шеф је тада одлучио да је време да одемо у Либерiju и успоставимо нов

канал за преношење дијаманата из Сијера Леонеа. Неколико дана касније један богати брачни пар с послугом настанио се у Монровију. Ту је Педро успоставио везу с неким Џорџом Крангом који је требало да нам прола дијаманте.

МРЖЊА НА ПРВИ ПОГЛЕД

— Нема баш згодан карактер — рекао нам је Педро после првог састанка с њим — али ни ми немамо избора. Он је овде једини.

За Џорџа Кранга говорило се да не преза ни од чега, ако устреба уме да потегне и револвер. Али, имао је дијаманата у вредности од четврт милиона долара и био спреман да нам их прода. Упорно је настојао да посао склопи са мном а никако с Педром који му је први пришао. Кад смо се срели, Кери није могла да сакрије колико јој је одвратан. Био је тежак готово 150 килограма и обилно се знојио:

— Овај ми не улива поверење — шапнула ми је — права хуља! — Била је то мржња на први поглед и већ сутрадан се показало да Кери није погрешила.

На уговорени састанак појавио се са својим ортаком — полицијским официром! Нас четворо, ја, Кери и њих двојица, одвезли смо се Кранговим ландрOVERом до једне напуштене фарме где је требало да извршимо размену робе. Кад сам му дао чек, сам је тражио да тако буде исплаћен, и пошто је Кери проверила да ли су дијаманти прави, кренули смо с пртљагом натраг према колима кад је одјекнуо пуцањ. Пао сам погођен у леђа. У истом тренутку препознао сам и звук Кериног револвера. Полицајац је пао погођен у ногу. Видео сам како Кранг, огроман као горила, трчи према колима крај којих је стајала Кери. Пуцао је у њу! Она је падала у њега. Зачуо се крик:

— Ох! Убила си ме... Доктора, молим вас, нађите ми доктора. Даћу вам све дијаманте! — Кери је на нишанила право у Крангову главу. Онесвестио сам се.

Кад сам дошао себи, машинално сам зграбио пиштољ, али чуо сам Кериин глас:

— Остави то. Готов је! Него помози ми. Пробај да се довучеш до кола, онда ћу те одвести лекару. — Покушавао сам али ниједан део тела није ме више слушао. Поново сам се оневестио, овога пута озбиљно: пробудио сам се тек после пет дана. На некој фарми.

ПОГОДИЛА ЈЕ МЕТУ

Док сам јео оно што ми је Кале припремила, Кери ми је испричала шта се догодило.

Имали смо среће. Кранг је умирући рекао да ће нам дати све дијаманте, па је Кери претражила собу и нашла остатак у тајној фиоци писаћег стола. Вредело је преко милион долара! Пред тога узела је назад и онај чек који сам дао Крангу. Док сам се ја опорављао, Педро је потплатио истог оног Кранговог полицајца да рашчисти гужву на фарми и нађе ми лекара. Заправо, све је испало доста једноставно и јевтино. Испоставило се да полицијски службеник одавно покушава да онемогући Кранга како би сам преузео илегалну трговину дијамантима у Либерiji! Тако је испало да је он наш дужник. Ипак смо му дали онај чек намењен Крангу.

Сад смо били повезани с полицијом и посао је просто цветао. За непуне две године, колико смо Кери и ја водили тај посао, из Сијера Леонеа изнето је дијаманата у вредности више од осамдесет милиона долара. Али, зар је то био живот који сам желео? Радио сам за друге, оно што су други хтели.

Наши кријумчарски дани нагло су прекинути једне ноћи на Карибима при крају пута за Њујорк где је требало да испоручимо малу пошиљку, пакет дијаманата од свега 2 милиона долара.

Лежао сам у изнајмљеном стану кад сам одједном осетио цев револвера уз бок. Кад ми је глас чијег власника нисам видео наредио да устанем, послушао сам. Истога часа, по други пут те године, пао сам погођен метком.

Тада се чуо Кериин пиштољ. Утрчала је из своје собе, али је први пут промашила. Други пут је погодила. Бандит који је радио за конкурентску фирму био је мртав.

Још једном ме је спасла смрти.

Неколико недеља касније, кад сам се већ опоравио, седио смо једне вечери Кери и ја, причали о злој срећи која ме је пратила, Интерполу на чијој смо већ листи били, о цариницима и полицији и разном људском олошу с којим смо често морали да имамо посла.

Кад је Кери заспала, ја сам још дуго размишљао о свему. Нас двоје смо лично изнели из Африке дијаманата у вредности преко 15.000.000 долара а све што смо имали било је 500.000 долара у Швајцарској и нешто више од око 100.000 долара у небрушеним дијамантима које смо чували за „пенсију“. Зар је за то вредело стављати живот на коцку и бити истовремено нападан и присиљаван да убијаш. Дошло је време да напустим овај посао, закључио сам.

Позвао сам банкара и рекао му да желим да узмем половину од Кериног и мог заједничког новца из Швајцарске. Затим сам убацио своја одећа у изнајмљени аутомобил и ушао у ње — у собу написао кратку писмо и наслонио га на боцу вискија: „Дијаманти су твоји, а оставио сам ти и половину новца. Било је лепо, збогом!“

Не, ја никако нисам могао бити тај добри момак каквог она тражи. Сувише је знала о мени.

Сишао сам, ушао у кола и одвезао се на аеродром. Узео сам карту за један мали град на Западу.

Џеј Серимен



Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН



НАЈБЕ НЕДЕЉЕ: ЗАРОБЉЕНИЦИ РОБОТА!

Kandit

НАЈСЛАЂА НАГРАДНА ИГРА НА СВЕТУ

ГЛАСАЈТЕ ЗА НАЈСЛАЂЕ

26. САЊА
ЛУЈИЋ,
29. 6. 1966.27. ИВАНА
МИКОВИЋ,
18. 7. 1969.28. ГАЛИНА
ПАУНОВИЋ,
3. 7. 1969.

Објављујемо четвртих 24 слађаних које је специјални жири „Кандита“ одабрао међу онима који су послали фотографије за конкурс — **Најслађа наградна игра на свету!**

Читаоци Забавника, гласајте за једну девојчицу, разуме се ону која вам се највише свиђа. На купону упишите број девојчице, за вас најслађе, исеците купон, залепите на дописницу и пошаљите одмах на адресу: **ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29.** Међу свима који гласају за најслађу девојчицу из ове групе извући ће се на срећу 15 добитника. Они ће добити по један слатки пакет, поклон фабрике „Кандит“.

ИЗАБЕРИТЕ ЈЕДНУ ДЕВОЈЧИЦУ!

29. НИНКА
МАНДАЦИЈЕВА,
1. 5. 1969.30. МИРОСЛАВА
РАДОВИЋ,
12. 10. 1968.31. ДРАГАНА
МИЛЕТИЋ,
5. 5. 1968.32. ДУШИЦА
МИШИЋ,
1. 10. 1967.33. СИЛВАНА
ТРАЈКОВИЋ,
22. 8. 1969.34. ЉИЉАНА
ТИРНАНИЋ,
8. 5. 1965.35. ТАЊА
ЛАТИНОВИЋ,
30. 10. 1966.36. АНА
БЕНКА,
15. 11. 1968.37. ВЕСНА
КРСТИЋ,
16. 6. 1967.38. БИЈАНА
ЈУАНИЋ,
25. 3. 1969.39. ИВАНА
КАТАНИЋ,
2. 10. 1969.40. СЛАВАНА
РАИЧЕВИЋ,
31. 12. 1969.41. ГОРАНА
РЕИПРЕШТ,
3. 11. 1967.42. ХЕЛЕНА
ЈЕРИНИЋ,
13. 5. 1968.43. РАТКА
ДАВИДОВИЋ,
6. 1. 1969.44. ВЕРИЦА
МИТРОВИЋ,
19. 4. 1967.45. АНА
БАЛАНЦИЋ,
28. 2. 1969.46. СВЕТЛАНА
ЈОВАНОВИЋ,
25. 6. 1969.47. ВЕСНА
ВУЛОВИЋ,
16. 1. 1967.48. АЛЕКСАН-
ДРА СТОЈКОВ,
24. 5. 1968.49. ЈЕЛЕНА
БАЈЧЕТИЋ,
5. 1. 1967.

ФАБРИКА ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА *Kandit* НАГРАДИЋЕ НАЈСЛАЂЕГ ДЕЧАНА И НАЈСЛАЂУ ДЕВОЈЧИЦУ 1973. СА ОНОЛИКО ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА КОЛИКО СУ ТЕШКИ

ГЛАСАМ ЗА
ДЕВОЈЧИЦУ бр.

(Презиме и име)

(Поштански број и место)

(Улица и број)

Kandit Kandit Kandit Kandit Kandit Kandit Kandit

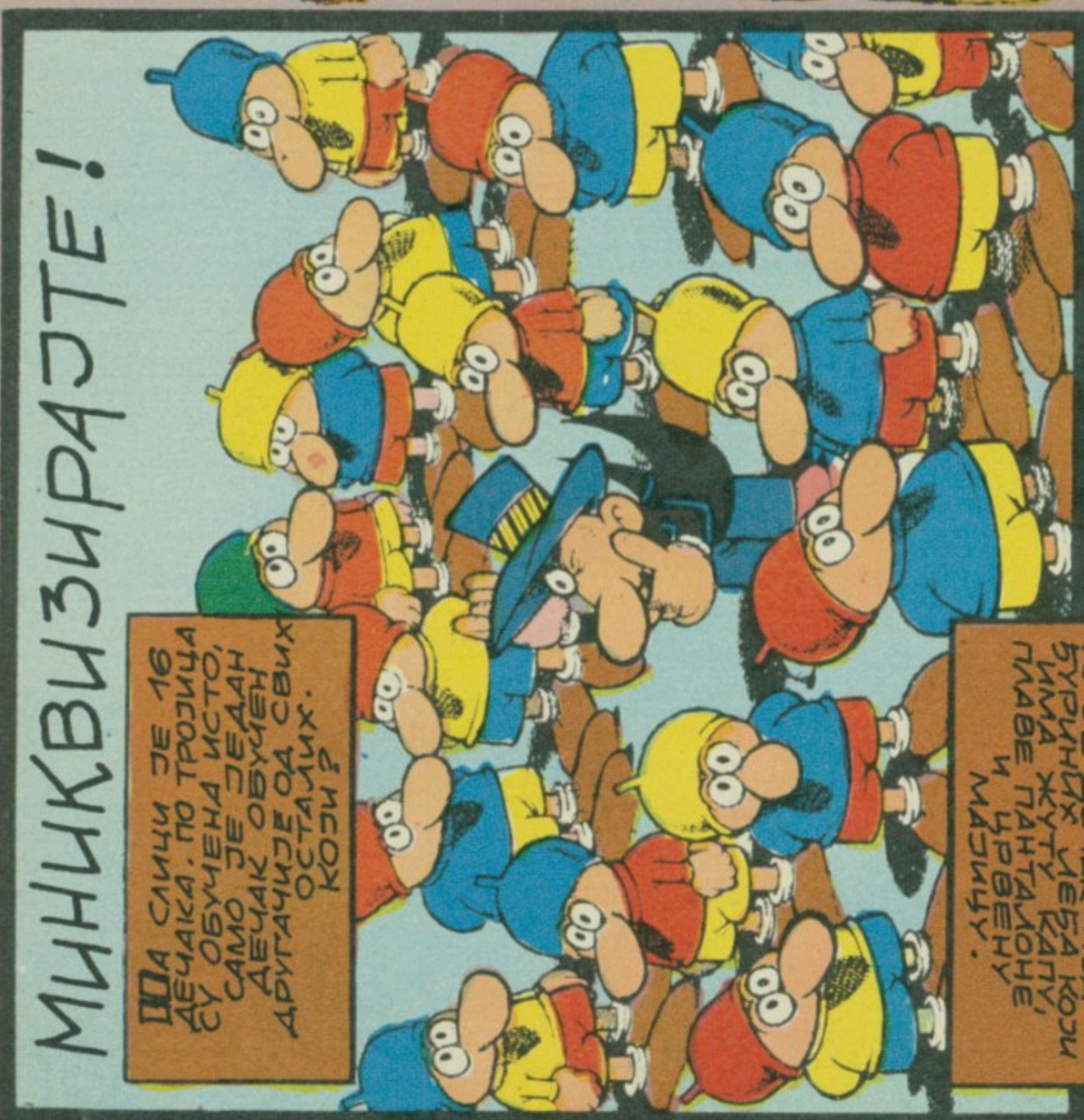
СЛИКАРСКА ОСТВАРЕЊА ЧЕСТО СЕ КРАДУ...

ТАНАТЕКТИВЕ ДУВАРЕ РУЂЕ

(ИЗВИНИТЕ, ТРЕБАЛО ЈЕ ДА ПИШЕ:
АВАНТУРЕ ДЕТЕКТИВА ЂУРЕ)

ОВАЈ ДЕТЕКТИВСКИ СЛУЧАЈ
И ВЕЛИКО ЂУРИНО ЗНАЊЕ ИЗ
ОБЛАСТИ УМЕТНОСТИ ПОБУДИО
ЈЕ ПАЖЊУ СВЕТСКИХ ГАЛЕ-
РИЈА И МУЗЕЈА...

СЛАВНИ
ДЕТЕКТИВ
ЂУРА
ОДРЖАО
ЈЕ О
ОВОМ
СЛУЧАЈУ
ПРЕ-
ДАВАЊЕ
У
ПАРИСКОМ
ЛУВРУ...



ОДА СЛИЦИ ЈЕ 16
ДЕЧАКА. ПО ТРОЈИЦА
СУ ОБУЧЕНА ИСТО,
САМО ЈЕ ЈЕДАН
ДЕЧАК ОБУЧЕН
ДРУГАЧИЈЕ ОД СВИХ
ОСТАЛИХ.
КОЈИ?

РЕШЕЊЕ:
ТО ЈЕ ДЕЧАК ИЗ
ЂУРИНИХ ДЕБА КОЈИ
ИМА КУТУ ДЕБА КАПУ,
ПЛАВЕ ПАНТАЛОНЕ
И ЦРВЕНУ
МАШИЦУ.

УКРАДЕНА

ЂУРА И КОКИЊ РАЗГЛЕ-
ДАЈУ НА БЕОГРАДСКОМ
ШЕСТИНАЛУ
РАДОВЕ
ОП- СЛИКАРА
КРУШКИЋА...

ОВАЈ
ЗНА ШТА
ХОЋЕ...
СЛИКА
УВЕК
ИСТО
ВОЋЕ!



ДОК СМО
БИЛИ У
МРАКУ
КОКИЊ ЈЕ
СТАЈАО
ПОРЕД
ВРАТА И
НИКО
НИЈЕ МО-
ГАО ИЗИ-
ЋИ ИЗ СО-
БЕ. СЛИ-
КА ЈЕ,
ДАКЛЕ,
ЈОШ
ОВАЈ...



ПОШТО СМО ЈА
И КОКИЊ ДЕТЕК-
ТИВИ, МИ НЕ
КРАДЕМО. А ВИ
НЕЋЕТЕ УКРАСТИ
СВОЈУ СЛИКУ.
ДАКЛЕ...



МОЈ АУТОПОРТРЕТ ЈЕ
СПАСЕН. ЗАДУЖИЛИ СТЕ
УМЕТНОСТ. МОГУ ЛИ ДА
ВАМ СЕ ОДУЖИМ? ДА ВАМ
НАСЛИКАМ НЕШТО?



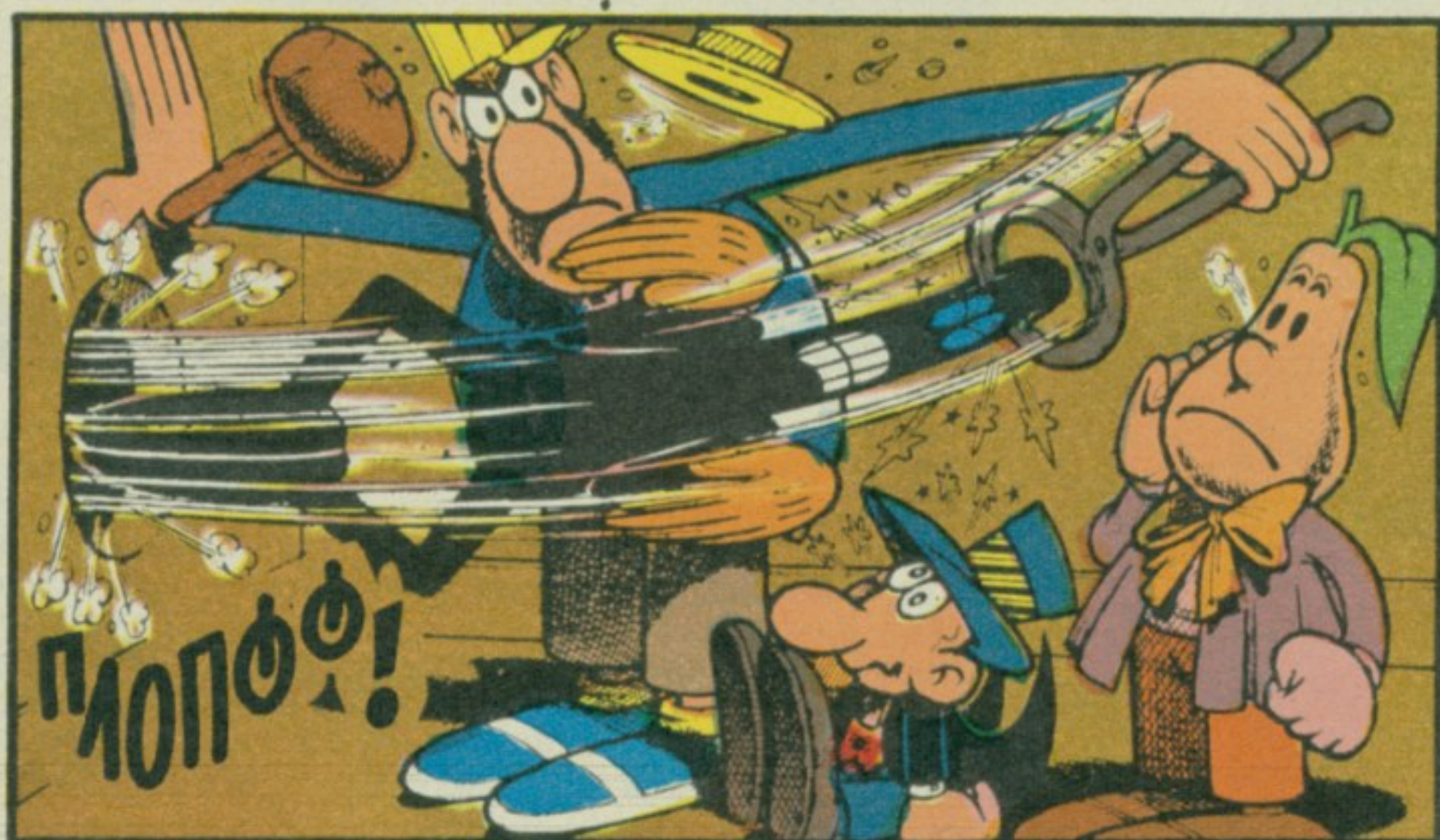
НАСЛИ-
КАЈТЕ
МИ ЈЕДНУ
ЈАБУ-
КУ!

ПРОКЛЕТО ЊУШКАЛО,
КАКО СИ ОТКРИО ДА СЕ
НАЛАЗИМ ИЗА ОНЕ А НЕ
НЕКЕ ДРУГЕ СЛИКЕ?



АЛИ САМО ОД СЛИКАРА КОЈИ НЕМАЈУ БРАДУ!

СЛИКА ОЛ-УМЕТНИКА!



РЕШЕЊЕ?
ПРОСТО ИАО ПАСУБ!
КАД СЕ ЗАГАР
САКРИО ИЗА СЛИКЕ
ОКРЕНУО ЈЕ СЛИКУ
А БУРА СЕ
НАПОНАКЕ
ВИДЕО ДА ОНА НИЈЕ
РАНИЈЕ ТАКО СТАЈАЛА.

УГАСИЛА ЈЕ ПЛАМЕН,
ГОРУКУ МЕТУ,
ЗАТО ЈЕ ПРИМАМ У
ВАТРОГАСНУ ЧЕТУ!



Сваког петка чи-
тајте у Забавнику
све о најбољим пе-
вачима и ансамбли-
ма света. Сваког по-
недељка на Радио-
Београд I, у еми-
сији ВЕЧЕ УЗ РА-
ДИО, слушајте нај-
новије хитове.



БЕРЗА ПЛОЧА

● Мењала бих оригинал
плочу групе DEEP PURPLE:
»STRANGE KIND OF WO-
MAN« за »Један дан« коју
пева Здравко Чолић.

Биљана Климкаровска
91420 Градско
Македонија

● Продајем ове ЛП плоче:
T. REX: »SLIDER«, ROLLING
STONES: »GIMME SHALTER«
(40 nd), MOVE: »MESSAGE
FROM THE COUNTRY« (40
nd), JAMES LAST: »NON
STOP DANCING« (30 nd).
Имам око 100 сингл плоча
по цени од 7 nd комад.

Мирослав Стојковић,
Багдалска 19,
37000 Крушевац

● Желим да купим ове
плоче: BEATLES: »GET
BACK«, ROLLING STONES:
»JUMPING JACK FLASH« i
SIMON AND GARFUNKEL:
»MISS ROBINSON«. Плоче
морају бити у добром стању.

Радослав Милевски,
С. Калниште
92210 Пробиштипско

● Купујем плочу »НОНА«
YU-групе.

Тонка Дивковић,
Букиње 15
75000 Тузла

ХИТ СТРАНА

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

УГАСИЛА ЈЕ ПЛАМЕН

Музика и текст: Фадил Реџић
Изводе: Индекси

Погледом угасила је пламен двију
свијећа.

Десило се обратно
Нестала је тама.

Ријечи неке говорила је тихо
Није могао разумјети је нико,
А ствари око нас почеле су играти и
пјевати.

Молио сам њу: врати ме у свијет
гдје врелим пламом ватра гори.
А људи даном сваки бар
За дан тај јесу старији.

И небо ако је горе
тад земља доље мора бити.

Молио сам њу за свијет
у коме топла срца куцају.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: УГАСИЛА
ЈЕ ПЛАМЕН можете чути у
понедељак 10. септембра ове
године у емисији ВЕЧЕ УЗ РА-
ДИО која се налази на I про-
граму Радио-Београда од 20.00
до 22.00!

● ЗАНИМЉИВОСТИ ● ЗАНИМЉИВОСТИ ● И ТО ЈЕ ПОСАО...

Једне познате музичке новине донеле су занимљив податак из
кога се види да просјаци који свирају и певају по станицама лон-
донске подземне железнице често зарађују и више него познати му-
зичари. Неки од ових »уметника« признали су да се сваког јутра са-
стају у једном популарном кафеу и праве план рада за тај дан: до-
говарају се ко ће где, када и које песме певати. Такође свако има
»чуvara« који се брине да се на »радном месту« случајно не појави
полиција или — конкуренција. Новинари нису успели да сазнају ко-
лике су њихове недељне зараде али у сваком случају то нису мале
»плате«. Претпоставља се да се оне крећу од 60 до 90 фунти (2500 —
3700 nd) недељно и што је најважније — без икаквих пореза!

Дон Поул, бубњар групе »Sleid« сигурно је најмалерознији музичар
године. Прво је наред концерта пао у несвест од исцрпљености, а одмах
затим доживео тешку аутомобилску несрећу у којој је само пуким случајем
остао жив.

Док је лежао у болници њега је на концертима замењивао његов рођени
брат који је, узгред буди речено, по занимању водоинсталатер.

ЛИНСЕЈ ДЕ ПОЛ (LYNSEY DE PAUL)

ПОБЕДНИК ОВОГОДИШЊЕГ ФЕСТИВАЛА У ТОКИЈУ



З а мене је музика најчистија фор-
ма изражавања. Она је начин на
који ја општим са светом. Кроз
музику се радујем, тугујем, нападам,
јадам, убеђујем, објашњавам — каже
о себи Линсеј де Пол.

Клавир сам почела да свирам још у
четвртој години. Прва учитељица би-
ла ми је моја бака али како је она у
музици била као и у животу крута и
старомодна клавир ми је брзо досадио
и ја сам прекинула »школовање«. Се-
дам година касније упознала сам про-
фесорку која је знала како да ме уве-
де у свет музике. Тако сам почела по-
ново, доста амбициозно. Ускоро сам
»открила« Баха и пуне четири године
провела изучавајући његово дело. Па
опет, након бескрајно заљубљена у му-
зику ја сам поново побегла од ње на
велико разочарање моје професорке.
Ипак, уметност нисам издала: посвети-
ла сам се сликарству. На колеџу сам
била једна од бољих, како се то ка-
же, и често сам радила хонорарно као
илустратор или цртач стрипова. Вре-
меном сам схватила да ме и колеџ уне-
колико спутава и прекинула сам сту-
дије. Постала сам слободан уметник.
Сликала сам дечје постере и омоте за
плоче. Бавећи се тим послом упознала
сам многе уметнике и једном приликом
сам показала неком од њих неке своје
композиције. Допала му се и он је поз-

вао чланове групе »Форчунс«. Узели су
моју стару песму и певајући је стигли
на седмо место топ-листе. Имала сам
још композиција и продуценти су ме
посаветовали да их сама изводим. Та-
ко сам доспела у студио за снимање...

Признајем, некада сам песме писала
да бих се одморила од сликања. Сада
је, обрнуто: сликам да бих се одморила
од компоновања и певања.

СВЕ О ЛИНСЕЈ ДЕ ПОЛ

- Рођена је 11. јуна 1950. године
- Има плавосиве очи
- Коса јој је плава
- Висока је 159 сантиметара а тешка 46 килограма
- Одлично свира клавир, оргуље и харпсикорд
- Постала је славна захваљујући пе-
сми »Буре у кашичици« коју су
снимили »Форчунси«
- Највећи успеси: победа на фестива-
лу у Токију и вишенедељни боравак
на свим топ-листама са сопственом
песмом »Пошећери ме«
- Воли Баха, Чајковског, Битлсе, Ел-
тона Џона, Гилберта О'Саливена,
Даста Спрингфилд, Слејд и Муди
Блуз.
- Хоби су јој шах и цртање стрипова
- Не воли осе, бумбаре и неправду



НАГРАДНИ КОНКУРС ХИТ СТРАНЕ

Подсећамо вас да конкурс за
цртаче — љубитеље поп-музике
још траје. Пошаљите нам цртеж
свог љубимца! Можда ћете баш
ви добити награду — албум плоча.

НАЈЛЕПШЕ ЛУТКЕ СВЕТА

САВЧЕ ЦРНОТРАВЧЕ

Представљамо вам САВЧЕ ЦРНОТРАВЧЕ (лутку обучену у народну ношњу Црне Траве, краја у источној Србији) и предлагемо да је сами направите и тако употпуните своју колекцију најлепших лутака света.

ГЛАВА: пинг-понг лоптицу обој ружичастом темпером. Да би боја боље приањала уз површину лоптице четкицу најпре насапуњај, па је тек онда умочи у боју. Кад се боја осуши, пробуши лоптицу и у њу увуци штапић дугачак десетак сантиметара. Нацртај очи и уста, а од вунице направи косу и уплети је у једну кику (сл. 1.). Затим узми белу папирну марамицу, разлистај је да би била тања, пресавиј као на слици 2. и вежи као мараму (види сл. 3, 4. и 6.). Крајеве мараме залепи са задње стране (сл. 6). Цвет за косу (А)

исеци ,нанижи латице на конач (сл. 5) па га залепи на мараму (сл. 6).

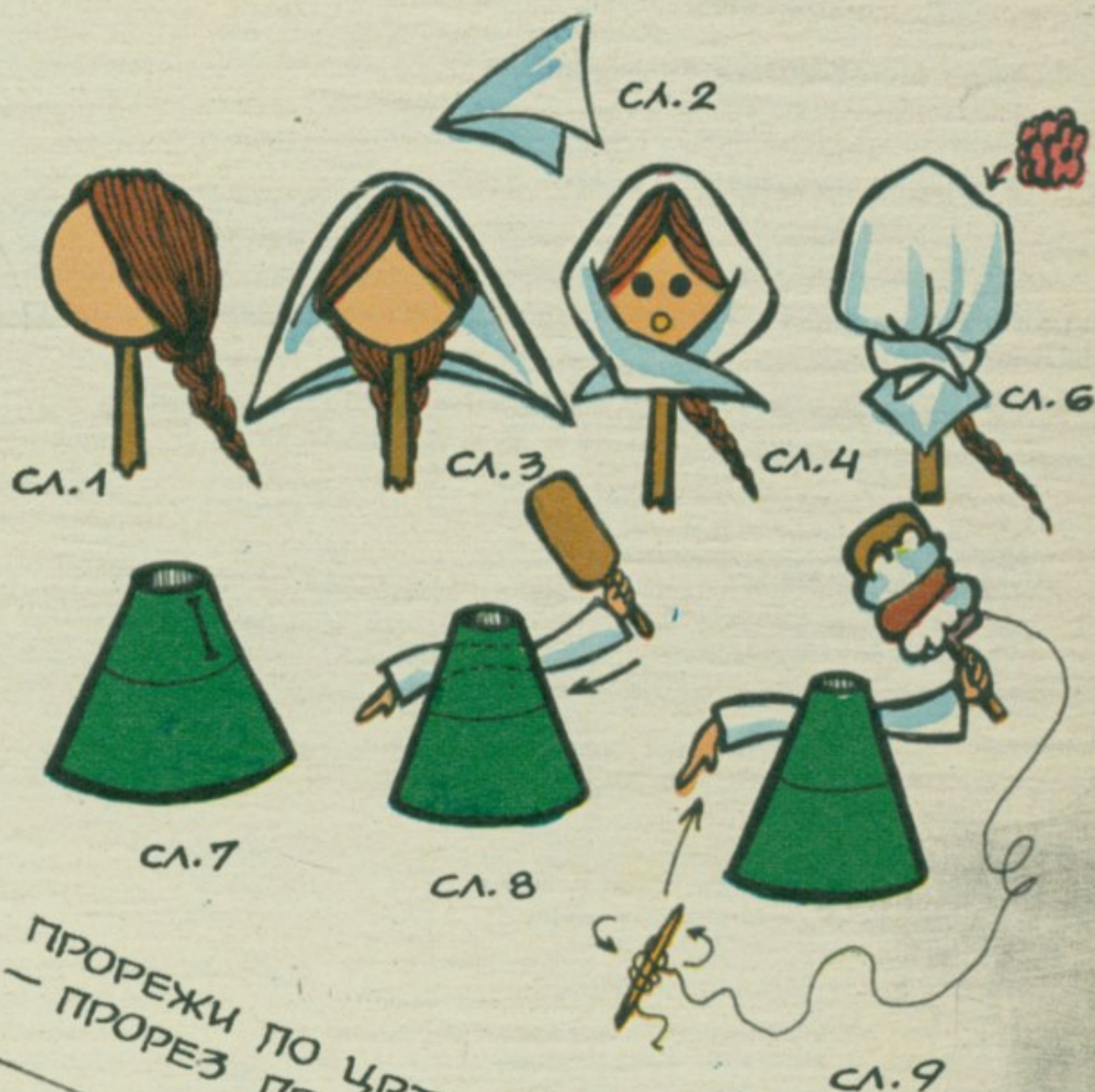
ТЕЛО: тело В и руке С залепи на картон а кад се лепак осуши ,исеци по ивицама и залепи на означеном месту (залепљено тело треба да има облик купе (сл. 7). У тело увуци штапић са луткином главом и провучи руке као што видиш на сл. 8. На преслици стави мало вате, завежи је концем, а други крај конца (нека буде дугачак око један метар) омотај око палидрвца претходно зашиљеног на оба краја тако да личи на вретено (сл. 10). Вретено залепи за длан десне руке (сл. 9).

Поред сваког дела тела или детаља на нашем цртежу пише да ли треба да га залепиш или не.

А ЦВЕТ ЗА КОСУ

РУКЕ

/ ЗАЛЕПИ НА ЧВРСТ КАРТОН /



ПРОРЕЖИ ПО ЦРТИЦАМА ОТВОРЕ ЗА РУКЕ
— ПРОРЕЗ ПРОДУЖИ СВЕ ДО ДУКАТА
ЗАЛЕПИ

ТЕЛО

В / ЗАЛЕПИ НА КАРТОН /

ПОСЛЕДЊИ ОД ПОСЛЕДЊИХ

Јан је седео сам у једној мрачној соби. Неко закуца на врата.
— Уђите! — рече он цвркутавим гласом.
На улазу се појави један Земљанин.

— Дobar дан! — рече, прелазећи погледом по полумрачној просторији. — Где сте?

— Овде — зацвркута Јан.

Земљанин приби леђа уз врата као да га је страх.

— Хм... Није ми се учинило — овде заиста има некога...

— Ја сам Марсовац — одврати глас из мрака. — Зовем се Јан. А ви, ви сте човек, бегунац са оне мртве зелене планете?

— Да... тек сам стигао. Зовем се Корнел. Пре мене су кренуле већ две експедиције...

— ...које су несрећно завршиле — доврши Јан. — Бродови су им настрадали при спуштању.

Како сће преживели?

Корнел уздахну и покри лице рукама.

— И мој, такође. Неколико тренутака је ћутао а затим упита: — То је због овдашње атмосфере, зар не? Гориво је због нечега оксидисало...

— Тако је. То је због атмосфере.

Настаде дуга тишина. Јан је стрпљиво чекао. Најзад, Земљанин изусте:

— Можете ли... хоћете ли да ми помогнете?

— Како? — питао је Јан.

— Потребни су ми ашови... и ваља лична помоћ. Треба да ископам три гроба.

Једна Корнелова рука била је сва у крви. Јан га је неко време посматрао. Зтим рече:

— Како то да сте преживели?

— Случајно. Одмах по слетању напустио сам брод да бих видео може ли овде да се дише. Одједном, зачуо сам експлозију и угледао блесак. Парче метала зарило ми се у руку. Моја жена и деца...

— У реду — рече Јан. — Идем да потражим ашове или нешто слично. Пријаће ми да сахраним још којег Земљанина...

Дезертер

Јан и Корнел су ходали, носећи ашове. Небо изнад њих било је тамно и сивкасто, као да је застрто неком огромном копреном.

— Већ два месеца је овako... — рече Јан — ...због експлозије на вашој планети. Замаглили сте свемир! Знате ли када ће се магла разићи?

— Не знам.

— Зашто сте дошли овамо?

— Знао сам шта ће се догодити — одврати човек. — Био сам официр у једној нуклеарној бази.

— Шта вам је то?

— Врло радо! — рече Јан када га је Корнел замолио да му помогне да ископа раке. — Пријаће ми да сахраним још којег Земљанина!

РОЏЕР ЗЕЛАЗНИ

— Ох, нуклеарна енергија... Па то је та сила која је разорила Земљу...

— Сумњам — рече Јан.

— Шта сумњате?

— Да је то та сила. Ви сте сила која је разорила Земљу и загадила свемир. Али, добро. Даље?

— Ништа. Украо сам један брод и побегао са породицом.

— Дезертирале сте?

— Да бих им спасао живот.

— Ах, видим... — рече Јан. — Хоћете ли да овде ископамо раке? Човек климну главом. Избегавоа је да погледа у правцу брода.

И они почеше да разбацују песак налик на шећер. Бела пустиња пружала се унедоглед око њих.

Не знамо за рат!

Сунце је полако провирило иза Земље. Изгледало је као какав првени балон посматран кроз грубо обрађено стакло. Корнел прекиде посао да би га посматрао. Стајао је тако и зурно увис, а онда му поглед паде на Јана.

— Јане, ви грешите! — узвикну изненађено. — Колате и четврти гроб!

— Не — одврати Јан, настављајући посао. — Не грешим.

— Али...

— Верујте да савршено добро знам шта радим! — пресече Марсовац.

Корнел слеже раменима и оде да изнесе угљенисана тела из олупине брода. Посматрао је поцрнеле лешеве, не успевајући да препозна своје најближе. Одуставши најзад од тога, он их, један по један, пренесе и спусти поред гробова. Затим им прекрсти руке на грудима.

— Јане, помозите ми да их закопамо — рече.

Бацили су тела у јаме и почели да насапају песак. Пола часа касније, Корнел обриса зној са чела и рече:

— Ух, готово је!

— Није готово — одврати Јан.

Земљанин га погледа својим уморним, закрвављеним очима. Затим полако принесе руку револверу који му је висео о боку.

— Не, Јане. Мене нећеш сахранити!

— Хоћу, Земљанине.

— Зашто? Шта ћеш тиме добити?

— Не разумем реч „добити“. Убићу вас јер не знам зашто то не бих учинио! Ви сте све што је остало од Земље, осим ове копрене која замрачује небо... Мени, последњем Марсовцу, није потребно ваше друштво...

— Како то — последњем? Шта је с осталима? Да није и код вас избио рат?

— Не. Ми не знамо шта је то рат. Моји ближњи умрли су при-



— Не, Јане. Мене нећеш убити — рече Корнел и упери револвер у Марсовца.

— Ми? Којешта!

Корнел га је гледао ћутећи. Најзад промуца:

— Мо... мож...

— Ви сте Земљанин.

— Жао ми је — рече Корнел после кратког размишљања — али ви ћете први страдати.

— Варате се! Нас ништа не може да убије... осим времена!

— Је ли готово? — упита Јан. — Сада вас молим да сиђете у раку.

— Силазите у раку! — заповеди

— Збогом, Земљо! — рече Јан.
— Чекајте! — узвикну Корнел.

— Не знам шта значи „помушити цигарету“ — одврати Јан. — А

Корнел нервозно извуче пакло из чепа своје блузе запада једну

— Је ли готово већ једном? Тај одвратни дим подсећа ме на вео који сте бацили преко звезда!

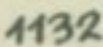
очију помно посматрало. „Само да
будем довољно брз!“ помислио је.

Земљанин га гурну у раку и живог затрпа, гледајући да што боље утаба песак.

Последњи човек седео је сам у
полумраку Јанове кућице. Размишљао је о свему што се догодило.

У том тренутку, неко закуца на врата.

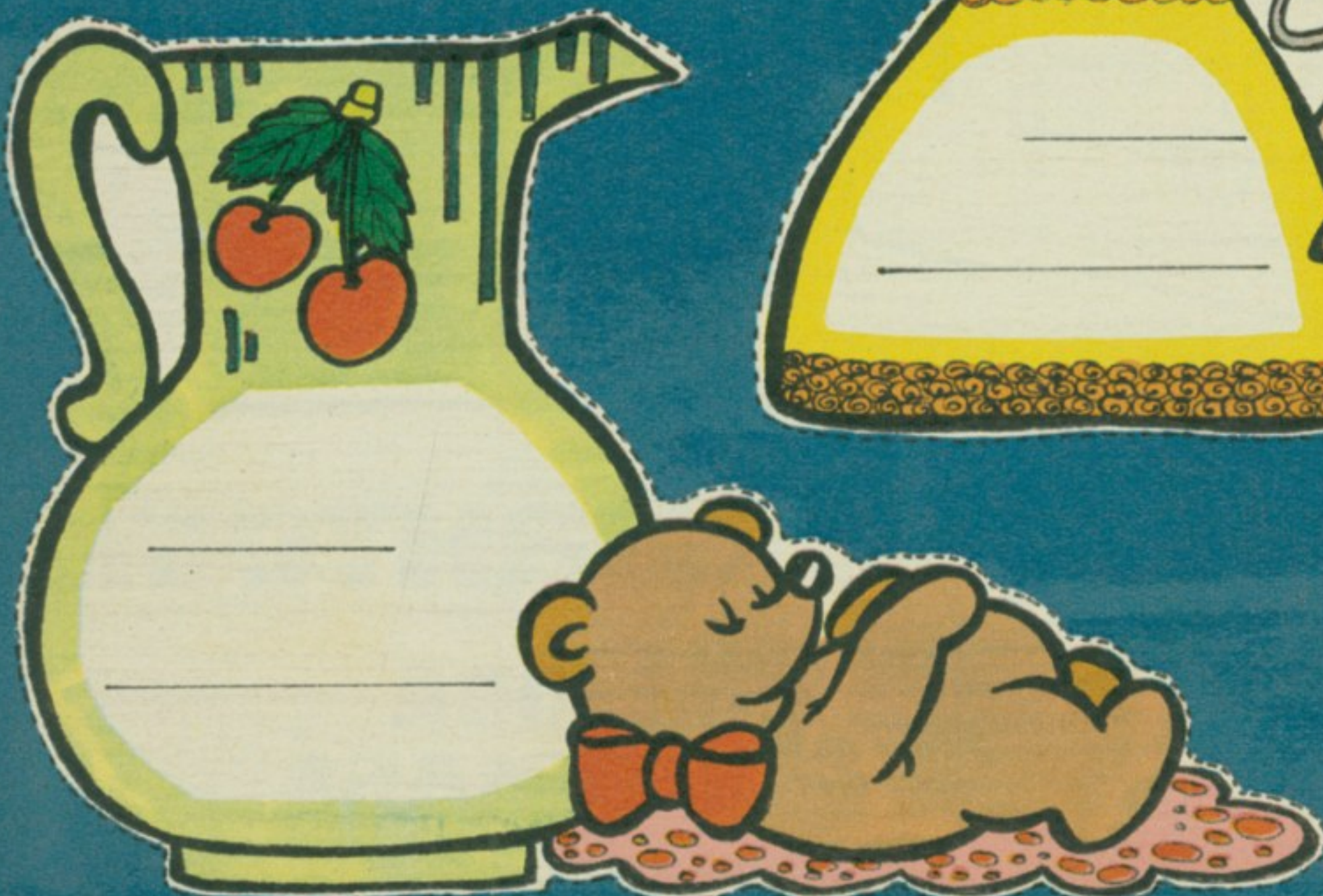
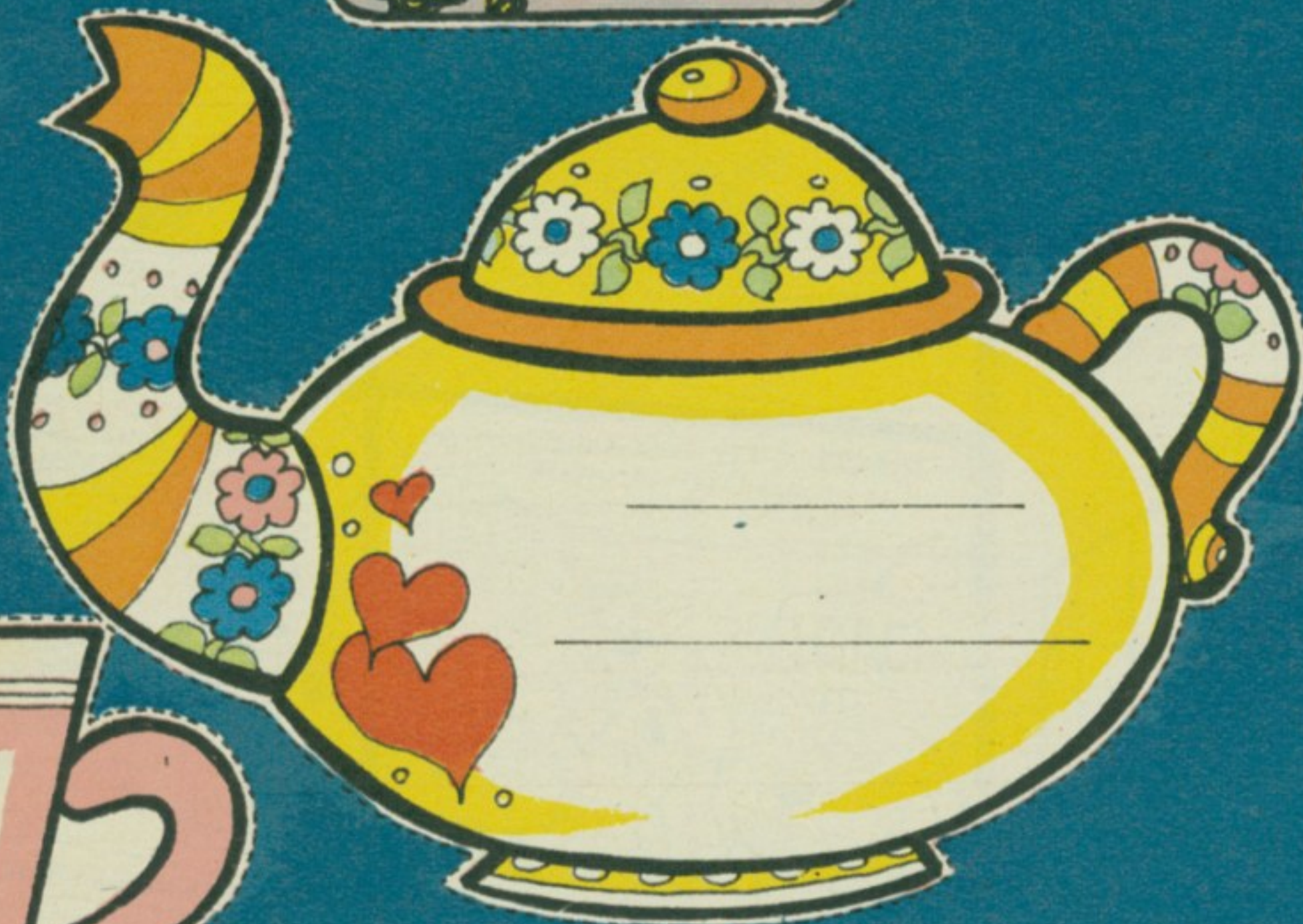
терија. А моје време још није дошло!



53

ЗАБАВНИКОВЕ НАЛЕПНИЦЕ

Налепнице исеци, напиши читко на
свакој своје име и презиме, разред и
залепи их на свеске.





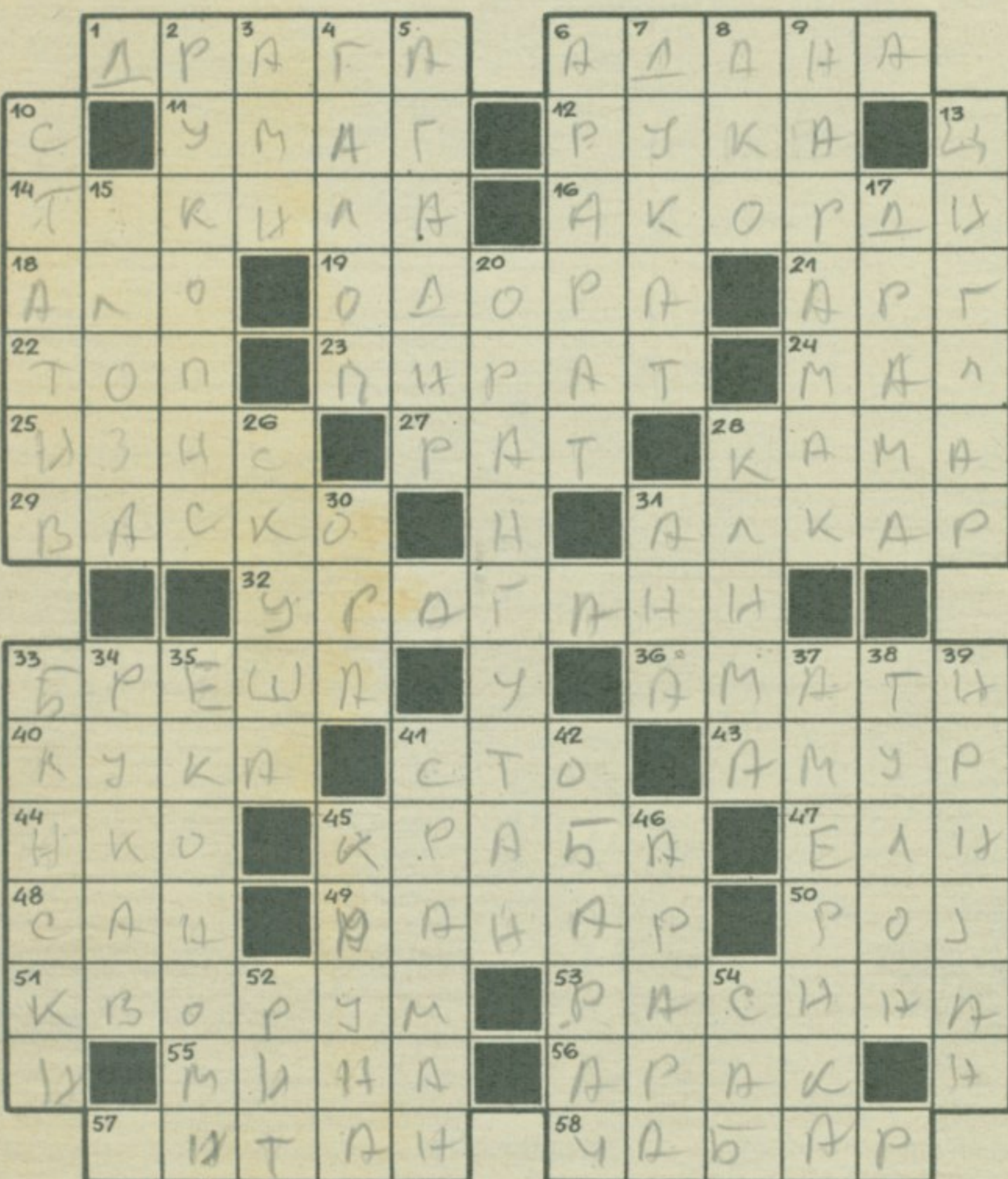
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) мала морска увала, 6) град у Турској, 11) летовалиште у Истри, 12) део тела, 14) мексичко алкохолно пиће, 16) сазвучје тонова (мн.), 18) телефонски позив, 19) свечана одећа, 21) стара престоница Аргентине, 22) тешко ратно оружје, 23) гусар, 24) француски режисер (Луј), 25) дужица у оку, 27) сукоб између народа, 28) врста хладног оружја, 29) име португалског морепловца (Да Гама), 31) учесник сињских игара, 32) торнадо (мн.), 33) град у Италији, 36) породица градитеља виолина из Кремоне, 40) бродско пристаниште, 41) троцифрен број, 43) река у Сибиру, 44) било ко, 45) врста морског рака, 47) име критичара Финџија, 48) доживљај за време спавања, 49) видар, 50) скуп инсеката, 51) минималан број чланова за доношење одлуке, 53) наша река, 55) експлозивно тело, 56) мера за хартију, 57) колос, див, 58) дрвено буре (пров.).

УСПРАВНО:

2) текст спремљен за штампу, 3) марка француског аутомобила, 4) врста коњског кретања, 5) марокански град уништен у земљотресу, 6) роман Лајоша Зилахија, 7) златник, 8) везник, 9) терет који се носи у наручју, 10) постоље, сталак, 13) врста занатлије, 15) страно женско име, 17) књижевни облик, 20) врста мајмуна, 26) врста морске рибе, 28) поднебље, 30) прави час (лат.), 31) женско име, 33) сродни, 34) део хаљине или капута, 35) снабдевачи, 37) један континент, 38) град у Француској, 39) провинција на Новој Гвинеји, 41) срамотан, 42) део пушке, 45) краљевски знак, 46) врста дугорепог папагаја, 52) мочварно земљиште, 54) врста шведског аутомобила.



РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) млеко, 2) акт, 3) скала, 4) сос, 5) а, 6) околина, 7) иза, 8) арома, 9) сва, 10) сава, 11) ана, 12) стас, 13) п, 14) ета, 15) м, 16) сир, 17) т, 18) ронити, 19) трнава, 20) а, 21) ина, 22) пуж, 23) т, 24) воја, 25) бол, 26) сапи, 27) ада, 28) сељак, 29) реп, 30) м, 31) сплавар, 32) ред, 33) ранар, 34) ким, 35) анода, 36) ч, 37) таоци, 38) Ман, 39) трема, 40) сат.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миролуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дина, полугодишња 66,00 дина, тримесечна 33,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дина, полугодишња 132,00 дина, тримесечна 66,00 дина. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страниј валути: DM 46 — \$ 16 — FF 73 — Sfr 53 — Skr 73. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35 | тел. 22-711. На основу нишлема Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.



ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК



Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

ПРВИ ПАРТИЗАНОВ КАПИТЕН

Молим вас да ми одговорите ко је био први капитен ФК Партизана као и кад су основани следећи фудбалски клубови: Партизан, ОФК Београд и Црвена звезда.

Потпис нечитак

Први капитен Партизана био је главни голман Фрањо Глазер.

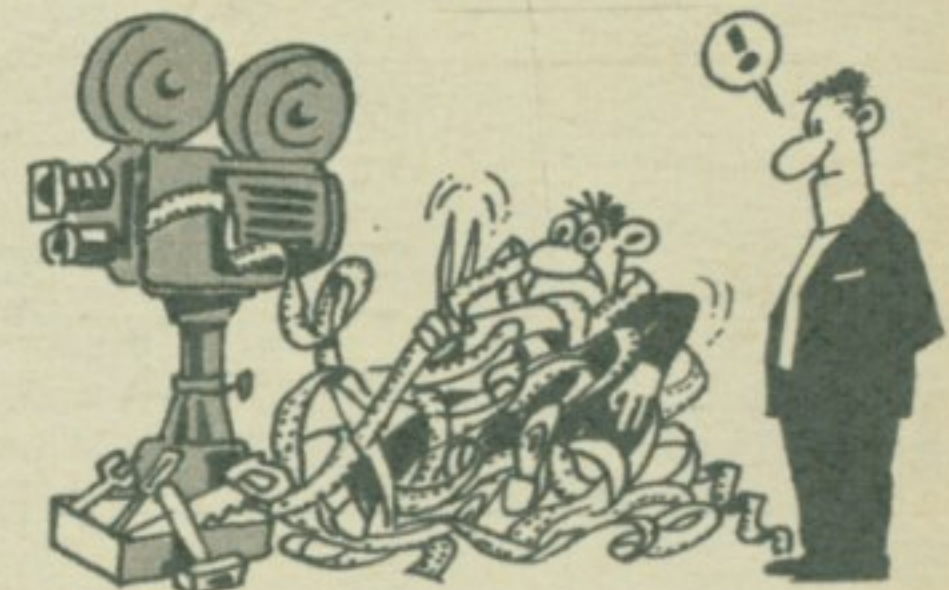
Партизан је основан 4. октобра 1945, ОФК Београд — 26. марта 1945. (тада се звао Металац, касније је променио име у БСК и на крају узео ово садашње), а Црвена звезда је створена 4. марта 1945.

ИГРАНИ ФИЛМ

Драги Забавнице,

Молим те да ми одговориш шта се подразумева под изразом играни филм.

Ја тврдим да је то филм у коме играју глумци, а противник да је то филм који се већ давао. У питању је опклада, па



те молим да ми одговориш ко је у праву.

Добривоје Продановић,
Ваљево
Жикица Јовановић 50

Уметнички филмови се деле на: игране (драме, комедија, историјски итд), документарне, цртани филм или фигура — лутка филм. Филм који се већ давао зове се репризна.

НОВО ЗА ЉУБИТЕЉЕ СТРИПА!

Политикин забавник омогућава читаоцима да сами направе књигу од комплетних стрипова из средине листа. Већ крајем ове године, љубитељи стрипа ће моћи за скромну суму да наруче преко Политикиног забавника специјалне корице у које ће улагати стрипове. Корице су лепо израђене и носе назив Забавникови стрипови, књига I.

ВАЖНО: Скупљачи стрипова неће убудуће смести да пропусте ниједан број Забавника јер ће се странице комплетних стрипова означавати као у свакој књизи — од броја 1 до броја 384, колико ће страница имати прва књига Забавникових стрипова. Она ће обухватити све комплетне стрипове који ће изаћи од 14. септембра до 28. децембра 1973.

Зато чувајте сваки Забавников стрип да бисте на крају године имали комплетну књигу! Почните да скупљате Забавникове стрипове од 14. септембра!



ЦЕЛА
МАТУРА
У ЈЕДНОЈ
КЊИЗИ!



СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити доузећем, по цени од 40 н. дина, за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

